СВЯЩЕННА
І
БОЖЕСТВЕННА
ЛІТУРГІЯ

СВЯТОГО ОТЦЯ НАШОГО
ЙОАНА ЗОЛОТОУСТОГО

1988

Видав Синод Ієрархії Української Католицької
Церкви.

THE SACRED AND DIVINE LITURGY

OF OUR HOLY FATHER

JOHN CHRYSOSTOM

1988

Published by the Synod of the Hierarchy of the Ukrainian Catholic Church.

Printed by BASILIAN PRESS, 286 Lisgar Street, Toronto
Ontario, Canada M6J 3G9

Permission to publish this English translation was granted by a Decree of the Congregation for the Oriental Churches in the Vatican, Prot. No.353/67, on the 10th day of August 1984 with a condition that it be published side by side with the Ukrainian translation.

ISBN: 0-9618683-0-9

Library of Congress Catalog Card Number: 87-061205

Синод Ієрархії Української Католицької Церкви

Мир у Господі й Архиєрейське Благословення!

Синодальна Літургічна Підкомісія перекладу наших Богослужебних Книг на англійську мову, на доручення І-го Звичайного Синоду Ієрархії Української Католицької Церкви, що відбувся в 1980 році в Римі, виготовила переклад Священної Літургії св. Отця нашого Івана Золотоустого на англійську мову. Його прийняв ІІ-ий Звичайний Синод у 1982 році, а Свята Апостольська Столиця, декретом Конґреґації для Східніх Церков, його затвердила дня 10 серпня 1984 р., Ч:353/67 і дозволила друкувати.

Передаємо цей офіційний переклад для вжитку нашої Української Католицької Церкви, щоб прийти з поміччю тим нашим вірним, які щиро люблять Церкву й бажають брати участь у її Богослужбах, але нажаль не знають української мови. До таких вірних нашої Церкви належать не тільки українці 3-го покоління, але також неукраїнці, які стали членами нашої Церкви через подружжя, й очевидно їхні діти і внуки. Всі вони з різних причин та обставин не мали змоги навчитися української мови. *Тож, щоб і їм також дозволити користати з усіх духовних* скарбів наших Богослужб, та нашого прекрасного об-

риду, видаємо оцей переклад англійський поруч з українським зі закликом до всіх наших вірних, щоб вони, по можності своїх сил старалися пізнати красу та велич цих наших Богослужб.

Воднораз повідомляємо всіх Високопреподобних, Преподобних та Всечесних Отців душпастирів та всіх єромонахів нашої Української Католицької Церкви, щоб залишили всі приватно зроблені переклади Літургії св. Івана Золотоустого, а закупили цей офіційний переклад. Очевидно, там де існує потреба, уживати англійського тексту для добра своїх вірних. Тільки оцей офіційний та Апостольським Престолом затверджений текст можна вживати по наших церквах та каплицях.

Оцим підтверджую також і український текст Божест*венної Літургії Св. Івана Золотоустого включно з мовни*ми поправками, ухваленими Синодом Ієрархії Української Католицької Церкви в 1985 році.

Дано в Римі, дня 19 травня 1987

† Мирослав Кардинал Любачівський
Верховний Архиєпископ

ЧИН СВЯЩЕННОЇ І БОЖЕСТВЕННОЇ ЛІТУРГІЇ

Ієрей, маючи намір служити Божественну Літургію, найперше повинен бути примирений з усіма і не мати гніву ні на кого, і серце, скільки сили, берегти від лукавих думок, вже від вечора бути здержаним і додержувати піст аж до часу священнодійства. А коли настане час, входить у храм і, з'єднавшися з дияконом, разом творять три поклони до сходу перед святими дверми.

Тоді говорить диякон: **Благословú, владúко.**

Ієрей: **Благословéнний Бог наш зáвжди, нúні і повсякчáс, і на віки вíчні.**

Диякон: **Амíнь.**

І починає говорити диякон:

Слáва Тобí, Бóже наш, слáва Тобí.

Цáрю небéсний, утішúтелю, Дýше íстини, що всю́ди есú і все наповняєш, скáрбе дібр і життя́ подáтелю, прийдú і вселúся в нас, і очúсти нас від уся́кої сквéрни, і спасú, благúй, дýші нáші.

Святúй Бóже, святúй кріпкий, святúй безсмéртний, помúлуй нас. *Тричі.*

Слáва Отцю́, і Сúну, і Святóму Дýхові, і нúні і повсякчáс, і на віки вíчні. Амíнь.

Пресвятá Трóйце, помúлуй нас; Гóсподи, очúсти гріхú нáші; Владúко, простú беззакóння нáші; Святúй, завітáй і зцілú нéмочі нáші íмени Твогó рáди.

Гóсподи, помúлуй. *Тричі.* **Слáва: і нúні:**

О́тче наш, що єси́ на небеса́х, неха́й святи́ться ім'я́ Твоє́, неха́й при́йде ца́рство Твоє́, неха́й бу́де во́ля Твоя́, як на не́бі, так і на землі́. Хліб наш насу́щний дай нам сього́дні, і прости́ нам прови́ни на́ші, як і ми проща́ємо винува́тцям на́шим, і не введи́ нас у споку́су, але́ ви́зволи нас від лука́вого.

Ієрей: **Бо Твоє́ є ца́рство, і си́ла, і сла́ва, Отця́, і Си́на, і Свято́го Ду́ха, ни́ні і повсякча́с, і на віки вічні. Амі́нь.**

Тоді мовлять:

Поми́луй нас, Го́споди, поми́луй нас, бо ніякого одвіту не зна́ючи, оцю́ Тобі́ моли́тву, як Влади́ці, ми грі́шні прино́симо: Поми́луй нас.

Слава:

Го́споди, поми́луй нас, бо на Те́бе ми упова́ли, не прогніва́йся ду́же на нас, ані́ не пам'ята́й беззако́нь на́ших: але́ зглянься і ни́ні, як милосе́рдний, і ви́рятуй нас від ворогі́в на́ших. Бо Ти Бог наш, а ми лю́ди Твої́, всі ділá рук Твої́х, і ім'я́ Твоє́ призива́ємо.

І нині:

Милосе́рдя две́рі відкри́й нам, благословенна Богоро́дице, щоб, наді́ючись на Те́бе, ми не поги́бнули, але́ щоб ви́бавилися Тобо́ю від бід, Ти бо – спасі́ння ро́ду християнського.

Потім підходять до ікони Христової і цілують її, мовлячи:

Пречи́стому о́бразові Твоє́му покланя́ємося, Благи́й, про́сячи відпу́щення гріхі́в на́ших, Хри́сте Бо́же; бо Ти добровільно зво́лив ви́йти ті́лом на хрест, щоб ви́бавити тих, що їх Ти створи́в, від нево́лі воро́жої. Тому́ вдя́чно співа́ємо Тобі́: Ти ра́дістю напо́внив усе́, Спа́се наш, що прийшо́в спасти́ світ.

Відтак цілують ікону Богородиці, проказуючи тропар:

Бу́дучи джерело́м милосе́рдя, зроби́ нас гі́дними ласки, Богоро́дице; згля́нься на люде́й, що згріши́ли, покажи́, як за́вжди, си́лу твою́; бо, упова́ючи на те́бе, 'Ра́дуйся!' — кли́чемо до те́бе, як коли́сь Гаврии́л, безтіле́сний архистрати́г.

І схиливши голову, ієрей мовить оцю молитву:

Гóсподи, простягни́ рýку Твою́ з висоти́ святóї осéлі Твоє́ї і скріпи́ менé на оцю́ слýжбу Твою́, щоб я неосýдно став пéред страшни́м престóлом Твої́м і ви́конав безкрóвне священнодіяння. Бо Твоя́ є си́ла на віки вічні. Амі́нь.

Тоді творять і до крилосів по одному поклонові, і відходять у святилище, мовлячи:

Увійдý в дім Твій і поклоню́ся хрáмові святóму Твоє́му в стрáсі пéред Тобóю. Гóсподи, веди́ менé справедли́вістю Твоє́ю; зарáди ворогів моі́х ви́рівняй мою́ дорóгу пéред Тобóю. Бо в і́хніх устáх немáє прáвди; сéрце їх сýєтне, гóрло їх — гріб відкри́тий, облéсний і́хній язи́к. Суди́ їх, Бóже! Нехáй відпадýть від влáсних зáмірів; за і́хніх перéступів си́лу відки́нь їх, бо багáто при́кростей учини́ли Тобі́, Гóсподи. А всі, що на Тéбе надіються, нехáй звеселя́ться повіки; і нехáй радіють, і Ти осéлишся між ни́ми, і бýдуть Тобóю хвали́тися всі, що лю́блять ім'я́ Твоє́. Бо Ти благословля́єш прáведника, Гóсподи, лáскою, мов щи́том, вкривáєш нас.

І ввійшовши в святилище, творять три поклони перед святою трапезою і цілують святу євангелію, святу трапезу і напрестольний хрест. Тоді кожний бере в руки свій стихар і, тричі вклоняючись на схід, кожний каже про себе:

Бóже, милости́вий будь мені́ грі́шному.

Тоді диякон приходить до ієрея, тримаючи в правій руці стихар з орарем, і, склонивши перед ним голову, каже:

Благослови́, влади́ко, стихáр з орарéм.

Ієрей мовить:

Благословéнний Бог наш зáвжди, ни́ні і повсякчáс, і на віки вічні.

Тоді диякон відходить в одну сторону святилища й одягається в стихар, молячись так:

Нехáй радіє душá моя́ в Гóсподі, бо Він одягнýв менé в ри́зу спасíння й одéжею весéлости одíв менé; немóв на женихá поклáв на мéне вінóк і як невíсту приоздóбив менé красотóю.

І поцілувавши орар, накладає на ліве плече. А коли накладає нарукавники на руки, то на праву руку мовить:

Десни́ця Твоя́, Гóсподи, прослáвилася си́лою; прáва Твоя́ рукá, Гóсподи, зни́щила ворогíв, і вели́чністю Своєї слáви Ти погуби́в супроти́вників.

А на ліву мовить:

Рýки Твої сотвори́ли менé й укріпи́ли менé; врозуми́ менé, і я зáповідей Твоїх навчýся.

Тоді відходить до проскомидійника і приготовляє священні речі: святий дискос кладе з лівого боку, а потир, себто святу чашу, з правого, і все інше з ними.

А ієрей одягається так: Бере в ліву руку стихар і, поклонившись тричі до сходу, як вже сказано, благословляє його, кажучи:

Благословéнний Бог наш зáвжди, ни́ні і повсякчáс, і на віки вічні. Амíнь.

І вдягається, кажучи:

Нехáй радіє душá моя́ в Гóсподі, бо Він одягнýв менé в ри́зу спасíння й одéжею весéлости одíв менé; немóв на женихá поклáв на мéне вінóк і як невíсту приоздóбив менé красотóю.

Тоді бере епітрахиль і, поблагословивши його, накладає на себе і мовить:

Благословéнний Бог, що зливáє благодáть свою на свящéників своїх, як ми́ро на головí, що сплива́є на бóроду, бóроду Арона, що спливáє на краї одéжі йогó.

Тоді бере пояс, опоясується і мовить:

Благословéнний Бог, що перепоя́сує менé си́лою і вчиня́є бездогáнною мою дорóгу, що скріпля́є нóги мої немóв у óленя, і на висóтах стáвить менé.

А коли накладає нарукавники на руки, то на праву руку мовить:

Десни́ця Твоя́, Го́споди, просла́вилася си́лою; пра́ва Твоя́ рука́, Го́споди, зни́щила ворогів, і вели́чністю Своєї сла́ви Ти погуби́в супроти́вників.

А на ліву мовить:

Ру́ки Твоі́ сотвори́ли мене́ й укріпи́ли мене́; врозумі́ мене́, і я за́повідей Твоі́х навчу́ся.

Також бере набедреник, якщо має, благословить його, цілує і мовить:

Припоя́ши́ меч твій до бедра́ твого́, си́льний красо́тою твоє́ю і доброто́ю твоє́ю; натягни́ лук і наступа́й, і пану́й за́для істини, ла́гідности і справедли́вости, а десни́ця твоя́ поведе́ тебе́ до перемо́ги за́вжди, ни́ні і повсякча́с, і на віки ві́чні. Амінь.

Тоді бере фелон, благословить, цілує і так мовить.

Свяще́ники Твоі́, Го́споди, зодя́гнуться в пра́вду, і преподо́бні Твоі́ ве́льми раді́тимуть за́вжди, ни́ні і повсякча́с, і на віки ві́чні. Амінь.

Тоді відходять до проскомидійника, вмивають руки і мовлять:

Уми́ю між неви́нними ру́ки моі́ і обійду́ жерто́вник Твій, Го́споди, щоб почу́ти мені́ го́лос хвали́ Твоє́ї, і звісти́ти всі чуда́ Твоі́. Го́споди, я полюби́в красу́ до́му Твого́ і місце перебува́ння сла́ви Твоє́ї. Не погуби́ з грі́шниками душі́ моє́ї і життя́ мого́ з лука́вими людьми́, на рука́х яки́х беззако́ння, а прави́ця яки́х по́вна підку́пства. Я ж бо у неви́нності моі́й ходи́в, тож ви́бав мене́, Го́споди, і поми́луй мене́. Нога́ моя́ ста́ла на пра́вій доро́зі, в церква́х благослови́тиму Тебе́, Го́споди.

Тоді творять три поклони перед проскомидійником, і кожний мовить:

Бо́же, милости́вий будь мені́ грі́шному.

Ви́купив Ти нас від кля́тви зако́нної че́сною Твоє́ю кро́в'ю, да́вши себе́ на хрест прибити і ко́пієм проколо́ти; Ти безсме́ртя дав лю́дям. Спа́се наш, сла́ва Тобі́.

Тоді диякон мовить:

Благослови́, влади́ко.

Ієрей починає:

Благослове́нний Бог наш за́вжди, ни́ні і повсякча́с, і на віки вічні.

Диякон: **Амінь.**

1 *Тоді ієрей бере лівою рукою проскуру, а правою святе копіє, робить ним тричі знак хреста поверх печаті проскури і мовить:*

На спо́мин Го́спода і Бо́га і Спа́са на́шого Ісу́са Христа́. *Тричі.*

І зараз устромлює копіє в правий бік печаті, крає і мовить:

Немо́в ягня́ на зако́лення ве́дено його́.

А в лівий:

І як а́гнець непоро́чний пе́ред тим, що стриже́ його́, безголо́сий, так і він не відкрива́є уст свої́х.

А в горішній бік печаті:

У смире́нні його́ суд над ни́м відбу́вся.

А в долішній бік:

А про рід його́ хто оповість?

А диякон споглядає побожно на це таїнство і говорить при кожнім надрізуванні: **Господе́ві помолі́мся,** *тримаючи в руці орар. Потім говорить:* **Візьми́, влади́ко.**

Ієрей вкладає святе копіє скісно з правого боку проскури, виймає святий хліб і мовить так:

Бо візьметься від землі життя́ його́.

І кладе його навзнак на святий дискос, при словах диякона:

Же́ртвуй, влади́ко.

Крає його хрестовидно і так мовить:

Же́ртвується А́гнець Бо́жий, що бере́ гріх світу, за життя́ світу і спасіння.

І обертає догори другу сторону, що має хрест.

Диякон каже:

Проколи́, влади́ко.

А ієрей, проколюючи його копієм в правий бік, мовить:

Оди́н з во́їнів спи́сом бік його́ проколо́в, і за́раз ви́текла кров і вода́. І той, хто ба́чив, засві́дчив, і правди́ве сві́дчення його́.

А диякон, взявши вино і воду, говорить до ієрея:

Благослови́, влади́ко, святе́ з'єдна́ння.

І прийнявши благословення над ними, вливає разом до святої чаші — вина і трохи води.

2 *А ієрей бере в руку другу проскуру, і мовить*

На честь і па́м'ять преблагослове́нної Влади́чиці на́шої Богородиці і Приснодіви Марії; її молитва́ми прийми́, Господи, жертву цю в пренебе́сний Твій жертовник.

І взявши частицю, кладе її праворуч святого хліба, близько середини його, і мовить:

Ста́ла цари́ця право́руч те́бе, в ри́зи позоло́чені одя́гнена, прикра́шена.

3 *Тоді бере третю проскуру, і мовить:*

Че́сних небе́сних сил безтіле́сних.

1 *І бере першу частицю, кладе її з лівого боку святого хліба, починаючи перший ряд, і мовить:*

Че́сного сла́вного проро́ка, предте́чі і христи́теля Йоа́на, і всіх святи́х проро́ків.

2 *І бере частицю і, як установлено, кладе її внизу першої. Тоді знову мовить:*

Святи́х сла́вних і всехва́льних апо́столів Петра́ і Павла́, і всіх інших святи́х апо́столів.

3 *І так кладе третю частицю внизу другої, закінчуючи перший ряд.*

Тоді мовить:

Святи́х отців на́ших святи́телів: Васи́лія Вели́кого, Григо́рія Богосло́ва і Йоа́на Золотоу́стого, Атана́сія і Кири́ла, Микола́я, що в Ми́рах, Кири́ла й Мето́дія, учителів слов'я́нських, свято́го священному́ченика Йосафа́та і всіх святи́х святи́телів.

1 *І бере четверту частицю, кладе її побіч першої, зачинаючи другий ряд.*

Тоді знову мовить:

Свято́го апо́стола, первому́ченика і архидия́кона Стефа́на, святи́х вели́ких му́чеників: Дими́трія, Ю́рія, Teо́дора Ти́рона і всіх святи́х му́чеників і му́чениць.

2 *І взявши п'яту частицю, кладе її внизу першої, що започатковує другий ряд*

Тоді мовить:

Преподо́бних і богоно́сних отців на́ших: Анто́нія, Євти́мія, Са́ви, Ону́фрія і всіх преподо́бних отців і матерів.

3 *І так взявши шосту частицю, кладе її внизу другої частиці, закінчуючи другий ряд.*

Тоді мовить:

Святи́х і чудотво́рців безсрібників: Косми́ і Дам'я́на, Ки́ра і Йоа́на, Пантеле́ймона і Єрмола́я і всіх святи́х безсрібників.

1 *І взявши сьому частицю, кладе її зверху, зачинаючи третій ряд, по чину:*

Тоді знову мовить:

Святи́х і пра́ведних богоотців Йоаки́ма й А́нни.

2 *І кладе благочинно восьму частицю униз першої.*

І ще мовить:

Свято́го *(ім'я, якого храм і якого день)* **і всіх святи́х; їх молитва́ми завіта́й до нас, Бо́же.**

3 *І взявши дев'яту частицю, кладе її в кінці третього ряду, на закінчення.*

4 *Тоді бере четверту проскуру, і мовить:*

Пом'яни́, Влади́ко чоловіколю́бче, святі́шого вселе́нського Архие́рея на́шого *(ім'я)*, **Па́пу Ри́мського, і блаже́ннішого Верхо́вного Архиєпи́скопа на́шого Кир** *(ім'я)*, **і преосвяще́ннішого Митрополи́та на́шого Кир** *(ім'я)*, **і боголюби́вого Єпи́скопа на́шого Кир** *(ім'я)*, **і все єпи́скопство правосла́вне, че́сне пресві́терство, в Христі́ дия́конство і весь свяще́ничий чин** *(якщо в обителі:* **всечеснішого отця́ на́шого Протоархимандри́та** *ім'я,* **Архимандри́та** *ім'я,* **Протоігу́мена** *ім'я,* **й Ігу́мена** *ім'я)*, **браті́в і співслужи́телів на́ших свяще́ників і дия́конів, і всіх браті́в на́ших, що їх Ти з вели́кої Твоє́ї ми́лости призва́в до спільно́ти Своє́ї, всеблаги́й Влади́ко.**

І бере частицю, кладе її внизу святого хліба.

Тоді згадує поіменно тих, що їх повинен пом'янути, живих, і на кожне ім'я виймає частицю, мовлячи: **Пом'яни́, Го́споди,** *(ім'я).*

5 *Потім узявши частиці, кладе їх внизу святого хліба. Тоді бере п'яту проскуру і мовить:*

За блаже́нну па́м'ять і відпу́щення гріхів блаже́нним фунда́торам свято́го хра́му цьо́го (*якщо в обителі* **святої обителі цієї).**

Тоді поминає архиєрея, що його рукопоположив, і інших померлих, яких хоче, поіменно. На кожне ім'я виймає частицю, мовлячи:

Пом'яни́, Го́споди, ду́шу поме́рлого слуги́ Твого́ *(ім'я).*

І на кінець мовить так:

І всіх в надії воскресіння, життя́ вічного і Твоє́ї спільно́ти поме́рлих правосла́вних отців і братів на́ших, чоловіколю́бче Го́споди.

І виймає частицю. Після цього мовить:

Пом'яни́, Го́споди, з вели́кої ще́дрости Своє́ї і мою́ недосто́йність і прости́ мені вся́ку прови́ну, добровільну і недобровільну.

І виймає частицю.
І [бере губку] збирає частиці на дискосі, внизу святого хліба, щоб були забезпечені, і щоб ніщо не впало.
Тоді диякон бере кадильницю, вкладає до неї ладану і каже до ієрея:

Благослови́, влади́ко, кади́ло.

І зараз сам каже:

Господе́ві помолімся.

А ієрей мовить молитву кадила.

Кади́ло Тобі прино́симо, Хри́сте Бо́же наш, як прие́мний за́пах духо́вний; Ти ж прийми́ його́ в пренебе́сний Свій жерто́вник і пошли́ нам благода́ть пресвято́го Твого́ Ду́ха.

Диякон: **Господе́ві помолімся.**

Ієрей, покадивши звізду, кладе її зверху святого хліба і мовить:

І прийшла́ зоря́ і ста́ла над тим місцем, де було́ Дитя́.

Диякон: **Господе́ві помолімся.**

Ієрей, покадивши перший покровець, покриває святий хліб з дискосом і мовить:

Господь царю́є, у ве́лич Він зодягну́вся; одягну́вся Госпо́дь у силу й опоя́сався. Він бо утверди́в вселе́нну і вона́ не захита́ється. Відтоді гото́вий престо́л Твій, Ти ж бо — споконвічний. Піднесли́сь ріки, Го́споди, піднеслú ріки голос свій. Здійма́ють ріки ро́кіт свій, від шу́му вод вели́ких. Ди́вні хви́лі морські́, ди́вний на висо́тах Господь. Свідо́цтва Твої́ ве́льми вірні; до́мові Твоє́му, Го́споди, нале́жить свя́тість на до́вгі літа.

Диякон:

Господе́ві помолі́мся. Накри́й, влади́ко.

Ієрей, покадивши другий покровець, покриває ним святу чашу і мовить:

Доброта́ Твоя́, Хри́сте, вкри́ла небеса́ і хвали́ Твоє́ї по́вна земля́.

Диякон:

Господе́ві помолі́мся. Накри́й, влади́ко.

Ієрей кадить покров, себто воздух, і, накриваючи обоє, мовить:

Покри́й нас покро́вом крил Твоїх, прожени́ від нас уся́кого во́рога і супоста́та. Утихоми́р на́ше життя́, Го́споди, поми́луй нас і світ Твій, і спаси́ ду́ші на́ші, як благи́й і чоловіколю́бець.

Тоді ієрей, взявши кадильницю, кадить приготовані дари і мовить:

Благослове́нний Бог наш, що так ізво́лив.

А диякон каже:

За́вжди, ни́ні і повсякча́с, і на віки вічні. Амі́нь.

І обидва побожно поклоняються.

Тоді диякон мовить:

За пригото́вані че́сні дари́ Господе́ві помолі́мся.

Ієрей віддає кадильницю і мовить молитву принесення

Бóже, Бóже наш, Ти, що послáв небéсний хліб, пожи́ву для всьогó світу, Гóспода нáшого і Бóга Ісýса Христá, Спáса і визволи́теля і доброчи́нця, що благословля́є і освя́чує нас, Сам благослови́ принéсення оцé і прийми́ йогó в пренебéсний Твій жертóвник. Пом'яни́, як благи́й і чоловіколю́бець, тих, що принесли́, і тих, за кóго принéсено; і нас неосýдними збережи́ в священнодіянні божéственних Твоїх Тáїн.

Бо святé і прослáвлене пречéсне й вели́чне ім'я́ Твоє́, Отця́, і Си́на, і Святóго Дýха, ни́ні і повсякчáс, і на віки вічні. Амíнь.

Після цього творить відпуст, мовлячи.

Слáва Тобі, Хри́сте Бóже, надіє нáша, слáва Тобі.

Диякон:

Слáва: і ни́ні. Гóсподи, поми́луй. *Тричі* Благослови́.

Ієрей мовить відпуст:

Коли неділя:

Христóс, що воскрéс із мéртвих:

Якщо ні:

Христóс, істинний Бог наш, молитвáми пречи́стої своєї Мáтері, святóго отця́ нáшого Йоáна Золотоýстого, архиєпи́скопа Константиногрáда, і всіх святи́х, поми́лує і спасé нас, як благи́й і чоловіколю́бець.

Диякон: Амíнь.

Після відпусту диякон кадить святе предложення. Тоді відходить і кадить святу трапезу навкруги, хрестоподібно, мовлячи:

У грóбі плóттю, а в áді з душéю як Бог, в раю́ ж із розбíйником, і на престóлі був єси́, Хри́сте, з Отцéм і Дýхом, все наповня́ючи, неопи́саний.

Також Псалом 50(51)

І, покадивши святилище, намісні ікони, крилоси і людей, входить знову у святий вівтар і, знову покадивши святу трапезу і ієрея, кладе кадильницю на своє місце, а сам приходить до ієрея.

І, ставши разом перед святою трапезою, тричі поклоняються, молячись і кажучи:

Ца́рю небе́сний, утіши́телю, Ду́ше і́стини, що всю́ди єси́ і все наповня́єш, ска́рбе дібр і життя́ пода́телю, прийди́ і всели́ся в нас, і очи́сти нас від уся́кої скве́рни, і спаси́, благи́й, ду́ші на́ші.

Сла́ва во ви́шніх Бо́гу, і на землі́ мир, в лю́дях благоволі́ння. *Двічі.*

Го́споди, гу́би мої́ відкри́єш, і уста́ мої́ сповістя́ть хвалу́ Твою́.

Тоді цілують, ієрей святу Євангелію, а диякон святу трапезу.

І по цім диякон, склонивши свою голову перед ієреєм і тримаючи орар трьома пальцями правої руки, промовляє:

Прийшо́в час, щоб служи́ти Господе́ві, влади́ко, благослови́.

Ієрей, знаменуючи його, мовить:

Благослове́нний Бог наш за́вжди, ни́ні і повсякча́с, і на віки вічні.

Тоді диякон:

Помоли́ся за ме́не, влади́ко.

Ієрей:

Неха́й Госпо́дь напра́вить сто́пи твої́.

І знову диякон:

Пом'яни́ мене́, влади́ко святи́й.

Ієрей:

Неха́й пом'яне́ тебе́ Госпо́дь Бог у ца́рстві своє́му за́вжди, ни́ні і повсякча́с, і на віки вічні.

Диякон: **Амінь.**

І, поклонившись, виходить північними дверми. Царських дверей до входу не відкривають. І ставши на звичайнім місці, напроти святих дверей, вклоняється з побожністю тричі, тихо молячись:

Го́споди, гу́би мої́ відкри́єш, і уста́ мої́ сповістя́ть хвалу́ Твою́.

І по цім починає мовити: **Благослови́, влади́ко.** *А ієрей починає* **Благослове́нне ца́рство.**

Треба знати. Якщо ієрей служить без диякона, то нехай не говорить дияконських слів на проскомиді і на літургії перед євангелією, і на відповідь його: **Благослови́, влади́ко.** *і* **Проколи́, влади́ко,** *і* **Прийшо́в час,** *тільки єктенії і те, що належить до чину.*

Коли ж разом служить багато священиків, чин проскомиди творить один ієрей, а інші служителі нехай осібно нічого з проскомиди не проказують.

Якщо є архиєрейське служіння, ієрей починає проскомидію, як звичайно, кладе частиці Богородиці і святих, а потім покриває святий дискос і святу чашу воздухом, нічого не мовлячи. А коли співають херувимську пісню, сам архиєрей, перед великим входом, закінчує проскомидію.

БОЖЕСТВЕННА ЛІТУРГІЯ

СВЯТОГО ОТЦЯ НАШОГО ЙОАНА ЗОЛОТОУСТОГО

Диякон: Благослові́, влади́ко.

Ієрей: **Благослове́нне ца́рство Отця́, і Си́на, і Свято́го Ду́ха, ни́ні і повсякча́с, і на віки [вічні.] віків**

Хор: **Амінь.**

Диякон:

В ми́рі Господе́ві помолі́мся.

Хор: **Го́споди, поми́луй.**

За мир з висо́т і спасі́ння душ на́ших, Господе́ві помолі́мся.

Хор **Го́споди, поми́луй.**

За мир всього́ сві́ту, до́брий стан святи́х Бо́жих Церко́в і з'єдна́ння всіх, Господе́ві помолі́мся.

Хор **Го́споди, поми́луй.**

За святи́й храм цей і тих, що з ві́рою, побо́жністю і стра́хом Бо́жим вхо́дять до нього́, Господе́ві помолі́мся.

Хор: **Гóсподи, помúлуй.**

За святíшого вселéнського Архиєрéя нáшого *(ім'я),* Пáпу Рúмського, Господéві помолíмся.

Хор: **Гóсподи, помúлуй.**

За блажéннішого верхóвного Архиєпúскопа нáшого Кир *(ім'я),* і за преосвящéннішого Митрополúта нáшого Кир *(ім'я),* і за боголюбúвого Єпúскопа нáшого Кир *(ім'я),* чéсне пресвíтерство, у Христí диякóнство, за ввесь прúчет і людéй, Господéві помолíмся.

Хор: **Гóсподи, помúлуй.**

За Бóгом берéжений нарóд наш, за правлíння і все вíйсько, Господéві помолíмся.

Хор: **Гóсподи, помúлуй.**

За місто це (*або:* За селó це, *або:* За святý обúтель цю), і за кóжне місто, країну і за тих, що вíрою живýть в них, Господéві помолíмся.

Хор: **Гóсподи, помúлуй.**

За дóбре полíття, за врожáй плодíв землúх і часú мúрні, Господéві помолíмся.

Хор. **Гóсподи, помúлуй.**

За тих, що плáвають, подорожýють, за недýжих, страждáючих, полонéних і за спасíння їх, Господéві помолíмся.

Хор **Гóсподи, помúлуй.**

Коли буває вселенське поминання померлих, додається це

За дýші всіх од віку в правовíр'ї, надії воскресíння і життя́ вíчного помéрлих отцíв і братíв нáших, фундáторів і добрóдіїв святóго хрáму цьогó, батьків і рідних нáших по крóві, що тут лежáть, тут впúсані, і повсюди правослáвних християн, і за блажéнний спóкій їх, Господéві помолíмся.

Хор: **Гóсподи, помúлуй.**

Щоб неосýдно стáти їм на страшнóму сýді Христóвому, й оселúти дýші їх у країні живúх, в місці світлому, де всі святі прáведні спочивáють, Господéві помолíмся.

Хор **Гóсподи, помúлуй.**

А якщо осібне:

За слугу́ Бо́жого (*або:* слуги́ню Бо́жу, *або:* слуг Бо́жих) *ім'я,* і блаже́нну па́м'ять його́ (*або:* її́, *або:* їх), та щоб простúтися вся́кому прогрі́шенню його́ (*або:* її́, *або:* їх) доброві́льному і недоброві́льному, Господе́ві помолі́мся.

Хор: **Го́споди, помúлуй.**

Щоб неосу́дно ста́ти йому́ (*або* їй, *або:* їм) на страшно́му су́ді Христо́вому, й оселúти ду́шу його́ (*або:* її́, *або* ду́ші їх) в краї́ні живúх, в мі́сці сві́тлому, де всі святі́ пра́ведні спочива́ють, Господе́ві помолі́мся.

Хор: **Го́споди, помúлуй.**

Щоб вúзволитися нам від уся́кої ско́рби, гні́ву й нуждú, Господе́ві помолі́мся.

Хор: **Го́споди, помúлуй.**

Заступú, спасú, помúлуй і охоронú нас, Бо́же, Твоє́ю благода́ттю.

Хор. **Го́споди, помúлуй.**

Пресвяту́, пречúсту, преблагослове́нну, сла́вну Владúчицю на́шу Бо-

горо́дицю і присноді́ву Марі́ю, з усіма́ святи́ми пом'яну́вши, самі́ себе́, і оди́н о́дного, і все життя́ на́ше Христу́ Бо́гові відда́ймо.

Хор **Тобі́, Го́споди.**

Ієрей говорить тихо молитву першого антифону.

Го́споди Бо́же наш, Твоя́ вла́да несказа́нна і сла́ва неося́жна, Твоя́ ми́лість безмі́рна і чоловіколю́б'я невимо́вне; Сам, Влади́ко, з добросерде́чности Твоє́ї спогля́нь на нас і на цей святи́й храм, і вчини́ з на́ми і ти́ми, що мо́ляться з на́ми, бага́ті ми́лості Твої́ і щедро́ти Твої́.

Виголошення:

Бо Тобі́ нале́жить уся́ка сла́ва, честь і поклоні́ння, Отцю́, і Си́ну, і Свято́му Ду́хові, ни́ні і повсякча́с, і на віки [вічні.] ві́ків

Хор: **Амі́нь.**

*І співці співають перший антифон.**

Диякон поклонившись, відступає від свого місця і стоїть перед іконою Христовою, тримаючи орар трьома пальцями правої руки.

---

* Антифони подані в Додатку.

*По закінченні антифону диякон приходить і стає на звичаним місці, і поклонившись, мовить***

Ще і ще в ми́рі Господе́ві помолі́мся.

Хор. Го́споди, поми́луй.

Заступи́, спаси́, поми́луй і охорони́ нас, Бо́же, Твоєю благода́ттю.

Хор: Го́споди, поми́луй.

Пресвяту́, пречи́сту, преблагослове́нну, сла́вну Влади́чицю на́шу Богоро́дицю і приснодіву Марію, з усіма́ святи́ми пом'яну́вши, самі́ себе́, і оди́н о́дного, і все життя́ на́ше Христу́ Бо́гові відда́ймо.

Хор: Тобі́, Го́споди.

Молитва другого антифону

Го́споди Бо́же наш, спаси́ люде́й Твої́х і благослови́ спадкоє́мство Твоє́, повноту́ Це́ркви Твоє́ї охорони́, освяти́ тих, що лю́блять красу́ до́му Твого́, Ти їх просла́в боже́ственною Твоє́ю си́лою і не залиша́й нас, що надіємось на Те́бе.

Виголошення:

Бо твоя́ є вла́да і Твоє́ є ца́рство, і си́ла, і сла́ва, Отця́, і Си́на, і Свято́го Ду́ха, ни́ні і повсякча́с, і на віки вічні.

Хор: Амі́нь.

І співці подібно співають другий антифон, а диякон подібно поступає, як і на першій молитві

Тоді диякон:

Ще і ще в ми́рі Господе́ві помолі́мся.

** За дозволом Синоду Укр. Кат. Ієрархії, ті частини св. Літургії, що обведені чорними рамками, можна пропускати.

Хор: **Гóсподи, помúлуй.**

Заступú, спасú, помúлуй і охоронú нас, Бóже, Твоє́ю благодáттю.

Хор: **Гóсподи, помúлуй.**

Пресвятý, пречúсту, преблагословéнну, слáвну Владúчицю нáшу Богорóдицю і присноді́ву Марі́ю, з усімá святúми пом'янýвши, самí себé, і одúн óдного, і все життя́ нáше Христý Бóгові віддáймо.

Хор: **Тобі́, Гóсподи.**

Молитва третього антифону.

Ти, що дарувáв нам ці спільні й сýголосні молитвú, й обіця́в ввóлити прохáння двох абó трьох, що згóдяться в ім'я́ Твоє́, Сам і нúні прохáння слуг Твоі́х на пожúток спóвни, подаючú нам і в тепéрішньому віці пізнáння Твоє́ї істини, а в майбýтньому дарýй життя́ вíчне.

Виголошення:

Бо Ти благúй і чоловіколю́бець Бог єсú, і Тобі́ слáву возсилáємо, Отцю́, і Сúну, і Святóму Дýхові, нúні і повсякчáс, і на віки вíчні.

Хор: **Амі́нь.**

Тут відкривають двері на малий вхід.

Коли ж співці співають третій антифон або Блаженні, якщо є неділя, і коли прийдуть на „Славу", ієрей і диякон, ставши перед святою трапезою, творять три поклони. Тоді ієрей бере святу Євангелію, дає дияконові, і йдуть праворуч поза престолом, і так, вийшовши північними дверми, зі свіченосцями попереду, роблять малий вхід. Ставши на звичайному місці, обидва схиляють голови і, коли диякон скаже Господе́ві помолі́мся, *ієрей тихо мовить молитву входу.*

Молитва входу.

Влади́ко Го́споди Бо́же наш, Ти установи́в на не́бі чи́ни і во́їнства а́нгелів і арха́нгелів на служі́ння Тво́єї сла́ви, тож вчини́ із вхо́дом на́шим, щоб був вхо́дом святи́х а́нгелів, які́ співслу́жать з на́ми і ра́зом з на́ми славосло́влять Твою́ доброту́.

Бо Тобі́ нале́жить уся́ка сла́ва, честь і поклоні́ння, Отцю́, і Си́ну, і Свято́му Ду́хові, ни́ні і повсякча́с, і на ві́ки ві́чні. Амі́нь.

Коли ж скінчиться молитва, мовить диякон до ієрея, показуючи правою рукою до сходу і тримаючи трьома пальцями орар:

Благослови́, влади́ко, святи́й вхід.

Ієрей, благословляючи, мовить

Благословéнний вхід святи́х Твоі́х зáвжди, ни́ні і повсякчáс, і на віки вічні.

Потим диякон подає ієреєві святу Євангелію і ієрей її цілує.

Коли скінчиться останній тропар, диякон входить на середину і, ставши перед ієреєм, підносить трохи руки і, показуючи святу Євангелію, виголошує

Премýдрість, прóсті.

Тоді, зробивши поклін, входять у святий вівтар диякон, а за ним ієрей. Диякон кладе святу Євангелію на святій трапезі, а співці співають

Прийдіте, поклонíмся і припадíм до Христá.

В будень **Спаси́ нас, Си́ну Бóжий, у святи́х ди́вний Ти, співáємо Тобí: Алилýя.**

Якщо неділя **Спаси́ нас, Си́ну Бóжий, що воскрéс із мéртвих, співáємо Тобí: Алилýя.**

Тоді звичайні тропарі. А ієрей мовить цю молитву

Молитва Трисвятої пісні

Бóже святи́й, що в святи́х перебувáєш, Тебé трисвяти́м гóлосом серафи́ми оспíвують і херуви́ми славослóвлять, і всі небéсні си́ли Тобí поклоня́ються. Ти з небуття́ в буття́ привíв усé, створи́в люди́ну на Твій óбраз і подóбу, і вся́кими дарáми її прикраси́в. Ти даєш томý, хто прóсить, премýдрість і рóзум, і не погóрджуєш

грішником, а встанóвлюєш покаяння на спасіння. Ти сподóбив нас, смирéнних і недостóйних слуг Твоїх, і в оцю́ хвили́ну стáти пéред слáвою святóго Твогó жертóвника і налéжне Тобі поклонíння і славословʼя принóсити. Сам, Влади́ко, прийми́ і з уст нас грішних трисвяту́ пісню і відвідай нас ми́лістю Своє́ю. Прости́ нам усяке прогрішення, добровільне і недобровільне, освяти́ нáші дýші й тілá, і дай нам побóжно служи́ти Тобі всі дні життя́ нáшого, молитвáми святóї Богорóдиці і всіх святи́х, що від віку Тобі угóдні були́.

Коли ж співці прийдуть на останній тропар, диякон мовить до ієрея, склонивши голову і тримаючи в руці трьома пальцями орар:

Благослови́, влади́ко, час Трисвятóго.

А ієрей, знаменуючи його, виголошує

Бо Ти святи́й єси́, Бóже наш, і Тобі слáву возсилáємо, Отцю́, і Си́ну, і Святóму Дýхові, ни́ні і повсякчáс.

А диякон приходить ближче святих дверей і, вказуючи орарем, мовить голосно до тих, що стоять у храмі:

І на віки вічні.

Хор: **Амі́нь.**

Коли співається Трисвяте, мовлять і самі, ієрей і диякон, Трисвяте, при чому творять три поклони перед святою трапезою.*

Тоді каже диякон до ієрея:

Повели́, влади́ко.

І відходять до горного місця, а ієрей, відходячи, мовить:

Благослове́нний, хто йде в ім'я́ Госпо́днє.

Диякон **Благослови́, влади́ко, го́рне сиді́ння.**

Ієрей: **Благослове́нний Ти на престо́лі сла́ви ца́рства Твого́, що сиди́ш на херуви́мах, за́вжди, ни́ні і повсякча́с, і на віки вічні.** Віків

Відомо, що ієреєві не годиться виходити на горне місце, ані сидіти на ньому, але сидіти на боці горного сидіння, з південної сторони.

По закінченні Трисвятого диякон приходить перед святі двері і мовить:

Бу́дьмо ува́жні.

Ієрей виголошує: **Мир всім.**

---

* Трисвяте подане в Додатку.

І знову диякон: **Прему́дрість, бу́дьмо ува́жні.**

І співці прокімен, Псалом Давидів.

Потім диякон: **Прему́дрість.**

А читець — надпис Апостола:

Ді́янь святи́х апо́столів чита́ння. *Або:* **Собо́рного посла́ння Я́кового,** *або:* **Петро́вого чита́ння.** *Або:* **До Римля́н,** *або:* **До Корінтя́н,** *або.* **До Гала́тів посла́ння свято́го апо́стола Павла́ чита́ння.**

І знову диякон: **Бу́дьмо ува́жні.**

Коли ж скінчиться Апостол, мовить ієрей:

Мир тобі́.

Диякон: **Прему́дрість, бу́дьмо ува́жні.**

Хор. **Алилу́я,** *зі стихами.*

Коли співають Алилуя, диякон бере кадильницю і ладан, приходить до ієрея і, прийнявши від нього благословення, кадить святу трапезу навкруги, ввесь вівтар і ієрея.

А ієрей, стоячи перед святою трапезою, мовить цю молитву:

Молитва перед Євангелієм.

Засвіти́ в серця́х на́ших, чоловіколю́бче Влади́ко, нетлі́нне сві́тло Твого́ богопізна́ння і відкри́й духо́вні о́чі на́ші, щоб ми зрозуміли Твої́ ева́нгельські пропові́дування. Вклади́ в нас і страх блаже́нних Твої́х за́повідей, щоб ми,

перемі́гши всі тілé сні пóхоті, провáдили духóвне життя́, дý́маючи і діючи все, що угóдне Тобі́. Бо Ти є просві́чення душ і тіл нáших, Христе Бóже, і Тобі́ слáву віддаємó з безначáльним Твої́м Отцéм, і пресвяти́м і благи́м і животвóрним Твої́м Дý́хом, ни́ні і повсякчáс, і наві́ки ві́чні. Амі́нь.

Диякон, відставивши кадило на звичайне місце, приходить до ієрея, склоняє перед ним свою голову, тримаючи орар крайніми пальцями і показуючи на святу євангелію, і мовить:

Благослови́, влади́ко, благовісти́теля святóго апóстола і євангели́ста *ім'я.*

Ієрей, знаменуючи його, виголошує

Бог, молитвáми святóго, слáвного, всехвáльного апóстола і євангели́ста *ім'я.* **нехáй дасть тобі́ слóво благовісти́ти си́лою вели́кою для спóвнення Євáнгелія возлю́бленного Си́на Своґó, Гóспода нáшого Ісý́са Христá.**

І подає йому святу Євангелію.

І диякон, сказавши **Амінь,** *і поклонившися святій Євангелії, бере її і, вийшовши святими дверми, йде за свічконосцями, приходить і стає на амвоні або на іншому означеному місці*

А ієрей, стоячи перед святою трапезою і дивлячись на захід, виголошує:

Прему́дрість, про́сті, ви́слухаймо свято́го Єва́нгелія.

Також: **Мир всім.**

Хор: **І ду́хові твоє́му.**

Диякон: Від *ім'я* свято́го Єва́нгелія чита́ння.

Хор: **Сла́ва Тобі́, Го́споди, сла́ва Тобі́.**

Ієрей: **Бу́дьмо ува́жні.**

Якщо є два диякони, то один нехай говорить

Прему́дрість, про́сті... *Також і* Бу́дьмо ува́жні.

По закінченні Євангелія ієрей каже:

Мир тобі́, що благовісту́єш.

Хор: **Сла́ва Тобі́, Го́споди, сла́ва Тобі́,**

І диякон відходить аж до святих дверей і віддає святу Євангелію ієреєві, і знову закриваються святі двері. Диякон, ставши на звичайному місці, починає так:

Промо́вмо всі з усіє́ї душі́ і з усіє́ї ми́слі на́шої, промо́вмо.

Хор: **Го́споди, поми́луй.**

Го́споди вседержи́телю, Бо́же отці́в на́ших, мо́лимось Тобі́, ви́слухай і поми́луй.

Хор: **Го́споди, поми́луй.**

Поми́луй нас, Бо́же, з вели́кої ми́лости Твоє́ї, мо́лимось Тобі́, ви́слухай і поми́луй.

Хор: **Го́споди, поми́луй.** *Тричі.*

Молитва посиленого благання:

Го́споди Бо́же наш, уси́льне це molі́ння прийми́ від слуг Твої́х і поми́луй нас з вели́кої ми́лости Твоє́ї, і щедро́ти Твої́ зішли́ на нас і на всіх люде́й Твої́х, що очі́кують від Те́бе бага́тої ми́лости.

В парафіяльних храмах:

Ще мо́лимось за святі́шого вселе́нського Архиєре́я на́шого *ім'я,* Па́пу Ри́мського, і за блаже́ннішого верхо́вного Архиєпи́скопа на́шого Кир *ім'я,* і за преосвяще́ннішого Митрополи́та на́шого Кир *ім'я,* і за боголюби́вого Єпи́скопа на́шого Кир *ім'я,* за тих, що слу́жать і послужи́ли у свято́му хра́мі цьому́, і за отці́в на́ших духо́вних, і всіх у Христі́ брати́в на́ших.

Хор. **Го́споди, поми́луй.** *Тричі.*

В монастирях:

Ще мо́лимось за святі́шого вселе́нського Архиєре́я на́шого *ім'я,* Па́пу

Ри́мського, і за блаже́ннішого верхо́вного Архиєпи́скопа на́шого Кир *ім'я,* і за преосвяще́ннішого Митрополи́та на́шого Кир *ім'я,* і за боголюби́вого Єпи́скопа на́шого Кир *ім'я,* і за всечесні́ших отці́в на́ших: Протоархимандри́та *ім'я,* Архимандри́та *ім'я,* Протоігу́мена *ім'я,* й Ігу́мена *ім'я,* за тих, що слу́жать і послужи́ли в святі́й обі́телі цій, і за отці́в на́ших духо́вних, і всі́х у Христі́ брати́в на́ших.

Хор: **Го́споди, поми́луй.** *Тричі.*

Ще мо́лимось за Бо́гом бере́жений наро́д наш, за правлі́ння і за все ві́йсько.

Хор: **Го́споди, поми́луй.** *Тричі.*

Тут додається ектенія про окреме прохання.

Ще мо́лимось за тут прису́тніх люде́й, що очі́кують від Те́бе вели́кої і бага́тої ми́лости, за тих, що тво́рять нам ми́лостиню, і за всіх правосла́вних христия́н.

Хор: **Го́споди, поми́луй.** *Тричі.*

Виголошення:

Бо милости́вий і чоловіколю́бець Бог єси́, і Тобі́ сла́ву возси-

ла́ємо, Отцю́, і Си́ну, і Свято́му Ду́хові, ни́ні і повсякча́с, і на віки вічні.

Хор: **Амінь.**

Якщо буде приношення за померлих, диякон або ієрей мовить цю ектенію:

Поми́луй нас, Бо́же, з вели́кої ми́лости Твоє́ї, мо́лимось Тобі́, ви́слухай і поми́луй.

Хор **Го́споди, поми́луй.** *Тричі*

Ще мо́лимось за упокі́й душ поме́рлих слуг Бо́жих (*або.* душі́ поме́рлого слуги́ Бо́жого, *або.* душі́ поме́рлої слуги́ні Бо́жої) *ім'я,* і щоб прости́тися їм (йому́ *або* їй) вся́кому прогрі́шенню доброві́льному і недоброві́льному.

Хор· **Го́споди, поми́луй.** *Тричі.*

Щоб Госпо́дь Бог осели́в ду́ші їх (ду́шу його́, *або* її́), де пра́ведні спочива́ють.

Хор: **Го́споди, поми́луй.** *Тричі.*

Ми́лости Бо́жої, ца́рства небе́сного і відпу́щення гріхів їх (його́ *або* її́) у Христа́, безсме́ртного царя́ і Бо́га на́шого, просі́м.

Хор **Пода́й, Го́споди.**

Диякон: Господе́ві помолі́мся.

Хор: **Го́споди, поми́луй.**

Ієрей. **Бо́же ду́хів і вся́кої пло́ті, Ти смерть подола́в і дия́вола зни́щив, і життя́ сві́тові Твоє́му дарува́в. Сам, Го́споди, упоко́й ду́ші помéрлих слуг Твоі́х (*або:* ду́шу помéрлого слуги́ Твого́, *або:* ду́шу помéрлої слуги́ні Твоє́ї) *ім'я,* на мі́сці сві́тлому, на мі́сці квіту́чому, на мі́сці спокі́йному, звідки відійшо́в біль, печа́ль і зітха́ння; і вся́ке прогрі́шення, вчи́нене ни́ми (ним, *або* не́ю) сло́вом, чи ді́лом, чи ду́мкою, як благи́й і чоловіколю́бець Бог, прости́, бо нема́є люди́ни, що жила́ і не згріши́ла б. Ти бо єди́ний без гріха́, пра́вда Твоя́– пра́вда на ві́ки, і сло́во Твоє́– і́стина.**

Виголошення:

Бо Ти є воскресі́ння, і життя́, і упокі́й помéрлих слуг Твоі́х (*або:* помéрлого слуги́ Твого́, *або:* помéрлої слуги́ні Твоє́ї) *ім'я,* Хри́сте Бо́же наш, і Тобі́ сла́ву віддаємо́, з безнача́льним Твої́м Отцé м, і пресвяти́м і благи́м і животво́рним Твої́м Ду́хом, ни́ні і повсякча́с, і на ві́ки ві́чні.

Хор: **Амі́нь.**

Тоді диякон:

Помоліться, оглаше́нні, Господе́ві.

Хор: Го́споди, поми́луй.

Ві́рні, за оглаше́нних помолі́мся, щоб Госпо́дь поми́лував їх.

Хор: Го́споди, поми́луй.

Щоб просвіти́в їх сло́вом і́стини.

Хор: Го́споди, поми́луй.

Відкри́в їм Єва́нгеліє пра́вди.

Хор: Го́споди, поми́луй.

Приєдна́в їх до свято́ї Своє́ї собо́рної і апо́стольської Це́ркви.

Хор: Го́споди, поми́луй.

Спаси́, поми́луй, заступи́ й охорони́ їх, Бо́же, Тво́єю благода́ттю.

Хор: Го́споди, поми́луй.

Оглаше́нні, го́лови ва́ші пе́ред Го́сподом схилі́ть.

Хор: Тобі́, Го́споди.

Молитва за оглашенних:

Го́споди Бо́же наш, що на висо́тах живе́ш і на смире́нних спогляда́єш, що спасі́ння ро́дові лю́дському посла́в, єдинoро́дного Си́на Твого́ і Бо́га, Го́спода на́шого Ісу́са Христа́, погля́нь на слуг Твої́х оглаше́нних, що схили́ли свої́ ши́ї пе́ред Тобо́ю, і сподо́би їх у сприя́тливий час ку́пелі відро́дження, відпу́щення гріхі́в і оде́жі нетлі́ння; приєдна́й їх до свято́ї Твоє́ї собо́рної і апо́стольської Це́ркви, і прилічи́ їх до ви́браного Твого́ ста́да.

Виголошення:

Щоб і вони́ з на́ми сла́вили пречéсне і вели́чне ім'я́ Твоє́, Отця́, і Си́на, і Свято́го Ду́ха, ни́ні і повсякча́с, і на ві́ки ві́чні.

Хор: **Амінь.**

Ієрей розгортає ілитон.

Диякон мовить:

Всі оглаше́нні, ви́йдіть.

Коли є другий диякон, виголошує і він:

Оглаше́нні, ви́йдіть.

Тоді знову перший:

Всі оглаше́нні, ви́йдіть.
Щоб ніхто́ з оглаше́нних не залиши́вся. Тільки вірні, ще і ще в ми́рі Господе́ві помолі́мся.

Хор: **Го́споди, поми́луй.**

А якщо є тільки один диякон, або якщо ієрей служить без диякона, тоді мовить так:

Всі оглаше́нні, ви́йдіть; оглаше́нні, ви́йдіть; всі оглаше́нні, ви́йдіть. Щоб ніхто́ з оглаше́нних не залиши́вся.

Тільки вірні, ще і ще в ми́рі Господе́ві помолі́мся.

Хор: **Го́споди, поми́луй.**

Молитва вірних перша:

Дя́куємо Тобі́, Го́споди Бо́же сил, що сподо́бив нас і ни́ні ста́ти пе́ред святи́м Твої́м жерто́вником і припа́сти до щедро́т Твої́х за на́ші гріхи́ і за лю́дські неві́дання. Прийми́, Бо́же, молі́ння на́ше, вчини́ нас досто́йними бу́ти, щоб прино́сити Тобі́ молі́ння і мо́льби і же́ртви безкро́вні за всіх люде́й

Твоїх; і нас, яких Ти постáвив на цю слýжбу Твою́, учини́ здáтними, си́лою Дýха Святóго Твогó, неосýдно і непорóчно, в чи́стому свідченні сумлíння нáшого призивáти Тебé в кóжному чáсі і на вся́кому місці, щоб, ви́слухавши нас, Ти був милости́вий нам у щéдрості Своє́ї лáски.

Заступи́, спаси́, поми́луй і охорони́ нас, Бóже, Твоє́ю благодáттю.

Хор: Гóсподи, поми́луй.

Диякон: Премýдрість.

Виголошення:

Бо Тобí налéжить уся́ка слáва, честь і поклонíння, Отцю́, і Си́ну, і Святóму Дýхові, ни́ні і повсякчáс, і на віки вíчні.

Хор: Амíнь.

Диякон: Ще і ще в ми́рі Господéві помолíмся.

Хор: Гóсподи, поми́луй.

Молитва вірних друга:

Знóву і багáто разíв припадáємо до Тéбе і Тобí мóлимось, благи́й і чоловіколю́бче, щоб Ти, зглянувшись на молíння нáше, очи́стив нáші дýші і тілá від уся́кої

скве́рни ті́ла і ду́ха, і дав нам непови́нно і неосу́дно стоя́ти пе́ред святи́м Твої́м жерто́вником. Дару́й же, Бо́же, і тим, що мо́ляться з на́ми, у́спіх в житті́ й ві́рі, і в духо́вному розумі́нні; дай ї́м, що за́вжди зо стра́хом і любо́в'ю Тобі́ слу́жать, непови́нно і неосу́дно причасти́тися святи́х Твої́х Та́їн і небе́сного Твого́ ца́рства сподо́битися.

Заступи́, спаси́, поми́луй і охорони́ нас, Бо́же, Тво́єю благода́ттю.

Хор: Го́споди, поми́луй.

Диякон: Прему́дрість.

Диякон входить північними дверми.
Виголошення:

Щоб під вла́дою Тво́єю за́вжди бере́жені, ми Тобі́ сла́ву возсила́ли, Отцю́, і Си́ну, і Свято́му Ду́хові, ни́ні і повсякча́с, і на ві́ки ві́чні.

Хор: **Амі́нь.**

І відкриваються святі двері.

Тоді, під час співання херувимської пісні, диякон бере кадильницю і, поклавши ладану, приходить до ієрея і, прийнявши благословення від нього, кадить навкруги

святу трапезу і увесь вівтар і іконостас, також ієрея, хор і людей, і мовить 50(51) Псалом.

Ієрей проказує тихо оцю молитву:

Ніхто́ не досто́йний із зв'я́заних тіле́сними по́хотями і при́страстями прихо́дити, або́ приближа́тися, або́ служи́ти Тобі́, Ца́рю сла́ви, бо служи́ти Тобі́– вели́ке і страшне́ і сами́м небе́сним си́лам. Та одна́че, ра́ди несказа́нного і безмі́рного Твого́ чоловіколю́б'я, безпереміпно і незмінно Ти став чолові́ком і був на́шим архиєре́єм, і богослужбо́вої цієї і безкро́вної же́ртви священноді́йство переда́в Ти нам, як Влади́ка всіх. Ти бо єди́ний, Го́споди Бо́же наш, володієш небе́сними і земни́ми, Тебе́ на престо́лі херуви́мському но́сять, Ти серафи́мів Госпо́дь і цар Ізра́їлів, Ти єди́ний святи́й і в святи́х спочива́єш. Тебе́, о́тже, молю́ єди́ного благо́го і благоу-ва́жного: Спогля́нь на ме́не грі́шного і непотрі́бного слугу́ Твого́ й очи́сти мою́ ду́шу і се́рце від

сумлі́ння лука́вого, і вчини́ мене́ зда́тним си́лою Свято́го Твого́ Ду́ха, одя́гненого благода́ттю свяще́нства, ста́ти пе́ред ціє́ю Твоє́ю свято́ю трапе́зою і священнодіяти святе́ і пречи́сте Твоє́ тіло і че́сну кров. Бо до Те́бе прихо́джу і, схили́вши мою́ ши́ю, молю́ся Тобі́, щоб Ти не відверну́в лиця́ Твого́ від ме́не, ані́ не ви́ключив мене́ з-по́між слуг Твої́х, але́ сподо́би мене́, щоб я, грі́шний і недосто́йний слуга́ Твій, приніс Тобі́ ці дари́. Ти бо єси́ той, Хто прино́сить і Кого́ прино́сять, і Хто прийма́є і Кого́ роздаю́ть, Хри́сте Бо́же наш, і Тобі́ сла́ву віддаємо́ з безнача́льним Твоі́м Отце́м, і пресвяти́м і благи́м і животво́рним Твоі́м Ду́хом, ни́ні і повсякча́с, і на віки ві́чні. Амі́нь.

ВІКІВ

Після молитви й кадження, ієрей і диякон, ставши перед святою трапезою, мовлять разом херувимську пісню тричі і по кожному закінченні поклоняються один раз.

Ми, херуви́мів та́йно являю́чи і животво́рній Тро́йиці трисвяту́ю

пісню співáючи, всяку нúні житéйську відкладíм печáль.

Щоб і Царя́ всіх ми прийнялú, що Йогó в слáві невúдимо супровóдять áнгельські чúни. Алилу́я, алилу́я, алилу́я. *Тричі.*

Тоді відходять до проскомидійника; попереду йде диякон, а ієрей кадить чесні дари, тихо молячись:

Бóже, милостúвий будь менí грішному.

Диякон мовить до ієрея.

Візьмú, владúко.

А ієрей, взявши воздух, кладе на ліве рам'я диякона, мовлячи:

Піднесíть ру́ки вáші до святúні і благословíть Гóспода.

Тоді бере святий дискос і ставить його на голову диякона з усякою увагою та побожністю, а диякон має також кадильницю на одним із пальців правої руки. А сам ієрей бере в руки святу чашу, і обидва виходять північними дверми, молячись, перед ними йдуть свіченосці.

Диякон виголошує:

Всіх вас, правослáвних христия́н, нехáй пом'янé Госпóдь Бог у цáрстві Своїм зáвжди, нúні і повсякчáс, і на віки вічні.

Ієрей мовить:

Святíшого вселéнського Архи-

єрéя нáшого *ім'я,* **Пáпу Ри́мського, блажéннішого верхóвного Архиєпи́скопа нáшого Кир** *ім'я,* **преосвящéннішого Митрополи́та нáшого Кир** *ім'я,* **і боголюби́вого Єпи́скопа нáшого Кир** *ім'я, (в монастирі:* **всечеснішого отця́ нáшого Протоархимандри́та** *ім'я,* **Архимандри́та** *ім'я,* **Протоігу́мена** *ім'я,* **Ігу́мена** *ім'я),* **і ввесь священичий, дия́конський і монáший чин, Бóгом берéжений нарóд наш, правлíння і все вíйсько, благорóдних і повсякчáс згáдуваних фундáторів і доброчи́нців святóго хрáму цьогó (святóї оби́телі цієї) і всіх вас, правослáвних християн, нехáй пом'янé Госпóдь Бог у цáрстві Своїм зáвжди, ни́ні і повсякчáс, і на віки вíчні.**

Хор: **Амінь.** *І співає:*

Щоб і Царя́ всіх ми прийняли́, що Йогó в слáві неви́димо супровóдять áнгельські чи́ни. Алилу́я, алилу́я, алилу́я.

І ввійшовши через святі двері, ієрей ставить святу чашу на святу трапезу, а святий дискос бере з голови диякона і ставить його також на святу трапезу, тоді знімає покровці з святого дискосу і святої чаші і кладе на одному боці святої трапези, а взявши з рам'я диякона воздух і покадивши, покриває ним чесні дари, молячи

Благообра́зний Йо́сиф, зня́вши з хреста́ пречи́сте ті́ло Твоє́, плащани́цею чи́стою обви́в і, па́хощами покри́вши, у гріб нови́й поло́жи́в.

І бере кадильницю з руки диякона, кадить чесні дари тричі і мовить:

Ущасли́в, Го́споди, благоволі́нням Твої́м Сіо́н, і неха́й відбуду́ються сті́ни єрусали́мські. Тоді́ уподо́баєш Собі́ же́ртву пра́вди, прино́шення і всепа́лення, тоді́ покладу́ть на вівтар Твій тельці́в.

І віддавши кадильницю, схиляє голову і мовить до диякона:

Пом'яни́ мене́, бра́те і співслужи́телю.

А диякон до нього:

Неха́й пом'яне́ Госпо́дь Бог свяще́нство твоє́ в ца́рстві свої́м.

І ієрей:

Помоли́ся за ме́не, співслужи́телю мій.

Тоді і диякон, склонивши голову і тримаючи водночас орар трьома пальцями правої руки, мовить до ієрея.

Дух Святи́й на́йде на те́бе, і си́ла Ви́шнього осі́нить тебе́.

Ієрей: **Той же Дух нехáй співдіє з нáми всі дні життя́ нáшого.**

І диякон до нього:

Пом'яни́ мене́, влади́ко святи́й.

Ієрей: **Нехáй пом'яне́ тебе́ Госпóдь Бог у цáрстві Своі́м зáвжди, ни́ні і повсякчáс, і на віки вічні.**

Диякон: Амíнь.

І поклонившись ієреєві, виходить північними дверми, стає на звичайнім місці і мовить:

Спóвнім моли́тву нáшу Господе́ві.

Хор: **Гóсподи, поми́луй.**

За прине́сені че́сні дари́, Господе́ві помолíмся.

Хор: **Гóсподи, поми́луй.**

За святи́й храм цей і тих, що з вірою, побóжністю і стрáхом Бóжим вхóдять до ньóго, Господе́ві помолíмся.

Хор: **Гóсподи, поми́луй.**

Щоб ви́зволитися нам від уся́кої скóрби, гнíву й нужди́, Господе́ві помолíмся.

Хор: **Гóсподи, поми́луй.**

Молитва приношення, після поставлення божественних дарів на святій трапезі

Го́споди Бо́же вседержи́телю, єди́ний святи́й, Ти прийма́єш же́ртву хвалі́ння від тих, що призива́ють Тебе́ всім се́рцем, прийми́ molі́ння і нас грі́шних, і принеси́ до свято́го Твого́ жерто́вника, і вчини́ нас зда́тними прино́сити Тобі́ дари́ і же́ртви духо́вні за на́ші гріхи́ і лю́дські неві́дання, і сподо́би нас знайти́ благода́ть пе́ред Тобо́ю, щоб була́ Тобі́ прие́мна же́ртва на́ша та щоб всели́вся Дух благода́ті Твоє́ї благи́й у нас, і на цих дара́х, що пе́ред на́ми, і на всіх лю́дях Твої́х.

Диякон: Заступи́, спаси́, поми́луй і охорони́ нас, Бо́же, Твоє́ю благода́ттю.

Хор: Го́споди, поми́луй.

Дня всього́ доскона́лого, свято́го, ми́рного і безгрі́шного у Го́спода просі́м.

Хор: Пода́й, Го́споди.

А́нгела ми́ру, ві́рного наста́вника, охоро́нця душ і тіл на́ших у Го́спода просі́м.

Хор: Пода́й, Го́споди.

Проще́ння і відпу́щення гріхі́в і прогріше́нь на́ших у Го́спода просі́м.

Хор: Пода́й, Го́споди.

До́брого і пожито́чного для душ на́ших і ми́ру для світу у Го́спода просім.

Хор: Пода́й, Го́споди.

Оста́лий час життя́ на́шого в ми́рі й покая́нні скінчи́ти у Го́спода просім

Хор: Пода́й, Го́споди.

Християнської кончи́ни життя́ на́шого, безбо́лісної, бездога́нної, ми́рної, і доброго одвіту на страшно́му су́ді Христо́вому просім.

Хор: Пода́й, Го́споди.

Пресвяту́, пречи́сту, преблагословенну, сла́вну Влади́чицю на́шу Богоро́дицю і приснодіву Марію, з усіма́ святи́ми пом'яну́вши, самі себе, і один одного, і все життя́ на́ше Христу́ Бо́гові віддаймо.

Хор: Тобі́, Го́споди.

Виголошення:

Щедро́тами єдиноро́дного Си́на Твого́, що з Ним благослове́нний єси́, з пресвяти́м і благи́м і животво́рним Твої́м Ду́хом, ни́ні і повсякча́с, і на віки вічні.

Хор: **Амінь.**

Ієрей: **Мир всім.**

Хор: **І ду́хові твоє́му.**

Диякон: Возлюбі́м оди́н о́дного, щоб однодумно визнава́ти.

Хор: **Отця́, і Си́на, і Свято́го Ду́ха, Тро́йцю єдиносу́щну і нероздільну.**

А ієрей поклоняється тричі, мовлячи тихо

Возлюблю́ Тебе́, Го́споди, крі́посте моя́; Госпо́дь тверди́ня моя́ і за́хист мій. *Тричі.*

І цілує чесні дари так, як вони є накриті, спершу поверх святого дискоса, потім поверх святої чаші і край святої трапези перед собою. Якщо є два ієреї або більше, то всі вони цілують чесні дари, і один одного в рамена.

А настоятель каже:

Христо́с посере́д нас.

А той, хто цілував, відповідає: **І є, і бу́де.**

Також і диякони, як є два, цілують кожний свій орар, де є знак хреста, і один одного в рамена, мовлячи те саме, що і священики. Подібно ж і диякон, стоячи на своєму місці, поклоняється тричі, і цілує свій орар, де є знак хреста, і так виголошує.

Две́рі, две́рі, в прему́дрості бу́дьмо ува́жні.

Ієрей підносить воздух і тримає над святими дарами. Якщо є більше священиків, що служать, тоді й вони підносять святий воздух і тримають його над святими дарами, потрясаючи, і тихо проказують з людьми символ віри.

Ві́рую в єди́ного Бо́га Отця́, вседержи́теля, творця́ не́ба і землі́, і всього́ ви́димого і неви́димого. І в єди́ного Го́спода Ісу́са Христа́, Си́на Бо́жого, єдинорі́дного, від Отця́ наро́дженого пе́ред усіма́ віка́ми. Сві́тло від сві́тла, Бо́га і́стинного від Бо́га і́стинного, ро́дженого, несотво́реного, єдиносу́щного з Отце́м, що че́рез Ньо́го все ста́лося. Він за́для нас люде́й і на́шого ра́ди спасі́ння зійшо́в із небе́с, і воплоти́вся з Ду́ха Свято́го і Марі́ї Ді́ви, і ста́в чолові́ком. І був розп'я́тий за нас за По́нтія Пила́та, і страждáв, і був похо́ваний. І воскре́с у тре́тій день, згі́дно з Писа́нням. І вознí́сся на не́бо, і сиди́ть право́руч Отця́. І вдру́ге при́йде зі сла́вою суди́ти живи́х і ме́ртвих, а

Його́ ца́рству не бу́де кінця́. І в Ду́ха Свято́го, Го́спода животво́рного, що від Отця́ [і Си́на] ісхо́дить, що з Отце́м і Си́ном рівнопоклоня́ємий і рівносла́вимий, що говори́в че́рез проро́ків. В єди́ну, свя状ту́, собо́рну й апо́стольську Це́ркву. Ісповідую одне́ хрище́ння на відпу́щення гріхів. Очі́кую воскресіння ме́ртвих і життя́ майбу́тнього віку. Амі́нь.

Диякон: Ста́ньмо гідно, ста́ньмо зі стра́хом, бу́дьмо ува́жні, щоб святе́ прино́шення в ми́рі прино́сити.

Хор. **Ми́лість ми́ру, же́ртву хвалі́ння.**

Ієрей, взявши воздух з чесних дарів, цілує його і кладе на відповідне місце, мовлячи: Благода́ть Го́спода...

А диякон, поклонившись, входить у святий вівтар, бере рипіду і побожно повіває нею над дарами. Якщо немає рипіди, то робить це одним з покровців.

Виголошення:

Благода́ть Го́спода на́шого Ісу́са Христа́, і любо́в Бо́га і Отця́, і прича́стя Свято́го Ду́ха, неха́й бу́де з усіма́ ва́ми.

Хор: **І з ду́хом твої́м.**

Ієрей, повернувшись до сходу:

Вго́ру піднесі́м серця́.

Хор: **Піднесли́ до Го́спода.**

Ієрей: **Благодарі́м Го́спода.**

Хор. **Досто́йно і пра́ведно є поклоня́тися Отцю́, і Си́ну, і Свято́му Ду́хові, Тро́йці єдиносу́щній і нероздільній.**

А ієрей молиться:

Достóйно і прáведно Тебé оспівувати, Тебé благословúти, Тебé хвалúти, Тобí дя́кувати, Тобí поклоня́тися на вся́кому місці владúцтва Твогó. Ти бо єсú Бог несказáнний, незбагнéнний, невúдимий, неося́жний, зáвжди сýщий, і так сáмо сýщий, Ти, і єдинорóдний Твій Син, і Дух Твій Святúй. Ти від небуття́ до буття́ нас привів, і колú ми відпáли, Ти знóву нас підня́в і не перестáв творúти все, пóки нас на нéбо не привів і майбýтнє цáрство Твоє дарувáв. За все це дя́куємо Тобí, і єдинорóдному Твоєму Сúнові, і Дýхові Твоєму Святóму, за всі Твої добродíйства, вчúнені нам, які ми знáємо і якúх не знáємо— я́вні і нея́вні. Дя́куємо Тобí і за цю слýжбу, якý Ти з рук нáших звóлив прийня́ти, хоч і стоя́ть пéред Тобóю тисячí архáнгелів і деся́тки тúсяч áнгелів, херувúми і серафúми, шостикрúлі, багатоóкі, що висóко ширя́ють, пернáті.

І диякон бере святу звізду зі святого дискосу, робить нею над дискосом знак хреста, цілує її і відкладає.

Виголошення:

Перемóжну пíсню співáючи, виклúкуючи, взивáючи і промовля́ючи.

Хор: **Свят, свят, свят Господь Саваóт, пóвне нéбо і земля́ слáви Твоєї, осáнна на висóтах. Благословéнний, хто йде в ім'я́ Госпóднє, осáнна на висóтах.**

Тоді приходить диякон і стає по правому боці, і бере рипіду в руки і повіває спокійно з усією увагою і страхом поверх святих дарів, щоб не сіли мухи, ні щось подібне.

Ієрей молиться:

З цúми блажéнними сúлами, Владúко чоловіколю́бче, і ми клúчемо і мóвимо: Святúй єсú і пресвятúй, Ти, і єдинорóдний Твій Син, і Дух Твій Святúй; святúй єсú і пресвятúй, і велúчна слáва Твоя́. Ти світ Твій так возлюбúв, що і Сúна Свогó єдинорóдного дав, щоб уся́кий, хто вірує в Ньóго, не загúнув, алé мав життя́ вíчне. Він, прийшóвши і спóвнивши ввесь зáдум щóдо нас, в ночí, в якý Йогó вúдано, а рáдше Він сам Себé вúдав за життя́ світу, прийня́в хліб у святі Свої, і пречúсті, і не-

поро́чні ру́ки, возда́в хвалу́ і поблагослови́в *(і благословляє),* **освяти́в, переломи́в, дав святи́м Свої́м у́чням і апо́столам, ка́жучи:**

Виголошення:

Приймі́ть, ї́жте, це є тіло Моє́, що за вас лама́ється на відпу́щення гріхів.

Ієрей разом з дияконом вклоняються низько.

Хор: **Амі́нь.**

А коли ієрей це мовить, диякон показує на святий дискос, тримаючи орар трьома пальцями правої руки. Так само, коли мовить ієрей: **Пи́йте з не́ї всі...** *диякон показує на святу чашу.*

Ієрей тихо: **Так са́мо і ча́шу** *(і знову благословляє)* **по вече́рі, ка́жучи:**

Виголошення:

Пи́йте з не́ї всі, це є кров Моя́ Ново́го Заві́ту, що за вас і за багатьо́х пролива́ється на відпу́щення гріхів.

І знову ієрей разом з дияконом поклоняються низько.

Хор: **Амі́нь.**

А якщо ієреї соборно служать Божественну Літургію, всі разом і голосно виголошують слова Господні

Ієрей молиться:

Тому́-то й ми, спомина́ючи оцю́ спасе́нну за́повідь і все, що ра́ди нас ста́лося: хрест, гріб, триде́нне воскресіння, на небеса́ вознесіння, право́руч сидіння, дру́гий і сла́вний прихід.

Виголошення:

Твоє́ від Твоїх Тобі прино́симо, за всіх і за все.

Коли ж це мовиться, диякон, склавши руки навхрест і піднявши святий дискос і святу чашу, поклоняється побожно.

Хор: **Тебе́ оспівуємо, Тебе́ благословимо́, Тобі дя́куємо, Го́споди, і мо́лимось Тобі, Бо́же наш.**

Ієрей молиться: **Ще прино́симо Тобі цю духо́вну і безкро́вну слу́жбу, і про́симо, і мо́лимо, і блага́ємо, зішли́ Ду́ха Твого́ Свято́го на нас і на ці дари́, що пе́ред на́ми.**

А диякон відкладає рипіду і підходить ближче до ієрея, і обидва тричі поклоняються перед святою трапезою.
Тоді диякон, схиливши голову і показуючи орарем на святий хліб, мовить тихим голосом:

Благослови́, влади́ко, святи́й хліб.

А ієрей, нахилившись, знаменує святий хліб, кажучи:

І сотвори́ ото́ хліб цей че́сним тілом Христа́ Твого́.

Диякон **Амі́нь.**

І знову диякон **Благослови́, влади́ко, святу́ ча́шу.**

А ієрей, благословляючи, мовить: **А те, що в ча́ші цій, че́сною кро́в'ю Христа́ Твого́.**

Диякон: **Амі́нь.**

І знову диякон, показуючи на обидві святощі, мовить:

Благослови́, влади́ко, оби́дві.

Ієрей, благословляючи святощі, мовить:

Перетвори́вши Ду́хом Твої́м Святи́м.

Диякон: **Амі́нь, амі́нь, амі́нь.**

Диякон, схиливши голову перед ієреєм, вертається на те місце, де перед тим стояв.

Ієрей молиться:

Щоб булú причáсникам на тверéзість душí, на відпу́щення гріхів, на спільність зі Святи́м Твої́м Ду́хом, на повноту́ ца́рства небе́сного, на смілúвість пе́ред Тобо́ю, не на суд і не в осу́дження.

Ще прино́симо Тобі оцю́ духо́вну слу́жбу за спочи́лих у вірі праотців, отців, патрія́рхів, проро́ків, апо́сто-

лів, проповідників, євангелистів, мучеників, ісповідників, пóсників і за всяку прáведну дýшу, що у вірі спочила.

І взявши кадило, ієрей виголошує:

Особли́во за пресвятý, пречи́сту, преблагословéнну, слáвну Влади́чицю нáшу Богорóдицю і присноді́ву Марі́ю.

І тричі кадить перед святою трапезою. Також диякон кадить святу трапезу навкруги і поминає, кого хоче з померлих.

Хор співає: **Достóйно є воістину величáти блажéнною Тебé, Богорóдицю, всеблажéнну, і пренепорóчну, і Мáтір Бóга нáшого. Чесні́шу від херуви́мів і незрівня́нно славні́шу від серафи́мів, що без зотлі́ння Бóга Слóво породи́ла, сýщу Богорóдицю, Тебé величáємо.**

Або замість **Достóйно...** *співається ірмос із заспівом празника.*

А ієрей молиться:

За святóго Йоáна пророка, предтéчу і христи́теля, за святи́х слáвних і всехвáльних апóстолів, за святóго *ім'я,* **що йогó пáм'ять сьогóдні вшанóвуємо, і за всіх святи́х Твоíх, молитвáми їх наві́дай нас, Бóже.**

Пом'яні́ і всіх помéрлих в надії воскресіння життя́ вічного.

І поминає померлих поіменно, кого хоче.

І упокóй їх там, де ся́є світло лиця́ Твогó.

Ще мóлимо Тебé, пом'яні́, Гóсподи, все єпи́скопство правослáвне, що прáвильно навчáє слóво Твоєї істини, все пресвітерство, в Христі дия́конство і ввесь свящéничий чин.

Ще принóсимо Тобі цю духóвну слу́жбу за вселéнну, за святу́, катóлицьку й апóстольську Цéркву, за тих, що в чистоті і чéсному житті перебувáють, за Бóгом берéжений нарóд наш, правління і все військо. Дай їм, Гóсподи, ми́рне цáрство, щоб і ми в спокóю їх ти́хе і суми́рне життя́ пожили́ в уся́кому благочéсті і чистоті.

По відспіванні стиха ієрей виголошує:

Найпéрше пом'яні́, Гóсподи, святішого вселéнського Архиєрéя нáшого *ім'я.* **Пáпу Ри́мського, бла-**

же́ннішого верхо́вного Архиєпи́скопа на́шого Кир *ім'я,* **преосвяще́ннішого Митрополи́та на́шого Кир** *ім'я,* **і боголюби́вого Єпи́скопа на́шого Кир** *ім'я,* **і дару́й їх святи́м Твої́м церква́м, щоб у ми́рі, ці́лі, че́сні, здоро́ві, довголі́тньо і пра́вильно навча́ли сло́во Твоє́ї і́стини.**

Диякон поминає живих.

Хор: **І всіх і все.**

Ієрей молиться:

Пом'яни́, Го́споди, це мі́сто, в яко́му живемо́, (*або* **село́ це, в яко́му живемо́,** *або* **оби́тель цю, в які́й живемо́), і вся́ке мі́сто, і краї́ну, і тих, що з ві́рою живу́ть у них. Пом'яни́, Го́споди, тих, що пла́вають і подорожу́ють, неду́жих, стражда́ючих, полоне́них і спасі́ння їх. Пом'яни́, Го́споди, тих, що дари́ прино́сять і добро́ тво́рять у святи́х Твої́х церква́х, і тих, що пам'ята́ють про вбо́гих, і на всіх нас ми́лості Твої́ зішли́.**

І поминає поіменно живих, кого бажає

Виголошення:

І дай нам єди́ними уста́ми і єди́ним се́рцем сла́вити й оспівувати прече́сне і вели́чне ім'я́ Твоє́, Отця́, і Си́на, і Свято́го Ду́ха, ни́ні і повсякча́с, і на віки вічні.

Хор: **Амінь.**

Ієрей, повернувшись до дверей, благословляє і виголошує:

І неха́й бу́дуть ми́лості вели́кого Бо́га і Спа́са на́шого Ісу́са Христа́ з усіма́ ва́ми.

Хор: **І з ду́хом твоїм.**

Диякон, прийнявши благословення від ієрея, виходить і, ставши на звичайному місці, виголошує:

Всіх святи́х пом'яну́вши, ще і ще в ми́рі Господе́ві помолі́мся.

Хор: **Го́споди, поми́луй.**

За прине́сені й освя́чені че́сні дари́, Господе́ві помолі́мся.

Хор: **Го́споди, поми́луй.**

Щоб чоловіколю́бець Бог наш, прийня́вши їх у святи́й і наднебе́сний і духо́вний Свій жерто́вник, як прие́мний за́пах духо́вний, зісла́в нам боже́ственну благода́ть і дар Свято́го Ду́ха, помолі́мся.

Хор. **Го́споди, поми́луй.**

Щоб ви́зволитися нам від уся́кої ско́рби, гніву й нужди́, Господе́ві помолімся.

Хор: **Го́споди, поми́луй.**

Ієрей молиться: **Тобі вруча́ємо все життя́ на́ше і надію, Влади́ко чоловіколю́бче, і про́симо, і мо́лимо, і блага́ємо: Сподо́би нас причасти́тися небе́сних Твої́х і страшни́х Та́їн, цієї свято́ї і духо́вної трапе́зи, з чи́стим сумлінням, на відпу́щення гріхів, на проще́ння прогріше́нь, на спільність зі Святи́м Ду́хом, на спадкое́мство ца́рства небе́сного, на сміли́вість пе́ред Тобо́ю, не на суд або́ в осу́дження.**

Диякон: Заступи́, спаси́, поми́луй і охорони́ нас, Бо́же, Твоє́ю благода́ттю.

Хор: **Го́споди, поми́луй.**

Дня всього́ доскона́лого, свято́го, ми́рного і безгрішного у Го́спода просім.

Хор: **Пода́й, Го́споди.**

А́нгела ми́ру, вірного наста́вника,

охоро́нця душ і тіл на́ших у Го́спода просі́м.

Хор **Пода́й, Го́споди.**

Проще́ння і відпу́щення гріхі́в і прогріше́нь на́ших у Го́спода просі́м.

Хор **Пода́й, Го́споди.**

До́брого і пожито́чного для ду́ш на́ших і ми́ру для сві́ту у Го́спода просі́м.

Хор **Пода́й, Го́споди.**

Оста́лий час життя́ на́шого в ми́рі й покая́нні скінчи́ти у Го́спода просі́м.

Хор **Пода́й, Го́споди.**

Христия́нської кінчи́ни життя́ на́шого, безбо́лісної, бездога́нної, ми́рної, і до́брого одві́ту на страшно́му су́ді Христо́вому просі́м.

Хор **Пода́й, Го́споди.**

Є́дність ві́ри і прича́стя Свято́го Ду́ха ви́просивши, самі́ себе́, і оди́н о́дного, і все життя́ на́ше Христу́ Бо́гові відда́ймо.

Хор **Тобі́, Го́споди.**

Ієрей виголошує:

І сподо́би нас, Влади́ко, зі смілйвістю, неосу́дно сміти призива́ти Тебе́, небе́сного Бо́га Отця́, і мо́вити:

Хор: **О́тче наш, що єси́ на небеса́х, неха́й святи́ться ім'я́ Твоє́, неха́й при́йде ца́рство Твоє́, неха́й бу́де во́ля Твоя́, як на не́бі, так і на землі́. Хліб наш насу́щний дай нам сього́дні, і прости́ нам прови́ни на́ші, як і ми проща́ємо винува́тцям на́шим, і не введи́ нас у споку́су, але́ ви́зволи нас від лука́вого.**

Ієрей: **Бо Твоє́ є ца́рство, і си́ла, і сла́ва, Отця́, і Си́на, і Свято́го Ду́ха, ни́ні і повсякча́с, і на віки ві́чні.**

Хор: **Амінь.**

Ієрей: **Мир всім.**

Хор: **І ду́хові твоє́му.**

Диякон: Го́лови ва́ші пе́ред Го́сподом схилі́ть.

Хор: **Тобі́, Го́споди.**

Ієрей молиться: **Дя́куємо Тобі́, ца́рю неви́димий, що незмі́рною Твоє́ю си́лою все утвори́в єси́ і бага́тством ми́лости Твоє́ї від небуття́ до буття́ все привів єси́. Сам, Влади́ко, спогля́нь з не́ба на тих, що схили́ли свої́ го́лови пе́ред Тобо́ю, бо не схили́ли пе́ред ті́лом і кро́в'ю, але́**

пе́ред Тобо́ю, страшни́м Бо́гом. Ти, о́тже, Влади́ко, оці дари́ всім нам на добро́ рівно пода́й, відповідно до потре́би ко́жного: з пла́ваючими пла́вай, з подоро́жніми подорожу́й, а неду́жих ізціли́, лікарю душ і тіл.

Виголошення:

Благода́ттю і щедро́тами і чоловіколю́б'ям єдинoро́дного Си́на Твого́, з Яки́м Ти благослове́нний єси́, з пресвяти́м і благи́м і животво́рним Твої́м Ду́хом, ни́ні і повсякча́с, і на віки ві́чні.

Хор: **Амінь.**

Ієрей молиться: **Згля́нься, Го́споди Ісу́се Хри́сте Бо́же наш, від свято́го житла́ Твого́ і від престо́лу сла́ви ца́рства Твого́ і прийди́, щоб освяти́ти нас, Ти, що вгорі з Отце́м сиди́ш і тут з на́ми неви́димо перебува́єш, і сподо́би могу́тньою Твоє́ю руко́ю пода́ти нам пречи́сте Твоє́ тіло і че́сну кров, а че́рез нас усім лю́дям.**

Коли священик проказує оцю молитву, диякон, стоячи перед святими дверми, оперізує себе орарем навхрест.

Тоді ієрей поклоняється, а також диякон, на тому місці, де стоїть, мовлячи стиха, тричі:

Бо́же, милости́вий будь мені грішному.

А коли диякон бачить, що ієрей простягає руки і доторкається святого хліба, щоб виконати святе піднесення, виголошує:

Бу́дьмо ува́жні.

А ієрей, підносячи святий хліб, виголошує:

Святе́є святи́м.

Хор: **Єди́н свят, єди́н Госпо́дь, Ісу́с Христо́с, на сла́ву Бо́га Отця́. Амі́нь.**

І співці співають причасний (кінонік) дня або святого.

А диякон входить у святий вівтар і, ставши праворуч ієрея, каже:

Роздроби́, влади́ко, святи́й хліб.

А ієрей уважно та побожно роздробляє його на чотири частини, і мовить:

Роздро́блюється і розді́люється А́гнець Бо́жий, роздро́блюваний і нероздільний, що його за́вжди їдя́ть і ніко́ли не з'їда́ють, але́ прича́сників він освя́чує.

Треба тобі знати, ієрею, що коли роздроблюєш святий Агнець, маєш класти частини на святий дискос хресним знаком додолу, а заколенням догори, як раніше, коли заколювався. ІС, *отже, клади вгорі святого дискоса, що є на схід, а* ХС *вдолині, що є на захід, а* НІ *на північ, а* КА *на південь, так як тут зображено.*

Взявши частину IC, *вклади до святої чаші, а частину* XC *роздроби ієреям і дияконам. А дві святі частини,* HI *і* KA *роздроблюй на малі частинки для причасників, скільки, на твою думку, буде потрібно.*

Диякон, показуючи орарем святу чашу, мовить:

Сповни́, влади́ко, святу́ ча́шу.

А ієрей, узявши частину IC, *що лежить вгорі, творить нею хрест поверх святої чаші, мовлячи:*

Повнота́ Свято́го Ду́ха.

І так вкладає в святу чашу.

Диякон: **Амі́нь.**

[І взявши теплоту, мовить до ієрея:

Благослові́, влади́ко, теплоту́.

А ієрей благословляє і мовить.

Благослове́нна теплота́ святи́х Твої́х за́вжди, ни́ні і повсякча́с, і на віки вічні. Амі́нь.

І диякон хрестовидно вливає трохи теплоти до святої чаші, мовлячи:

Теплота́ віри по́вна Ду́ха Святóго. Амі́нь.

І відставивши теплоту, стає трохи оподаль.]

Ієрей мовить: **Дия́коне, приступи́.**

І диякон приходить і побожно творить поклін, просячи прощення.

Ієрей, тримаючи святий хліб, дає дияконові, а диякон цілує руку, яка йому подає, приймає святий хліб і мовить.

Пода́й мені́, влади́ко, че́сне і святе́ тіло Гóспода, і Бóга, і Спа́са на́шого Ісу́са Христа́.

Ієрей мовить: Ім'я, **священнодия́конові, подає́ться че́сне, і святе́, і пречи́сте тіло Гóспода, і Бóга, і Спа́са на́шого Ісу́са Христа́ на відпу́щення гріхів його́ і на життя́ вічне.**

І диякон відходить за святу трапезу і, схиливши голову, молиться як ієрей, кажучи. **Вірую, Гóсподи:**

Подібно і ієрей, взявши одну частину святого хліба, мовить:

Че́сне і пресвяте́ тіло Гóспода, і Бóга, і Спа́са на́шого Ісу́са Христа́ подає́ться мені́, ієре́єві *ім'я,* **на**

відпу́щення гріхів мої́х і на життя́ ві́чне. Амі́нь.

І, схиливши голову, молиться, кажучи

Ві́рую, Го́споди, і ісповідую, що Ти єси́ воістину Христо́с, Син Бо́га живо́го, що прийшо́в у світ грі́шників спасти́, з яки́х пе́рший я.

Також:

Вече́рі Твоє́ї та́йноі сього́дні, Си́ну Бо́жий, мене́ причу́сником прийми́, бо ворога́м Твої́м та́йни не пові́м і поцілу́нку не дам Тобі́, як Ю́да, але́ як розбі́йник сповіда́юся Тобі́:

Також:

Пом'яни́ мене́, Го́споди, коли́ при́йдеш, у ца́рстві Твої́м.

Пом'яни́ мене́, Влади́ко, коли́ при́йдеш, у ца́рстві Твої́м.

Пом'яни́ мене́, Святи́й, коли́ при́йдеш, у ца́рстві Твої́м.

Неха́й не на суд і не на осу́дження бу́де мені́ прича́стя святи́х Твої́х Та́їн, Го́споди, а на зці́лення душі́ і ті́ла.

Бо́же, милости́вий будь мені́ грі́шному.

Бо́же, очи́сти гріхи́ мої́ і поми́луй мене́.

Без числа́ нагріши́в я, Го́споди, прости́ мені́.

І тоді причащаються того, що тримають на руках, зі страхом і всякою обережністю.

Тоді ієрей, поклонившись, приймає обома руками, з покровцем, святу чашу і причащається з неї, кажучи:

Че́сної і свято́ї кро́ви Го́спода, і Бо́га, і Спа́са на́шого Ісу́са Христа́ причаща́юся я, слуга́ Бо́жий, ієре́й *ім'я,* **на відпу́щення гріхі́в мої́х і на життя́ ві́чне. Амі́нь.**

І обтерши тоді свої уста і край святої чаші платком, що його тримає в руках, мовить:

Оце́ діткну́лося уст мої́х, і відні́ме беззако́ння мої́, і гріхи́ мої́ очи́стить.

Тоді призиває диякона, мовлячи:

Дия́коне, приступи́.

І диякон приходить і поклоняється раз, мовлячи:

Ото́ прихо́джу до безсме́ртного царя́ і Бо́га на́шого.

І Подай мені́, влади́ко, че́сну і свя-

ту́ кров Го́спода, і Бо́га, і Спа́са на́шого Ісу́са Христа́.

Ієрей мовить: **Причаща́ється слуга́ Бо́жий, дия́кон** *ім'я.* **че́сної і свято́ї кро́ви Го́спода, і Бо́га, і Спа́са на́шого Ісу́са Христа́ на відпу́щення гріхі́в свої́х і на життя́ ві́чне.**

А коли диякон запричастився, мовить ієрей

Оце́ діткну́лося уст твоі́х, і відні́ме беззако́ння твоі́, і гріхи́ твоі́ очи́стить.

Треба знати, що, як є бажаючі причащатися святих тайн, ієрей роздроблює дві останні частини святого Агнця, ***НІ*** *і* ***КА,*** *на малі частиці, а тоді диякон [глибоко] вкладає їх і всі інші частиці, перелічені з Агнцем, у святу чашу.*

Потім покриває святу чашу покровцем, подібно і на святий дискос кладе звізду і покровець.

Тоді відкривають двері святого вівтаря, а диякон, поклонившись раз, приймає від ієрея чашу, з побожністю приходить до дверей і, підносячи святу чашу, показує її людям і виголошує:

Зі стра́хом Бо́жим і ві́рою приступі́ть.

Хор: **Благослове́нний, хто йде в ім'я́ Госпо́днє, Бог Госпо́дь появи́вся нам.**

Тоді приступають бажаючі причащатися. І по молитві **Вірую, Господи:** *йдуть один по одному і поклоняються з усякою побожністю і страхом, маючи складені на грудях руки, і так кожний приймає Божественні Тайни.*

А ієрей, причащаючи кожного, мовить

Чéсного, пресвятóго і пречи́стого тíла і крóви Гóспода, і Бóга, і Спáса нáшого Ісýса Христá причащáється слугá Бóжий (слуги́ня Бóжа) *ім'я,* **на відпýщення гріхíв своі́х і на життя́ вíчне. Амíнь.**

На такий лад причащаються всі.

А після причастя ієрей входить у святий вівтар і ставить святі дари на святому престолі.

Ієрей хрестовидно благословить людей святою чашею, мовлячи:

Спаси́, Бóже, людéй Твоі́х і благослови́ спадкоє́мство Твоє́.

І ієрей повертається до святої трапези і кадить тричі, кажучи тихо:

Вознеси́ся на небесá, Бóже, і по всíй землí нехáй бýде слáва Твоя́.

А хор співає: **Ми бáчили свíтло íстинне, ми прийнялú Дýха небéсного, ми знайшлú вíру íстинну, нероздíльній Трóйці поклоня́ємось, Вонá бо спаслá нас.**

Тоді ієрей бере святий дискос і кладе на голову диякона, а диякон, прийнявши його з побожністю, дивлячись назовні до дверей і, нічого не кажучи, відходить до проскомидійника і там ставить його. А ієрей, поклонившись, бере святу чашу, обертається до дверей і, дивлячись на людей, мовить тихо:

Благословéнний Бог наш,

І голосно:

зáвжди, ни́ні і повсякчáс, і на вíки вíчні.

І відходить до проскомидійника і ставить там святі дари.

Хор: **Амінь.**

Нехай сповняться уста наші хваління Твого, Господи, щоб ми співали славу Твою, бо Ти сподобив нас причаститися святих Твоїх, божественних, безсмертних і животворних Таїн. Збережи нас у Твоїй святині ввесь день повчатися правді Твоїй. Алилуя, алилуя, алилуя.

І диякон, розв'язавши орар, виходить північними дверми і, ставши на звичайному місці, виголошує.

Прості, прийнявши божественних, святих, пречистих, безсмертних, небесних і животворних, страшних Христових Таїн, достойно подякуймо Господеві.

Хор **Господи, помилуй.**

Заступи, спаси, помилуй і охорони нас, Боже, Твоєю благодаттю.

Хор **Господи, помилуй.**

День увесь досконалий, святий, мирний і безгрішний випросивши, самі себе, і один одного, і все життя наше Христу Богові віддаймо.

Хор **Тобі, Господи.**

Молитва подяки:

Дякуємо Тобі, Владико чоловіколюбче, доброчинцю душ наших, що Ти і сьогодні сподобив нас Твоїх

небе́сних і безсме́ртних Та́їнств. Справ на́шу путь, скріпи́ нас усіх у стра́сі Твоє́му, збережи́ на́ше життя́, скріпи́ на́ші сто́пи, молитва́ми і молі́ннями сла́вної Богоро́диці і присноді́ви Марі́ї і всіх святи́х Тво́їх.

А ієрей, склавши ілитон і, прямо тримаючи святу Євангелію, робить над ним хрест

Виголошення:

Бо ти є освя́чення на́ше і Тобі сла́ву возсила́ємо, Отцю́, і Си́ну, і Свято́му Ду́хові, ни́ні і повсякча́с, і на віки вічні.

Хор: **Амінь.**

Ієрей **В ми́рі ви́йдім.**

Хор **В імені Госпо́днім.**

Диякон Господе́ві помолі́мся.

Хор **Го́споди, поми́луй.**

Молитва заамвонна, голосно.

Го́споди, Ти благословля́єш тих, що Тебе́ благословля́ють, і освя́чуєш тих, що на Те́бе наді́ються, спаси́ люде́й Тво́їх і благослови́ спадкоємство Твоє́, повноту́ Це́ркви Твоє́ї охорони́, освяти́ тих, що лю́б-

ля́ть красу́ до́му Твого́; Ти їх прославив божественною силою Твоєю і не залиши́ нас, що надіємось на Те́бе. Мир світові Твоє́му дару́й, церква́м Твої́м, ієре́ям, Бо́гом бере́женому наро́дові на́шому, правлінню і всім лю́дям Твої́м. Бо вся́ке до́бре дава́ння і вся́кий звéршений дар з висоти́ є, що схо́дить від Те́бе, Отця́ світла, і Тобі сла́ву, і подя́ку, і поклін засила́ємо, Отцю́, і Си́ну, і Свято́му Ду́хові, ни́ні і повсякча́с, і на віки вічні.

Хор: **Амінь.**

Тоді **Неха́й бу́де ім'я́ Госпо́днє благослове́нне від ни́ні і довіку.** *Тричі*

Відтак Пс. 33(34): **Благословлю́ Го́спода...**

А коли проказується молитву, диякон стоїть по правому боці, перед іконою Владики Христа, тримаючи свій орар і схиливши голову, аж до закінчення молитви. Коли ж вона скінчилася, то ієрей входить святими дверми і йде до проскомидійника, де проказує наступну молитву.

Молитва на споживання святих дарів

Спо́внення зако́ну і проро́ків Сам єси́, Хри́сте Бо́же наш. Ти, що спо́внив увéсь о́тчий за́дум, спо́вни ра́дости й весе́лости серця́ на́-

ші за́вжди, ни́ні і повсякча́с, і на віки вічні. Амі́нь.

І диякон, увійшовши північним боком, споживає святі дари зі страхом і з усякою обережністю. А ієрей виходить і дає людям антидор.

По закінченні Псалма і роздачі антидора виголошує.

Благослове́ння Госпо́днє на вас, з Його́ благода́ттю і чоловіколю́б'ям, за́вжди, ни́ні і повсякча́с, і на віки вічні.

Хор: **Амі́нь.**

Ієрей **Сла́ва Тобі́, Хри́сте Бо́же, надіє на́ша, сла́ва Тобі́.**

Хор **Сла́ва Отцю́, і Си́ну, і Свято́му Ду́хові, і ни́ні і повсякча́с, і на віки вічні. Амі́нь. Го́споди, поми́луй.** *Тричі.* **Благослови́.**

Ієрей. **Христо́с, істинний Бог наш, молитва́ми пречи́стої Своє́ї Ма́тері** *(й інше),* **свято́го отця́ на́шого Йоа́на Золотоу́стого, архиєпи́скопа Константиногра́да, і свято́го** *ім'я (якого є храм, і якого є день),* **і всіх святи́х, поми́лує і спасе́ нас, як благи́й і чоловіколю́бець.**

Хор: **Амі́нь.**

На більш торжественних нагодах [illegible] ієрей голосно виносить многоліття, звертаючись до [illegible]

Святíшому вселéнському Архиєрéєві *ім'я,* **Пáпі Ри́мському, сотвори́, Гóсподи, мнóгії лíта.**

Хор: **Мнóгії лíта.**

Ієрей **Блажéннішому верхóвному Архиєпи́скопові нáшому Кир** *ім'я,* **сотвори́, Гóсподи, мнóгії лíта.**

Хор: **Мнóгії лíта.**

Ієрей **Преосвящéннішому Митрополи́тові нáшому Кир** *ім'я,* **сотвори́, Гóсподи, мнóгії лíта.**

Хор: **Мнóгії лíта.**

Ієрей: **Боголюби́вому Єпи́скопові нáшому Кир** *ім'я,* **сотвори́, Гóсподи, мнóгії лíта.**

Хор: **Мнóгії лíта.**

Ієрей **Всьомý священи́чому і монáшому чи́нові, всім отця́м і братáм нáшим, і всім правослáвним християнам сотвори́, Гóсподи, мнóгії лíта.**

Хор: **Мнóгії лíта.**

А ієрей увійшовши в святий вівтар, роздягається з священних одеж мовлячи **Нині відпускáєш:** *Трисвяте І по* **Отче наш:**

Відпускний Тропар, голос 8

Благода́ть уст твої́х, на́че сві́тла ося́йність вогню́, просвіти́ла вселе́нну; не скарби́ грошолю́бства світові вона́ придба́ла, але́ висоту́ смиренному́дрости нам показа́ла. Тому́, навча́ючи нас своїми слова́ми молй, о́тче Йоа́не Золотоу́стий, Сло́во, Христа́ Бо́га, щоб спасли́ся ду́ші на́ші.

Сла́ва: *Кондак, голос 6:*

Подібний: Що за нас.

Всеблаже́нний і преподо́бний Йоа́не Золотоу́стий, ти прийня́в з небе́с боже́ственну благода́ть, і твої́ми уста́ми навча́єш усі́х поклоня́тися в Тро́йці єди́ному Бо́гові. Досто́йно хва́лимо тебе́, бо ти є вчи́тель, яки́й Бо́жих та́їн навча́є.

І ни́ні: *Богородичний:*

Засту́пнице християн бездога́нна, посере́днице до Творця́ незамі́нна, не погорди́ молі́нням грі́шних, але́ ви́переди, як блага́, з по́міччю нам, що ві́рно тобі́ співа́ємо. Поспіши́сь на моли́тву і ско́ро приди́ на молі́ння, заступа́ючи повсякча́с, Богоро́дице, тих, що тебе́ почита́ють.

А якщо хочеш, прокажи і тропар дня

Го́споди, поми́луй, 12 р. Чесні́шу... Сла́ва: і ни́ні:

І мовить відпуст.

А коли диякон спожив святі дари з усією обережністю, щоб нічо з дуже дрібних окрушок не впало або не зосталося, наливши в святу чашу вина і води, споживає і витирає [губкою] всю мокрість; тоді складає святі посуди разом, обв'язує їх, кладе на звичайному місці, проказуючи. Ни́ні відпуска́єш *й інше, як і ієрей, і вмиває руки на звичайному місці і, поклонившись, разом з ієреєм творять відпуст; і, дякуючи Богові за все, виходять.*

Кінець Божественної Літургії святого Йоана Золотоустого.

МОЛИТВИ ПО СВЯТІМ ПРИЧАСТЮ

Коли гідно запричастишся животворних таїнственних дарів, заспівай зараз же з радости, щиро дякуй і тепло з душі говори Богові

Сла́ва Тобі́, Бо́же. Сла́ва Тобі́, Бо́же. Сла́ва Тобі́, Бо́же.

Тоді оцю подячну молитву:

Дя́кую Тобі́, Го́споди Бо́же мі́й, що Ти не відки́нув мене́ грі́шного, але́ сподо́бив мене́ бу́ти прича́сником Твої́х свя́тощів. Дя́кую Тобі́, що Ти сподо́бив мене́ недосто́йного причасти́тися Твої́х пречи́стих і небе́сних дарі́в. Але́, Влади́ко чоловіколю́бче, Ти, що ра́ди нас уме́р і воскре́с, і дарува́в нам ці страшні́ і животво́рні Та́їнства на благоді́яння й освя́чення душ і тіл на́ших, дай, щоб вони́ були́ й мені́ на зці́лення душі́ і ті́ла, на прогна́ння всього́ супроти́вного, на просві́чення оче́й мого́ се́рця, на мир мої́х душе́вних сил, на ві́ру непости́дну, на любо́в нелицемі́рну, на спо́внення му́дрости, на доде́ржування Твої́х за́повідей, на збі́льшення Твоє́ї боже́ственної благода́ті і на присво́єння Твого́ ца́рства; щоб я, охоро́нюваний ни́ми в Твої́й свя́тості, за́вжди пам'ята́в про Твою́ благода́ть і жив уже́ не для се́бе, але́ для Те́бе, на́шого Влади́ки і добро́чи́нця, і так, відійшо́вши з цьо́го життя́ з наді́єю на життя́ ві́чне, досягну́в непромина́ючого споко́ю, де безнаста́нний го́лос тих, що торжеству́ють, і безконе́чна насоло́да тих, що огляда́ють невимо́вну красоту́ Твого́ обли́ччя. Бо Ти є і́стинне пра́гнення і несказа́нна ра́дість тих, що Тебе́ лю́блять, Хри́сте Бо́же наш, і Тебе́ оспі́вує все створі́ння на ві́ки. Амі́нь.

Молитва св. Василія Великого

Влади́ко Хри́сте Бо́же, ца́рю віків і тво́рче всього́, дя́кую Тобі́ за всі бла́га, яки́ми Ти мене́ обдарува́в, і за прича́стя Твоїх пречи́стих і животво́рних Таїнств. Тому́ блага́ю Тебе́, благи́й і чоловіколю́бче, охороня́й мене́ під Твоїм покро́вом і в тіні крил Твоїх та обдару́й мене́ чи́стим сумлінням, щоб я аж до оста́ннього мого́ віддиху досто́йно причаща́вся Твоїх святощів на відпу́щення гріхів і на життя́ вічне. Бо Ти є хліб життя́, джерело́ святости, пода́тель благ, і Тобі сла́ву возсила́ємо з Отце́м, і Святи́м Ду́хом, ни́ні і повсякча́с, і на віки вічні. Амінь.

Молитва св. Иоана Золотоустого

Таїнственно удосто́ївшись бу́ти прича́сником Твого́ пречи́стого тіла і че́сної кро́ви, Хри́сте Бо́же, оспівую і благословлю́, поклоня́юся, і сла́влю, і велича́ю спасіння Твоє, Го́споди, ни́ні і повсякча́с, і на віки вічні. Амінь.

Молитва св. Иоана Дамаскина

Бо́же, Бо́же мій, невга́сний і неви́димий вогню́, Ти, що чи́ниш а́нгелів Своїх вогне́м палю́чим, Ти, що в Своїй несказа́нній любо́ві переда́в мені на пожи́ву Твоє боже́ственне тіло і прийня́в мене́ за прича́сника Свого́ божества́ ра́ди прийняття́ Твого́ пречи́стого тіла і че́сної кро́ви, прони́кни все моє́ тіло і ду́ха, всі мої ко́сті й мо́зок, гріхи́ мої спали́, ду́шу мою́ просвіти́ й ум мій проясни́, тіло освяти́ й обитель в мені створи́ ра́зом з благослове́нним Твоїм Отце́м і всесвяти́м Ду́хом, щоб і я за́вжди перебува́в у Тобі, зара́ди моли́то́в пречи́стої Твоєї Ма́тері і всіх святи́х Твоїх. Амінь.

Інша молитва:

Го́споди Ісу́се Хри́сте, Бо́же наш, неха́й Твоє́ святе́ тіло бу́де мені на життя́ вічне, і Твоя́ че́сна кров на відпу́щення гріхів. А оця́ подя́ка неха́й бу́де мені на радість, здоро́в'я і потіху. У час страшно́го й дру́гого Твого прише́стя сподо́би мене́ грішного ста́ти право́руч слави Твоєї, за молитва́ми пречи́стої Твоєї Ма́тері і всіх святих

Молитва до Пресвятої Богородиці

Пресвята́ Влади́чице, Богоро́дице, світло моє́ї затьма́реної душі, надіє, покро́ве, за́хисте, поті́хо і ра́досте моя́, дя́кую Тобі́, що Ти сподо́била мене́ недосто́йного бу́ти прича́сником пречистого тіла і че́сної кро́ви Си́на твого́. Але́ Ти, що породила правди́ве світло, просвіти́ духо́вні о́чі се́рця мого́; Ти, що породи́ла джерело́ безсме́ртя, оживи́ мене, умертвленого гріхо́м. Ти, милости́вого Бо́га милосердна Мати, поми́луй мене́ і дай мені́ говіння і сокру́шення в серці моєму, поко́ру в думка́х мої́х і ви́зволення з поло́ну по́мислів моїх. Сподо́би мене́ аж до оста́ннього віддиху неосудно прийма́ти освя́чення пречи́стих Таїн на зцілення душі й тіла. І дай мені сльо́зи пока́яння і спо́віді, щоб я велича́в і сла́вив Тебе́ по всі дні життя́ мого́, бо Ти благословенна і препросла́влена на віки. Амінь.

Кінець молитов по св. Причастю

ВІДПУСТИ

ВІДПУСТИ ПРАЗНИЧНІ НА ЛІТУРГІЇ

На Воздвиження чесного Хреста:

Христóс, íстинний Бог наш, молитвáми пречи́стої Своє́ї Мáтері, си́лою чéсного і животвóрного Хрестá, якóго сьогóдні всесвíтнє воздви́ження світло прáзнуємо, святóго отця́ нáшого Йоáна Золотоу́стого, архиєпи́скопа Константиногрáда, і всіх святи́х, поми́лує і спасé нас, як благи́й і чоловіколю́бець.

На Різдво Христове:

Христóс, íстинний Бог наш, що народи́вся в вертéпі у Вифлеє́мі Юдéйському і дав Себé поклáсти в я́сла спасíння нáшого рáди, молитвáми пречи́стої Своє́ї Мáтері, святóго óтця нáшого Йоáна Золотоу́стого, архиєпи́скопа Константиногрáда, і всіх святи́х, поми́лує і спасé нас, як благи́й і чоловіколю́бець.

На Обрізання:

Христóс, íстинний Бог наш, що по вісьмóх днях прийня́в закóнне обрíзання спасíння нáшого рáди:

На Богоявлення:

Христóс, íстинний Бог наш, що в Йордáні христи́тися звóлив від Йоáна спасíння нáшого рáди:

На Стрітення:

Христóс, íстинний Бог наш, що звóлив спочити в обíймах прáведного Симеóна спасíння нашого ради

На Преображення:

Христóс, íстинний Бог наш, що на горí Табóрській у слáві переобразúвся пéред святúми своíми ýчнями й апóстолами:

В Суботу праведного Лазаря

Христóс, íстинний Бог наш, що прийшóв у Витáнію воскресúти прáведного Лáзаря спасíння нáшого рáди:

В Квітну Неділю:

Христóс, íстинний Бог наш, що на ослá сíсти і до Єрусалúму прийтú звóлив, і від дітéй єврéйських хвалý прийнáв спасíння нáшого рáди:

В Неділю Пасхи і ввесь Світлий тиждень.

Христóс, що воскрéс із мéртвих, смéртю смерть подолáв і тим, що в гробáх, життá дарувáв, íстинний Бог наш:

В Неділю святого апостола Томи:

Христóс, íстинний Бог наш, що прийшóв до ýчнів зáмкненими двермú і Томý у вірі утвердúв спасíння нáшого рáди:

На Вознесіння:

Христóс, íстинний Бог наш, що в слáві вознíсся від нас на нéбо і сів правóруч Бóга й Отцá спасíння нáшого рáди:

В Неділю П'ятидесятниці.

Христóс, íстинний Бог наш, що в огнéнних язúках з нéба зіслáв пресвятóго Дýха на святúх Своїх ýчнів і апóстолів спасíння нáшого рáди:

В торжественне поклоніння пречистим Тайнам Тіла і Крови Господа нашого Ісуса Христа

Христóс, íстинний Бог наш, що рáди превелúкої любóви дав нам Тíло Своє íсти і Кров Свою íстинну пúти на спасíння нáше:

В празник пресолодкого Господа, і Бога, і Спаса нашого Ісуса Христа, Чоловіколюбця.

Христо́с, істинний Бог наш, що зво́лив да́ти спи́сом се́рце Своє́ на хресті́ проби́ти і любо́в Свою́ до нас до кінця́ показа́ти:

Якщо празник Богородиці, Різдва її або Успіння й інших, мовиться так.

Христо́с, істинний Бог наш, молитва́ми пречи́стої Своєї Ма́тері, якої Різдва, *або* **Покро́ва,** *або* **Вхо́ду в храм,** *або* **Непоро́чного Зача́ття,** *або* **Благові́щення,** *або* **Успі́ння сього́дні торже́ственний пра́зник сві́тло зве́ршуємо, свято́го отця́ на́шого Йоа́на Золотоу́стого, архиєпи́скопа Константиногра́да, і всіх святи́х, поми́лує і спасе́ нас, як благи́й і чоловіколю́бець.**

В посвяття і віддання не мовиться **сього́дні торже́ственний** *і* **сві́тло.**

Ці короткі відпусти господських празників є тільки в самі празники і їх віддання. В посвяття празників до дня віддання є повні відпусти, тільки в середи і п'ятниці не мовиться **Си́лою че́сного і животво́рного Хреста́,** *а все інше за звичаєм.*

В посвяття і віддання, якщо припаде в неділю, береться тільки недільний відпуст **Христо́с, що воскре́с із ме́ртвих.**

Нехай буде відомо й те, що там, де є храм Спаса Христа Різдва, Богоявління або Вознесіння, и інше, в тижневому відпусті не виголошується празничних відпустів, а празничні відпусти виголошується тільки в день празника і до віддання, а ввесь рік **Христо́с, істинний Бог наш,** *і інше дня.*

На Переставлення святого апостола Йоана Богослова

Христо́с, істинний Бог наш, молитва́ми пречи́стої Своєї Ма́тері, свято́го, сла́вного і всехва́льного апостола і євангели́ста, ді́вственника, напе́рсника і возлюбленного

у́чня Христо́вого Йоа́на Богосло́ва, яко́го сього́дні че́сного переста́влення па́м'ять торже́ственно пра́знуємо, свято́го отця́ на́шого Йоа́на Золотоу́стого, архиєпи́скопа Константиногра́да, і всіх святи́х, поми́лує і спасе́ нас, як благи́й і чоловіколю́бець.

В Собор святого Архистратига Михаїла й інших безтілесних сил:

Христо́с, істинний Бог наш, молитва́ми пречи́стої Своє́ї Ма́тері, засту́пництвом свято́го архистрати́га Михаї́ла й інших че́сних небе́сних сил безтіле́сних, яки́х сього́дні собо́р торже́ственно пра́знуємо:

На Різдво святого Йоана Христителя:

Христо́с, істинний Бог наш, молитва́ми пречи́стої Своє́ї Ма́тері, че́сного і сла́вного проро́ка, предте́чі і христи́теля Госпо́днього Йоа́на, яко́го сього́дні різдво́ світло пра́знуємо:

В празник святих верховних апостолів Петра і Павла:

Христо́с, істинний Бог наш, молитва́ми пречи́стої Своє́ї Ма́тері, святи́х, сла́вних і всехва́льних верхо́вних апо́столів Петра́ і Павла́, яки́х сього́дні торже́ственний пра́зник світло зве́ршуємо:

В день святого пророка Іллі:

Христо́с, істинний Бог наш, молитва́ми пречи́стої Своє́ї Ма́тері, свято́го сла́вного проро́ка Іллі́ Тесвітяни́на, яко́го сього́дні вогне́нного схо́дження на не́бо па́м'ять світло зве́ршуємо:

В день інших святих, бдінних і полієлейних без всенічного, мовимо: яко́го (яки́х) сього́дні па́м'ять торже́ственно зве́ршуємо:

ВІДПУСТИ НА КОЖНИЙ ДЕНЬ

В неділю:

Христо́с, що воскре́с із ме́ртвих, істинний Бог наш,

молитва́ми пречи́стої Своєї Ма́тері, святи́х, сла́вних і всехва́льних апо́столів, свято́го отця́ на́шого Йоа́на Золоту́стого, архиєпи́скопа Константиногра́да, і свято́го, *якого є храм,* і свято́го, *якого є день,* і всіх святи́х, поми́лує і спасе́ нас, як благий і чоловіколю́бець.

В понеділок:

Христо́с, істинний Бог наш, молитва́ми пречи́стої Своєї Ма́тері, засту́пництвом чесних небе́сних сил безтіле́сних, святи́х, сла́вних і всехвальних апо́столів:

У вівторок:

Христо́с, істинний Бог наш, молитва́ми пречи́стої Своєї Ма́тері, че́сного і славного проро́ка, предте́чі і христи́теля Йоа́на, святих, славних і всехва́льних апо́стол*ів:*

В середу і п'ятницю:

Христо́с, істинний Бог наш, молитвами пречистої Своєї Ма́тері, си́лою чесного і животво́рного Хреста́, святи́х, сла́вних і всехва́льних апо́столів:

В четвер:

Христо́с, істинний Бог наш, молитва́ми пречи́стої Своєї Ма́тері, святи́х, сла́вних і всехва́льних апо́столів, свято́го отця́ на́шого Микола́я, архиєпи́скопа, Мирлікійського чудотво́рця:

В суботу:

Христо́с, істинний Бог наш, молитва́ми пречистої Своєї Ма́тері, си́лою че́сного і животво́рного Хреста́, засту́пництвом че́сних небе́сних сил безтіле́сних, чесного і славного проро́ка, предте́чі і христи́теля Йоа́на, святих, славних і всехва́льних апо́столів, свято́го отця нашого Микола́я, архиєпи́скопа, Мирлікійського чудотворця, святих славних і перемо́жних мучеників, преподобних і бо

гоно́сних отців на́ших, свято́го отця́ на́шого Йоа́на Золотоу́стого, архиєпи́скопа Константиногра́да, святи́х і пра́ведних богоотців Йоаки́ма й Анни, і свято́го (*якого є храм*), і святого (*якого є день*), і всіх святи́х, поми́лує і спасе́ нас, як благи́й і чоловіколю́бець.

Якщо буде приношення за померлих, ієрей виголошує цей відпуст:

Христо́с, істинний Бог наш, що живи́ми і ме́ртвими володіє, молитва́ми пречи́стої Своє́ї Ма́тері, святи́х, сла́вних і всехва́льних апо́столів, преподо́бних і богоно́сних отців на́ших, і всіх святи́х, ду́шу (*або* ду́ші) слуги́ Сво́го, що перестáвився від нас (*або* слугині Своє́ї, що переста́вилася від нас, *або* слуг Своїх, що переста́вилися від нас) *ім'я,* в осе́лях пра́ведних oсели́ть, на ло́ні Авраа́ма упокої́ть, і до пра́ведних залі́чить, і нас поми́лує, як благи́й і чоловіколю́бець.

Також ієрей виголошує

У блаже́нному успі́нні ві́чний упокі́й пода́й, Го́споди, повсякча́с помина́ному слузі Твоє́му (*або* поми́наній слугині Твої́й, *або* поми́наним слу́гам Твої́м) *ім'я,* і вчини́ йому́ (*або* їй, *або* їм) ві́чну па́м'ять.

Хор **Ві́чная па́м'ять.** *Тричі*

ТРОПАРІ ВОСКРЕСНІ

Голос 1

Тропар. Хоч запеча́тали ка́мінь юде́ї* і во́їни стерегли́ пречи́сте тіло Твоє́,* воскре́с Ти, Спа́се, на тре́тій день,* дару́ючи життя́ світові.* Тому́ си́ли небе́сні взива́ли до Те́бе, Життєда́вче:* Сла́ва воскресі́нню Твоє́му, Хри́сте,* сла́ва ца́рству Твоє́му,* сла́ва провиді́нню Твоє́му, єди́ний Чоловіколю́бче!

Кондак Воскре́с Ти у сла́ві як Бог із гро́бу* і світ з Собо́ю воскреси́в;* лю́дське єство́ Тебе́, як Бо́га, оспі́вує і смерть щє́зла.* Ада́м же лику́є, Влади́ко,* і Є́ва ни́ні, з у́зів ви́зволившись, раді́є, взива́ючи:* Ти, Хри́сте, Той, Хто всім подає́ воскресі́ння.

Богородичний Коли́ Гаврии́л звісти́в Тобі́, Ді́во: Ра́дуйся!* – то з цим го́лосом прийня́в тіло Влади́ка в Тобі́, святі́м киво́ті,* як мо́вив пра́ведний Дави́д,* і Ти з'яви́лася просторі́шою небе́с, носи́вши Творця́ Сво́го.* Сла́ва Тому́, що посели́вся в Тобі́!* Сла́ва Тому́, що ви́йшов з Те́бе!* Сла́ва Тому́, що ви́зволив нас наро́дженням Твої́м.

Прокімен: Ми́лість Твоя́, Го́споди, хай бу́де над на́ми, бо ми наді́ялись на Те́бе. (Пс 33,22)

Стих: Ра́дуйтеся, пра́ведні, в Го́споді, пра́вим нале́жить похвала́. (Пс 33,1)

Алилуя: Бог, що дає́ відпла́ту мені́, і покори́в наро́ди мені́. (Пс 18,48)

Стих Ти, що звели́чуєш спасі́ння царя́, і даєш ми́лість пома́заннику Своє́му Дави́дові і ро́дові його повіки. (Пс 18,51) Алилу́я, *тричі*

Причасний Хвалі́те Го́спода з небес, хвалі́те Його́ на висо́тах. (Пс 148,1) Алилу́я, *тричі*

Голос 2

Тропар Коли́ зійшо́в Ти до сме́рти, Життя́ безсме́ртне,* тоді ад умертви́в Ти сія́нням Божества́;* коли́ ж і поме́рлих з глиби́н підзе́мних Ти воскреси́в,* всі си́ли небе́сні взива́ли:* Життєда́вче, Хри́сте Бо́же наш, сла́ва Тобі!

Кондак: Воскре́с Ти з гро́бу, всеси́льний Спа́се,* і ад поба́чивши чу́до, зжахну́вся та й ме́ртві вста́ли;* а творі́ння, ба́чивши, радіє з Тобо́ю, й Ада́м весели́ться,* і світ, Спа́се мій, повсякча́с Тебе́ оспі́вує.

Богородичний: У молитва́х невсипу́щу Богоро́дицю,* і в засту́пництві несхи́тне упова́ння не втри́мали в собі гріб і смерть;* бо як Ма́тір Життя́ покли́кав до життя́ Той,* Хто в ло́но всели́вся повсякча́с дівственне.

Прокімен: Госпо́дь – моя́ си́ла і моя́ пі́сня, і Він став мо́їм спасі́нням. (Пс 118,14)

Стих: Тя́жко покара́в мене́ Госпо́дь, та не переда́в мене́ сме́рті. (Пс 118,18)

Алилуя: Ви́слухає тебе́ Госпо́дь у де́нь печа́лі, захисти́ть тебе́ ім'я́ Бо́га Я́кова. (Пс 20,2)

Стих: Го́споди, спаси́ царя́ і ви́слухай нас, коли́ бу́демо взива́ти до Те́бе. (Пс 20,10) Алилу́я, *тричі.*

Причасний: Хвалі́те Го́спода з небе́с, хвалі́те Його́ на висо́тах. (Пс 148,1) Алилу́я, *тричі.*

Голос 3

Тропар: Неха́й веселя́ться небе́сні, неха́й ра́дуються земля́ни,* бо показа́в вла́ду руко́ю Своє́ю Госпо́дь.* Він сме́ртю сме́рть подола́в,* пе́рвістком з-по́між ме́ртвих став,* ви́зволив нас із глиби́н а́ду,* і пода́в світові вели́ку ми́лість.

Кондак: Воскре́с Ти ни́ні з гро́бу, Ще́дрий,* і нас ви́вів із брам сме́рти;* ни́ні Ада́м весели́ться і радіє Єва,* ра́зом же і проро́ки з патрія́рхами безуста́нно оспівують* боже́ственну могу́тність вла́ди Твоє́ї.

Богородичний: Діва сього́дні стої́ть пе́ред на́ми у хра́мі* та з хо́рами святи́х неви́димо за нас мо́литься Бо́гу.*

А́нгели з архиєре́ями поклоня́ються, апо́столи ж з проро́ками ра́дуються,* бо за нас блага́є Богоро́диця споконві́чного Бо́га.

Прокімен: Співа́йте Бо́гові на́шому, співа́йте; співа́йте царе́ві на́шому, співайте. (Пс 47,7)

Стих. Всі наро́ди, заплещі́ть рука́ми, кли́кніть до Бо́га го́лосом ра́дости. (Пс 47,2)

Алилуя: На Те́бе, Го́споди, упова́ю, щоб не осороми́тись наві́ки. (Пс 31,2)

Стих. Будь мені Бо́гом захи́сником і до́мом пристано́вища, щоб спасти́ мене́. (Пс 31,3) Алилу́я, *тричі.*

Причасний: Хвалі́те Го́спода з небе́с, хвалі́те Його́ на висо́тах. (Пс 148,1) Алилуя, *тричі*

Голос 4

Тропар: Сві́тлу про воскресі́ння ро́зповідь від а́нгела почу́вши* і від пра́дідного засуду звільни́вшись,* Госпо́дні учени́ці, раді́ючи, каза́ли апо́столам:* Здо́лана смерть, воскре́с Христо́с Бог,* що дає́ сві́тові вели́ку ми́лість.

Кондак: Спас і мій визволи́тель,* як Бог, із гро́бу воскреси́в земля́н від у́зів* і розби́в бра́ми а́дові* та воскре́с на тре́тій день, як Влади́ка.

Богородичний. Йоаки́м і А́нна наро́дженням Твої́м, Пречи́ста,* з несла́ви безді́тности, Ада́м же і Є́ва від тлі́ння сме́рти ви́зволилися.* Зві́льнений від вини́ за гріхи́, Твій наро́д святку́є, взива́ючи:* Неплі́дна наро́джує Богоро́дицю* і корми́тельку Життя́ на́шого.

Прокімен: Які́ вели́чні ділá Твої́, Го́споди! Все прему́дро сотвори́в Ти. (Пс 104,24)

Стих. Благослови́, душе́ моя́, Го́спода! Го́споди, Бо́же мій, Ти ве́льми вели́кий. (Пс 104,1)

Алилуя: Натягни́ лук і наступа́й, і пану́й і́стини ради, ла́гідности і справедли́вости. (Пс 45,5)

Стих: Ти полюби́в пра́вду і зненá видів беззаконня (Пс 45,8) Алилу́я, *тричі*

Причасний: Хвалі́те Го́спода з небес, хваліте Його на висотах. (Пс 148,1) Алилу́я, *тричі*

Голос 5

Тропар Рівнобезнача́льне з Отце́м і Ду́хом Сло́во,* що від Діви народи́лося на спасіння на́ше,* просла́вмо, вірні, і поклонімся,* бо Воно́ благозво́лило тілом зійти́ на хрест* і смерть перетерпіти, і воскреси́ти поме́рлих* сла́вним воскресінням Своїм.

Кондак. До а́ду, Спа́се мій, зійшо́в Ти,* і, як всемогу́тній, сокруши́вши його́ бра́ми,* Ти, Чоловіколю́бче, як Творе́ць, воскреси́в з Собо́ю поме́рлих,* жало́ сме́рти ви́рвав, й Ада́ма від прокля́ття ви́зволив.* Тому́ всі до Те́бе взива́ємо:* Спаси́ нас, Го́споди!

Богородичний Ра́дуйся, Бра́мо Госпо́дня, непрохідна́!* Ра́дуйся, Охоро́но і Покро́ве тих, що до Те́бе прихо́дять!* Ра́дуйся, ти́ха При́стане і Вседіво, що Свого́ Творця́ і Бо́га тілом породи́ла!* Моли́сь безупи́нно за тих, що прославля́ють* і почита́ють Наро́дженого від Те́бе.

Прокімен. Ти, Го́споди, збереже́ш нас і захисти́ш нас від ро́ду цього́ і повік. (Пс 12,8)

Стих: Спаси́ мене́, Го́споди, бо не ста́ло пра́ведного. (Пс 12,2)

Алилуя. Ми́лості Твої, Го́споди, оспівуватиму повік, і з ро́ду в рід сповіщу́ уста́ми моїми Твою́ вірність. (Пс 89,2)

Стих Бо сказа́в Ти: Повік ми́лість збуду́ється, на небеса́х пригото́виться істина Твоя́. (Пс 89,3) Алилу́я, *тричі.*

Причасний Хваліте Го́спода з небе́с, хваліте Його́ на висо́тах. (Пс 148,1) Алилу́я, *тричі.*

Голос 6

Тропар: А́нгельські си́ли на гро́бі Твоїм,* і сторожі омертвіли;* Марія ж стоя́ла при гро́бі,* шука́ючи пречи́стого тіла Твого́.* Полони́в Ти ад і, не перемо́жений від нього́,* зустрів Ти Діву, дару́ючи життя́.* Воскре́слий з ме́ртвих, Го́споди, сла́ва Тобі!

Кондак. Животво́рною руко́ю Життєда́вець, Христо́с Бог,* воскреси́в з те́мних безо́день всіх поме́рлих* і пода́в

воскресíння людськóму рóдові:* Він бо всіх Спаси́тель,* воскресíння, життя́ і Бог усíх.

Богородичний Засту́пнице християн бездогáнна,* Посерéднице до Творця́ назамíнна,* не погорди́ молíнням грíшних, алé ви́переди, як Благá, з пóміччю нам,* що вíрно Тобí співáємо.* Поспіши́сь на моли́тву і скóро прийди́ на молíння,* заступáючи повсякчáс, Богорóдице, тих, що Тебé почитáють.

Прокімен Спаси́, Гóсподи, людéй Твоїх і благослови́ спадкоємство Твоє́. (Пс 28,9)

Стих До Тéбе, Гóсподи, взивáтиму; Бóже мій, не відвертáйсь мóвчки від мéне. (Пс 28,1)

Алилуя Хто живé під охорóною Всеви́шнього, під покрóвом Бóга небéсного осéлиться. (Пс 91,1)

Стих Скáже він Господéві: Ти засту́пник мій і пристанóвище моє́, Бог мій, на котрóго я надíюся. (Пс 91,2) Алилу́я, *тричі.*

Причасний Хвалíте Гóспода з небéс, хвалíте Йогó на висóтах. (Пс 148,1) Алилу́я, *тричі*

Голос 7

Тропар Зни́щив Ти хрестóм Твоїм смерть,* відчини́в розбíйникові рай,* мironóсицям плач на рáдість перемінив* і апóстолам звелíв проповíдувати,* що воскрéс Ти, Хри́сте Бóже,* даючи́ світові вели́ку ми́лість.

Кондак. Вже бíльше влáда смéрти не змóже людéй держáти,* зійшóв бо Христóс,* знищи́вши і знівечивши си́ли її,* зв'язується ад, прорóки ж одноду́шно радíють.* З'яви́вся Спас тим, що вíрують, промовля́ючи:* Вихóдьте, вíрні, до воскресíння.

Богородичний Як на скарби́цю нáшого воскресíння,* надíємось на Тéбе, Всехвáльна,* тож виведи нас з ями й безóдні прóгріхів,* бо Ти спаслá підлеглих гріхам,* породи́вши нáше Спасíння.* Як пéред народженням Ти була Дíва,* так і в родженні і по народженні * Ти залишилась Дíвою.

Прокімен Госпо́дь си́лу лю́дям Своі́м дасть, Госпо́дь поблагослови́ть люде́й своі́х ми́ром. (Пс 29,11)

Стих Принесі́ть Господе́ві, сини́ Бо́жі, принесі́ть Господе́ві молоди́х баранців. (Пс 29,1)

Алилуя: До́бре воно́ – прославля́ти Го́спода, і співа́ти Твоє́му і́мені, Всеви́шній. (Пс 92,2)

Стих Звіща́ти вра́нці Твою́ ми́лість, но́чами – Твою́ ві́рність. (Пс 92,3) Алилу́я, *тричі*

Причасний. Хвалі́те Го́спода з небе́с, хвалі́те Його́ на висо́тах. (Пс 148,1) Алилу́я, *тричі.*

Голос 8

Тропар З висоти́ зійшо́в Ти, Милосе́рдний,* і триде́нне погребе́ння прийня́в Ти,* щоб нас звільни́ти від страда́нь.* Життя́ і воскресі́ння на́ше,* Го́споди, сла́ва Тобі́!

Кондак: Коли́ Ти воскре́с із гро́бу,* то й поме́рлих підня́в,* і Ада́ма воскреси́в;* радіє Єва воскресі́нням Твоі́м* і кінці́ сві́ту прославля́ють* Твоє з ме́ртвих воскресі́ння, Багатомилости́вий.

Богородичний Тобі́, ви́браній Влада́рці,* подя́чні пі́сні перемо́ги співа́ємо ми, врято́вані від ли́ха, слу́ги Твої́, Богоро́дице.* Ти, що ма́єш си́лу нездола́нну,* захорони́ нас від уся́ких бід, щоб зва́ти нам:* Ра́дуйся, Неві́сто, Ді́во чи́стая!

Прокімен Помолі́ться і хвалу́ віддá́йте Господе́ві, Бо́гу на́шому. (Пс 76,12)

Стих. Відо́мий Бог у Юде́ї, в Ізра́їлі вели́ке ім'я́ Його́. (Пс 76,2)

Алилуя. Прийді́те, ра́дісно заспіва́ймо Господе́ві, воскли́кнім Бо́гу, Спаси́телеві на́шому. (Пс 95,1)

Стих Прийді́мо з похвала́ми пе́ред обли́ччя Його́, і псалма́ми воскли́кнім Йому́. (Пс 95,2) Алилу́я, *тричі*

Причасний Хвалі́те Го́спода з небе́с, хвалі́те Його́ на висо́тах. (Пс 148,1) Алилу́я, *тричі*

ТРОПАРІ ПОВСЯКДЕННІ

У Понеділок – Святим Ангелам

Тропар (гл. 4): Небе́сних во́їнств Архистрати́ги!* Мо́лимо вас за́вжди ми, недосто́йні,* щоб ва́шими молитва́ми ви захисти́ли нас покро́вом крил духо́вної ва́шої сла́ви,* охороня́ючи нас, що прибіга́ємо і щи́ро кли́чемо:* Від бід ви́звольте нас, як чинонача́льники небе́сних сил!

Слава. Кондак (гл. 2): Архистрати́ги Бо́жі, служи́телі боже́ственної сла́ви,* а́нгелів нача́льники і людей наста́вники!* Кори́сного нам просі́те і вели́кої ми́лости,* як безтіле́сних архистрати́ги.

І нині. Богородичний (гл. 6): Засту́пнице християн бездога́нна,* Посере́днице до Творця́ незамі́нна,* не погорди́ молі́нням грі́шних, але́ ви́переди, як Блага́, з по́міччю нам,* що ві́рно Тобі́ співа́ємо.* Поспіши́сь на моли́тву і ско́ро прийди́ на молі́ння,* заступа́ючи повсякча́с, Богоро́дице, тих, що Тебе́ почита́ють.

Прокімен (гл. 4): Ти тво́риш ду́хів а́нгелами Свої́ми, і слу́гами Свої́ми по́лум'я вогне́нне. (Пс 104,4)

Стих: Благослови́, душе́ моя́ Го́спода! Го́споди, Бо́же мій, Ти ве́льми вели́кий. (Пс 104,1)

Апостол до Євреїв, Зач. 305 (Євр 2,2-10)

Бра́ття, коли́ сло́во проголо́шене а́нгелами, було таке зобов'язуюче, що вся́кий його́ пере́ступ і непослух прийма́в справедли́ву ка́ру, то як ми утече́мо, коли занедбаємо таке́ вели́ке спасі́ння? Воно́, спочатку проповідане Го́сподом, було́ підтве́рджене ти́ми, що його чули. Коли Бог засвідчи́в знака́ми, чу́дами й різними силами, і дарами Свято́го Духа, які Він роздає по Своїй волі. Бо не

а́нгелам підкори́в Він світ майбу́тній, про яки́й ми гово́римо. Бо десь хтось засвідчи́в, ка́жучи: Що таке́ люди́на, що Ти про не́ї пам'ята́єш? Або син чолові́чий, що Ти навідуєшся доньо́го? Ти вчини́в його́ ма́ло що ме́ншим від а́нгелів. Увінча́в його́ сла́вою і че́стю. Усе́ підкори́в йому́ під но́ги. Коли́ ж усе підкори́в йому́, то не лиши́в нічо́го, що було́ б йому́ непідко́реним. Та ни́ні ще не ба́чимо, щоб йому́ все було́ підко́рене, а ба́чимо Ісу́са, увінчаного сла́вою й че́стю за те, що перетерпі́в сме́рть, Яки́й на коро́ткий час був ни́жче а́нгелів, щоб за ла́скою Бо́жою за всіх зазна́ти сме́рти. Годи́лось бо Йому́, зара́ди Яко́го все і че́рез Яко́го все, що ввів бага́то сині́в у сла́ву, че́рез стражда́ння удосконали́ти провідника́ їхнього спасі́ння.

Алилуя (гл.5) Хвалі́те Го́спода всі а́нгели Його́, хвалі́те Його́ всі си́ли Його́. (Пс 148,2)

Стих: Бо Він сказа́в, і ста́лося; Він повелі́в, і створи́лося. (Пс 148,5) Алилу́я, *тричі.*

Євангелія від Матея, Зач. 52,54 (13,24-30, 36-43)

Сказа́в Госпо́дь при́тчу оцю́: Ца́рство Небе́сне поді́бне до чолові́ка, що був посі́яв до́бре зе́рно на свої́м по́лі. Та коли́ лю́ди спа́ли, прийшо́в його́ во́рог і посі́яв кукіль між пшени́цю й пішо́в. Коли́ ви́росло збі́жжя і ви́гнало коло́сся, тоді́ кукіль появи́вся. Прийшли́ слу́ги госпо́даря і ка́жуть до ньо́го: – Па́не, хіба́ не до́бре зе́рно ти посі́яв на твої́м по́лі? Звідки взя́вся кукі́ль? Він відпові́в ї́м: – Во́рог-чолові́к зроби́в це. Слу́ги йому́ ка́жуть: – Хо́чеш, ми пі́демо його́ ви́полемо? – Ні! – ка́же, щоб, випо́люючи кукі́ль, ви ча́сом не ви́рвали ра́зом з ним пшени́ці. Лиші́ть неха́й росте́ до жнив одне́ й дру́ге ра́зом. А під час жнив я женця́м скажу́: збері́ть пе́рше кукі́ль та зв'яжі́ть його́ в снопи́, щоб його́ спали́ти; пшени́цю ж складі́ть у мою́ клу́ню. І підійшли́ до Нього Його́ у́чні й ка́жуть: – Ви́ясни нам при́тчу про кукі́ль, що на по́лі. Він у відповідь сказа́в ї́м: – Той хто сіє до́бре зе́рно – це Син Чолові́чий; по́ле – це світ; до́бре зе́рно – це сини́ Ца́рства; кукі́ль це сини́ лука́вого; во́рог, що його́ посі́яв – це дия́вол; жнива́ – це кіне́ць світу; женці́ – це а́нгели. Так, як збира́ють кукі́ль і в вогні́ паля́ть, так са́мо бу́де при кінці́ світу. Син Чолові́чий пошле́ свої́х а́нгелів, які́ зберу́ть із Його́ Ца́р-

ства всі споку́си й тих, що чи́нять беззако́ння, і ки́нуть їх у піч вогне́нну, там бу́де плач і скре́гіт зубів. І тоді́ пра́ведні зася́ють, як со́нце, в Ца́рстві Отця́ Свого́. Хто ма́є ву́ха, щоб слу́хати, неха́й слу́хає.

Причасний: **Ти тво́риш ду́хів а́нгелами Свої́ми і слу́гами Свої́ми по́лум'я вогне́нне. (Пс 104,4) Алилу́я,** *тричі*

У Вівторок – Предтечі

Тропар (гл 2) **Па́м'ять пра́ведного з похвала́ми,* для те́бе ж дово́лі Господо́днього свідчення, Предте́че,* ти показа́вся воі́стину і від проро́ків чесніший,* бо сподо́бився у во́дах христи́ти Пропові́дуваного.* Тому́ за і́стину постражда́в ти, радіючи,* і тим, що були́ в а́ді, благовісти́в Бо́га, яки́й у тілі з'яви́вся,* взяв гріхи́ світу і пода́в нам ве́ли́ку ми́лість.**

Слава Кондак (гл 3) **Пе́рше неплі́дна, ни́ні Христо́вого ро́дить Предте́чу,* що є спо́вненням усякого проро́цтва;* бо Кого́ проро́ки пропові́дували, на То́го він у Йорда́ні ру́ку покла́в* і яви́вся Бо́жого Сло́ва проро́к, пропові́дник, водно́раз і Предте́ча.**

І нині Богородичний (гл 6) **Засту́пнице христия́н:** ***(див. понеділок)***

Прокімен (гл.7) **Раді́є пра́ведник у Го́споді, і на Ньо́го упова́є. (Пс 64,11)**

Стих: **Ви́слухай, Бо́же, голос мій, коли́ моли́тимусь до Те́бе. (Пс 64,2)**

Апостол Діянь Ап., Зач. 33 (Ді 13,25-32)

В тих днях, сповни́вши свій шлях, Іва́н мо́вив: Я не той, за ко́го ви мене́ вважа́єте; он іде́ за мно́ю Той, Яко́му я не гі́дний розв'яза́ти взуття́ Його́. Мужі́ брати́, сини́ ро́ду Авраа́ма, і ті, що між ва́ми, що бо́яться Бо́га! Вам післане сло́во цього́ спасі́ння. Та ме́шканці Єрусалиму і князі́ ї́хні не ви́знали Його́ і, засуди́вши Його́, сповнили слова́ проро́ків, які́ чита́ються щосубо́ти. І не знайшовши в Ньо́му ні́якої вини́ сме́рти, вимага́ли у Пилати вбити Його́. А колі́ ви́конали все, що було написано про Нього, зня́ли Його́ з хреста́ й покла́ли до гробу. Та Бог воскресив

Його́ з ме́ртвих, і Він бага́то днів явля́вся тим, що прийшли́ з Ним з Галиле́ї в Єрусали́м, які й тепе́р є свідками Його́ пе́ред наро́дом. І ми звіща́ємо вам ту обітницю, що була́ да́на батька́м на́шим. Бог її здійсни́в нам, їхнім дітям, воскреси́вши Ісу́са.

Алилуя (гл 4) Пра́ведник квітнутиме немо́в па́льма; він ви́женеться вго́ру, мов кедр лива́нський. (Пс 92,13)

Стих Поса́джені в Госпо́днім до́мі, вони́ на двора́х Бо́га на́шого квітнутимуть. (Пс 92,14) Алилу́я, *тричі.*

Євангеліє від Івана. Зач. 3 (1,29-34)

В той час ба́чив Іва́н Ісу́са, що йде до нього́, і ка́же: – Ось А́гнець Бо́жий, Яки́й бере́ гріх світу. Це Той, про Яко́го каза́в я: за мно́ю йде муж, су́щий пе́редо мно́ю, бо Він був раніш за ме́не. Я Його́ не знав. Та я на те прийшо́в, христячи́ водо́ю, щоб Він був об'я́влений Ізра́їлеві. І свідчи́в Іва́н, ка́жучи: – Я ба́чив Ду́ха, що мов го́луб сходи́в з не́ба й перебува́в на Ньо́му. І я не знав Його́, але́ той, Хто посла́в мене́ христи́ти водо́ю, сказа́в мені́: Над ким поба́чиш Ду́ха, яки́й схо́дить і над Ним перебува́є, той христи́ть Ду́хом Святи́м. І я ба́чив і засвідчив, що Він – Син Бо́жий.

Причасний Па́м'ять про пра́ведника бу́де вічна, лихо́ї сла́ви він не ляка́ється. (Пс 112,6) Алилу́я, *тричі*

У Середу – Хресту і Богородиці

Тропар (гл.1) Спаси́, Го́споди, люде́й Твої́х* і благослови́ спадко́ємство Твоє́!* Дай перемо́гу благовірному наро́дові над супроти́вниками* і хресто́м Твої́м охорони́ люд Твій.

Кондак (гл 4) Зійшо́вши добровільно на хрест,* оно́вленому лю́дові Твоє́му, Хри́сте Бо́же,* що но́сить Твоє́ ім'я́,* дару́й Твої́ щедро́ти;* звесели́ си́лою Твоє́ю і дай перемо́гу* над супроти́вниками Твоє́му наро́дові,* щоб його́ допоміжною збро́єю став Твій мир,* непобо́рна перемо́га.

Прокімен (гл 3) Велича́є душа́ моя́ Го́спода, і дух мій радіє в Бо́зі Спа́сі мої́м. (Лк 1,46)

Стих. Бо Він зглянувся на покору слугині Своєї, ось бо віднині ублажатимуть мене всі роди. (Лк 1,48)

Апостол: до Филип'ян, Зач. 240 (Фл 2,5-11)

Браття, плекайте в собі ті самі гадки, що були в Христі Ісусі. Він, бувши в Божій природі, не вважав за здобич свою рівність із Богом, але применшив Себе самого, прийнявши вид слуги, ставши подібним до людини. Подобою явившися як людина, Він понизив Себе, ставши слухняним аж до смерти, смерти ж хресної. Тому й Бог Його вивищив і дав Йому ім'я, що понад усяке ім'я, щоб перед іменем Ісуса всяке коліно приклонилося на небі, на землі й під землею, і щоб усякий язик визнав, що Ісус Христос є Господь на славу Бога Отця.

Алилуя (гл.8): Слухай, дочко, і споглянь, і прихили вухо твоє. (Пс 45,11)

Стих: Перед лицем Твоїм помоляться заможні між людьми. (Пс 45,13) Алилуя, *тричі*

Євангеліє від Луки, Зач. 54, 58 (10,38-42, 11,27-28)

В той час увійшов Ісус в одне село, і якась жінка, на ім'я Марта, прийняла Його в свій дім. Була у неї сестра, що звалася Марія; ця, сівши в ногах Господа, слухала Його слова. Марта ж клопоталася усякою послугою. Підійшла вона й каже: – Господи, чи Тобі байдуже, що сестра моя лишила мене саму служити? Скажи ж їй, щоб мені помогла. Озвався Господь до неї і промовив: – Марто, Марто, ти побиваєшся і клопочешся про багато чого, одного ж потрібно. Марія вибрала кращу частку, що не відніметься від неї. Коли Він говорив це, якась жінка підняла голос з-поміж народу і сказала до Нього: – Блаженне лоно, що Тебе носило, і груди, що Тебе кормили. Він же сказав: – Блаженні ті, що слухають слово Боже і зберігають його.

Причасний: Чашу спасіння прийму, і ім'я Господнє призову. (Пс 116,13) Алилуя, *тричі*

У Четвер – Апостолам і Миколаєві

Тропар Апостолам (гл.3) Апостоли святі, моліть ми-

лости́вого Бо́га,* щоб відпу́щення гріхі́в пода́в ду́шам на́шим.

Тропар Миколаєві (гл.4) **Пра́вилом ві́ри, взірце́м ла́гідности й учи́телем стри́маности* яви́ла тебе́ твоє́му ста́дові найви́ща Істина.* Тому́ придба́в ти собі́ смире́нням вели́чність,* а вбо́зтвом бага́тство, о́тче святи́телю Микола́ю!* Молі́ Христа́ Бо́га, щоб спасли́ся ду́ші на́ші.**

Кондак Апостолам (гл 2): **Непохи́тних і богонатхне́нних пропові́дників,* найви́щих у́чнів Твоі́х прийня́в Ти, *Го́споди,* в насоло́ду ді́бр Твоі́х і впокі́й,** бо і́хні стражда́ння і смерть прийня́в Ти по́над уся́кі поже́ртви, єди́ний серцеві́дче.**

Слава Кондак Миколаєві (гл 3) **У Ми́рах, Святи́й, показа́вся ти священнослужи́телем;* Христо́ве бо Єва́нгеліє, преподо́бний, спо́внивши,* покла́в ти ду́шу свою́ за наро́д твій і спас непови́нних від сме́рти,* тому́ й освяти́в ти себе́, як вели́кий служите́ль Бо́жої благода́ті.**

І нині Богородичний (гл 6) **Засту́пнице христия́н:** *(див. понеділок)*

Прокімен (гл 8): **По всій землі́ залуна́в їх го́лос, на край сві́ту – і́хні слова́. (Пс 19,5)**

Стих **Небеса́ оповіда́ють сла́ву Бо́жу, і ді́ло рук Його́ проголо́шує твердь небе́сна. (Пс 19,2)**

Апостол 1 до Коринтян. Зач. 131 (1 Кр 4,9-16)

Бра́ття, Бог поста́вив нас, апо́столів, оста́нніх, немо́в призна́чених на стра́ту; ми бо ста́ли видо́вищем і сві́тові, й а́нгелам, і лю́дям. Ми нерозу́мні Христа́ ра́ди, ви ж у Христі́ розу́мні; ми не́мічні, ви си́льні; ви сла́вні, ми без сла́ви. До цьо́го ча́су ми голо́дні і спра́глі, і на́гі; нас б'ють, і ми скита́ємось; ми трудимо́ся, працю́ючи вла́сними рука́ми; нас обража́ють, і ми благословля́ємо; нас переслі́дують, і ми терпимо́; нас ла́ють, і ми доброзичли́ві; ми ста́ли сміття́м сві́ту, ви́кидками всіх аж до́сі. Пишу́ це, не щоб осоро́мити вас, але́ щоб як діте́й моі́х улю́блених навесті́ на ро́зум. *Бо хоч би ви ма́ли ти́сячі учителі́в у Христі́,* **але́ батькі́в небага́то, я бо вас породи́в че́рез Єванге́ліє в Христі́ Ісу́сі. Блага́ю, о́тже, вас: Бу́дьте моі́ми наслідувача́ми, як і я Христа́.**

Алилуя (гл. 1): **Небеса́ просла́влять чуда́ Твої́, Го́споди, й істину Твою́ в це́ркві святи́х.** (Пс 89,6)

Стих: **Бог просла́влюваний на ра́ді святи́х.** (Пс 89,8) **Алилу́я,** *тричі.*

Євангеліє від Матея. Зач. 34 (10, 1, 5-8)

В той час Ісу́с, прикли́кавши своїх двана́дцять у́чнів, дав їм вла́ду над нечи́стими ду́хами, щоб їх виганя́ли і лікува́ли вся́ку хворо́бу й усяку не́міч. Оци́х дванадцятьо́х Ісу́с ви́слав і нака́зав їм: – У доро́гу до пога́н не пуска́йтесь і в самарі́йські міста́ не захо́дьте. Іді́ть ра́дше до поги́блих ове́ць до́му Ізра́їля. Іді́ть, пропові́дуйте, ка́жучи, що Ца́рство небе́сне – бли́зько. Оздоровля́йте неду́жих, воскреша́йте ме́ртвих, очищайте прокаже́них, бісів виганя́йте. Да́ром ви прийняли́ – даром давайте.

Причасний: **По всій землі́ залуна́в їх го́лос, на край сві́ту – їхні слова́.** (Пс 19,5) **Алилуя,** *тричі.*

У П'ятницю – Хресту

Після входу тропар (гл. 1): **Спаси́, Го́споди, люде́й Твоїх* і благослови́ спадкоє́мство Твоє́!* Дай перемо́гу благові́рному наро́дові над супроти́вниками* і хресто́м Твої́м охорони́ люд Твій.**

Кондак (гл. 4): **Зійшо́вши добровільно на хре́ст,* оно́вленому лю́дові Твоє́му, Хри́сте Бо́же,* що но́сить Твоє́ ім'я́,* дару́й Твої́ щедро́ти;* звесели́ си́лою Твоє́ю і дай перемо́гу* над супроти́вниками Твоє́му наро́дові,* щоб його́ допомі́жною збро́єю став Твій мир,* непобо́рна перемо́га.**

Прокімен (гл. 7): **Прославля́йте Го́спода, Бо́га на́шого, і поклоня́йтеся підні́жжю ніг Його́, бо святе́ воно́.** (Пс 99,5)

Стих: **Госпо́дь царю́є, – неха́й тремтя́ть наро́ди.** (Пс 99,1)

Апостол: 1 до Коринтян, Зач. 125 (1 Кр 1, 18-24)

Бра́ття, сло́во про хре́ст – глупота́ тим, що гинуть, а для нас, що спаса́ємося, си́ла Бо́жа. Писано бо: Знищу мудрість му́дрих, і ро́зум розу́мних зведу нінащо. Де му

дрий? Де вчéний? Де дослідувач віку цьóго? Хібá Бог не зробúв дурнóю мýдрість цьогó світу? А що світ своєю мýдрістю не пізнáв Бóга в Бóжій мýдрості, Бóгові угóдно булó спастú віруючих глупотóю прóповіді. Коли юдéї вимагáють знаків, а грéки шукáють мýдрости, ми проповідуємо Христá розп'ятого – гáньбу для юдéїв і глупотý для погáн, алé для тих, що поклúкані – чи юдéїв, чи грéків – Христá, Бóжу сúлу і Бóжу мýдрість.

Алилуя (гл.1): Пом'янú Своó громáду, якý Ти придбáв Собі здáвна. (Пс 74,2)

Стих Бог же Цар наш предвічний, вчинúв спасíння посéред землí. (Пс 74,12) Алилýя, *тричі.*

Євангеліє від Івана, Зач 9, 10 (3, 13-17)

Сказáв Госпóдь: – Ніхтó не зійшóв на нéбо, крім тóго, Хто зійшóв з нéба: Син Чоловíчий, що на нéбі. І як Мойсéй підня́в змія́ в пустúні, так Син Чоловíчий мáє бýти піднéсений, щоб кóжен, хто вірує у Ньóго, мав життя́ вічне. Бо Бог так полюбúв світ, що дав Сúна Свогó єдинорóдного, щоб кóжен, хто вірує в Ньóго, не загúнув, алé мав життя́ вічне. Бо Бог не послáв у світ Сúна, щоб світ засудúти, алé щоб Ним спастú світ.

Причасний: Явú нам світло лиця́ Твогó, Гóсподи. (Пс 4,7) Алилýя, *тричі.*

В Суботу – Всім Святим і Померлим

Після входу тропар (гл.2) Апóстоли, прорóки, мýченики, святúтелі, преподóбні і прáведні,* що дóбре звершúли пóдвиг і віру зберeглú!* Мáючи смілúвість до Спáса,* за нас Йогó, як благóго, молíть, щоб спаслúся дýші нáші.

За померлих (гл. 2): Пом'янú, Гóсподи, як благúй, слуг Твоїх,* і простú, що в життí нагрішúли,* бо ніхтó не є безгрíшний, тíльки Ти, що мóжеш і помéрлим дáти упокíй.

Слава, за померлих (гл.8) Зо святúми упокóй, Хрú-

сте,* ду́ші слуг Твої́х,* де нема́є бо́лісті, ні печа́лі, ні зітха́ння,* але́ життя́ безконе́чне.

І нині мученикам (гл 8) Тобі́, Го́споди, Творце́ві приро́ди, вселе́нна прино́сить* як пе́рвістки творі́ння богоносних му́чеників.* Їхні́ми молитва́ми і Богоро́диці ра́ди,* збережи́, Багатомилости́вий,* Це́ркву Твою́ і наро́д Твій в глибо́кому ми́рі.

Прокімен (гл 8) Весели́ться в Го́споді і ра́дуйтеся, пра́ведні. (Пс 32,11)

Стих Блаже́нні, яки́м про́щено беззако́ння, і яки́х гріхи́ прикри́то. (Пс 32,1)

І померлим (гл 6) Ду́ші їх у блаже́нстві перебува́тимуть. (Пс 25,13)

Апостол. 1 до Солунян. Зач. 270 (1 Сол 4, 13-17)

Бра́ття, не хо́чемо, щоб ви не зна́ли що́до помéрлих, щоб ви не сумува́ли, як інші, що не ма́ють надії. Бо ми віруємо, що як Ісу́с уме́р і воскре́с, так і тих, що засну́ли в Ісу́сі, Бог приведе́ з Ним. Це бо ми вам ка́жемо сло́вом Госпо́днім: Ми, що живемо́, що ли́шимося до при́ходу Го́спода, не ви́передимо тих, що засну́ли. Бо сам Господь на да́ний знак, на го́лос арха́нгела та при сурмі Бо́жій, зі́йде з не́ба, і найпе́рше воскре́снуть ті, що вме́рли в Христі. Потім же ми, що ли́шимося при житті, бу́демо разо́м з ни́ми взя́ті на хма́рах у повітря, назу́стріч Господе́ві й так за́вжди з Го́сподом бу́демо.

Алилуя (гл 4) Візва́ли пра́ведні і Госпо́дь ви́слухав їх, і від усіх скорбо́т їхніх урятува́в їх. (Пс 34,18)

Стих Бага́то скорбо́т у пра́ведних, але́ з усіх них Госпо́дь їх ряту́є. (Пс 34,20) Алилу́я, *тричі*

І померлим (гл.6). Блаже́нні, яки́х ви́брав і прийняв Ти, Го́споди, і па́м'ять їх з ро́ду в рід. (Пс 65,5)

Євангеліє від Івана. Зач. 16,17 (5, 24-30)

Сказа́в Госпо́дь юде́ям, які до Ньо́го прийшли: Істинно кажу́ вам: Хто слу́хає Моє́ слово й вірує в Того, Хто послав Мене́, живе́ життям вічним і на суд не приходить, бо від смерти перейшо́в у життя. Істинно, істинно кажу

вам: Надхо́дить час, ба вже й тепе́р він, коли поме́рлі почу́ють го́лос Си́на Бо́жого і, почу́вши, оживу́ть. Бо як Оте́ць має життя́ в Собі́, так і Си́нові дав, щоб мав життя́ в Собі́, і дав Йому́ вла́ду, суд чини́ти, бо Він – Син Чолові́чий. Не диву́йтесь цьому́, бо надхо́дить час, колú всі, що у гроба́х, почу́ють го́лос Його́ і ви́йдуть ті, що чини́ли добро́, на воскресі́ння життя́, а ті, що чини́ли зло, на воскресі́ння су́ду. Не мо́жу Я нічо́го ді́яти від Се́бе само́го. Я су́джу так, як чу́ю, і суд Мій справедли́вий, бо Я шука́ю не Моє́ї во́лі, але́ во́лі Того́, Хто посла́в Мене́.

Причасний Ра́дуйтеся, пра́ведні, в Го́споді; пра́вим нале́жить похвала́. (Пс 33,1)

І помер ши Блаже́нні, яки́х ви́брав і прийня́в Ти, Го́споди, і па́м'ять їх з ро́ду в рід. (Пс 65,5) Алилу́я, *тричі.*

СПІЛЬНІ СЛУЖБИ СВЯТИМ

(Вживати головно підчас Великого Посту, коли на Божественній Літургії не береться служби дня, але святого.)

Служба Пресвятій Богородиці

Після входу тропар (гл.4). **До Богоро́диці уда́ймося щи́ро ми, грішні і смире́нні,* і припа́дьмо в покая́нні, з глибини́ душі́ кли́чучи:* Влади́чице, поможи́, змилосерди́вшись над на́ми,* поспіши́, бо загиба́ємо від бе́злічі гріхів;* не відпусти́ слуг Твої́х без нічо́го,* бо в Тобі́ ма́ємо єди́ну засту́пницю.**

Кондак (гл.6) **Не ма́ємо іншої допомо́ги,* не ма́ємо іншої наді́ї,* крім Тебе́, Пречи́ста Ді́во;* Ти нам допоможи́, на Те́бе надіємось* і Тобо́ю хва́лимось:* бо ми Твої́ слу́ги, щоб ми не посоро́милися.**

Прокімен (гл.3). **Велича́є душа́ моя́ Го́спода, і дух мій радіє в Бо́зі, Спа́сі моїм. (Лк 1,46-47)**

Стих: **Бо Він зглянувся на поко́ру слугі́ні Своє́ї, ось бо відни́ні ублажа́тимуть мене́ всі ро́ди. (Лк 1, 48)**

Апостол, Алилуя, Євангеліє і Причасний – див. в середу

Служба Св. Небесним Безтілесним Силам

див. Службу в понеділок

Служба святим Пророкам

Тропар (гл.2) **Проро́ка Твого́** *(ім'я)*, **Господи, пам'ять святку́ючи,* зара́ди нього́ мо́лимо Тебе: Спаси душі наші**

Кондак (гл.4) **Просві́чене Ду́хом чисте серце його,* ба́чивши далеке, як тепе́рішнє,* стало посудом пресвіт**

лого проро́цтва;* тому́ почита́ємо тебе́, блаже́нний і сла́вний Проро́че, *ім'я.*

Прокімен (гл 4): Ти ієре́й пові́ки, за чи́ном Мелхиседе́ка. (Пс 110,4)

Стих Сказа́в Госпо́дь Влади́ці моє́му: Загя́дь право́руч Ме́не, до́ки не покладу́ ворогі́в Твої́х підні́жком Тобі́. (Пс 110,1)

Апостол: 1 до Коринтян. Зач. 156 (1 Кр 14,20-25)

Бра́ття, не бу́дьте дітьми́ ро́зумом. Що́до зла, бу́дьте дітьми́, а що́до ро́зуму, бу́дьте зрі́лі. Напи́сано в зако́ні: Чужи́ми мо́вами й і́ншими уста́ми Я бу́ду говори́ти до цьо́го наро́ду, та вони́ й так Мене́ не слу́хатимуть, ка́же Госпо́дь. Так що мо́ва знак не для ві́руючих, але́ для неві́руючих; проро́цтво ж не для неві́руючих, але́ для ві́руючих. Якщо́, о́тже, зі́йдеться уся́ це́рква ра́зом і всі ста́нуть говори́ти мо́вами, і ввійду́ть про́сті або́ неві́руючі лю́ди, хіба́ не ска́жуть, що ви божеві́льні? Коли́ ж усі́ пророку́ють і ввійде неві́руючий чи про́стий, всі його́ винува́тять, усі́ су́дять; та́йни його́ се́рця стаю́ть я́вними, і він па́дає ни́ць на зе́млю, поклоня́ється Бо́гові і заявля́є, що Бог спра́вді між ва́ми.

Алилуя (гл.5) Мойсе́й і Аро́н між Його́ свяще́никами, і Самуї́л між ти́ми, що Його́ ім'я́ прикликаю́ть. (Пс 99,6)

Стих Сві́тло зася́яло пра́ведникові, а тим, що пра́ві се́рцем – ра́дість. (Пс 97,11) Алилу́я, *тричі.*

Євангеліє від Матея. Зач. 96 (23,29-39)

Сказа́в Госпо́дь юде́ям, що до Ньо́го прийшли́: – Го́ре вам, кни́жники й фарисе́ї, лицемі́ри, що буду́єте гроби́ проро́ків та прикра́шуєте нагро́бники пра́ведних, і ка́жете: Якби́ ми жили́ за батькі́в на́ших, ми не були́ б причє́тні з ни́ми кро́ви проро́чої. Ви, таки́м чи́ном, самі́ признає́тесь, що ви сини́ тих, які́ вбива́ли проро́ків. Допо́внюйте мі́рку батькі́в ва́ших! Змії́, гадю́че ко́дло! Як ви мо́жете уникну́ти пеке́льного за́суду? Тому́-то посила́ю до вас проро́ків, мудреці́в і кни́жників. Ви де́яких з них уб'єте́ й розі́пнете́, а де́яких бичува́тимете у ва́ших синаго́гах і гони́тимете з мі́ста в мі́сто, щоб таки́м чи́ном упа́-

ла на вас уся́ кров пра́ведна, проли́та на землі́, від крови пра́ведного Аве́ля до кро́ви Заха́рії, си́на Варахії, якого ви вби́ли між святи́нею і жерто́вником. Істинно кажу вам, усе́ це впаде́ на цей рід! Єрусали́ме, Єрусали́ме, що вбива́єш проро́ків і камену́єш по́сланих до те́бе! Скільки разів хотів Я зібра́ти діте́й твоїх, як кво́чка збира́є курчат своїх під кри́ла, але́ ви не бажа́ли! Ось дім ваш ли́шиться вам поро́жній. Кажу́ бо вам: Ви не поба́чите Мене́ відни́ні, до́ки не ска́жете: Благослове́н той, хто прихо́дить в ім'я́ Госпо́днє!

Причасний. Па́м'ять про пра́ведника бу́де вічна, лихо́ї сла́ви він не ляка́ється. (Пс 112,6) Алилу́я, *тричі.*

Служба Апостолові й Апостолам

Тропар Апостолові (гл 3): Апо́столе святи́й *(ім'я),* молú милости́вого Бо́га,* щоб відпу́щення гріхів пода́в ду́шам на́шим.

Кондак Апостола (гл 4) Як зорю́ пресвітлу, наза́вжди придба́ла тебе́, апо́столе *(ім'я),* Це́рква,* просвічувана дарува́нням багатьо́х чуде́с твоїх.* Тому́ кли́чемо до Христа́:* Спаса́й, Многомилости́вий, тих, що вірою вшано́вують па́м'ять Твого́ апо́стола.

* * *

Тропар Апостолам (гл 3) Апо́столи святі́, моліть милости́вого Бо́га,* щоб відпу́щення гріхів пода́в ду́шам на́шим.

Кондак (гл 4) Ло́зами виногра́ду Христо́вого яви́лись ви, му́дрі,* прино́сячи гро́на чесно́т, що вито́чують нам вино́ спасі́ння.* Прийма́ючи його́ і сповня́ючись весе́лощами,* святку́ємо че́сну ва́шу па́м'ять, Госпо́дні апо́столи.* Тому́ молі́ть, щоб даро́вано нам вели́ку ми́лість* і відпу́щення гріхів.

Прокімен (гл.8). По всій землі́ залуна́в їх голос, на край світу – їхні слова́. (Пс 19,5)

Стих: Небеса́ оповіда́ють сла́ву Бо́жу, і діло рук Його проголошує твердь небе́сна. (Пс 19,2)

Апостол 1 до Коринтян. Зач 131 (Кр 4, 9-16)
див. в четвер

Алилуя (гл. 1) Небеса́ просла́влять чуда́ Твої́, Го́споди, і і́стину Твою́ в це́ркві святи́х. (Пс 89,6)

Стих Бог просла́влюваний на ра́ді святи́х. (Пс 89,8) Алилу́я, *тричі.*

Євангеліє Апостолові – від Матея, Зач. 34 (9,36-10,8)

В тому́ ча́сі Ісу́с, бачачи́ ю́рби наро́ду, милосе́рдився над ни́ми, бо вони́ бу́ли сто́млені і прибиті, немо́в ві́вці, що па́стиря не ма́ють. Тоді́ Він ка́же своїм у́чням: – Жнива́ вели́кі, та робі́тників ма́ло. Просі́ть, о́тже, госпо́даря жнив, щоб ви́слав робі́тників на свої́ жнива́. І прикли́кавши своїх двана́дцять у́чнів, Ісу́с дав їм вла́ду над нечи́стими ду́хами, щоб їх виганя́ли і лікува́ли вся́ку хворо́бу й усяку не́міч. Ось імена́ дванадцятьо́х апо́столів: пе́рший Си́мон, про́званий Петро́м, і Андрі́й, брат його́; Я́ків, син Заведе́я, та Іва́н, брат його́; Фили́п та Вартоломе́й; Тома́ й Мате́й, ми́тар; Я́ків, син Алфе́я, і Таде́й; Си́мон Канані́й та Ю́да Іскаріо́тський, що зра́див Його́. Оци́х дванадцятьо́х Ісу́с ви́слав і наказа́в їм: У доро́гу до пога́н не пуска́йтесь і в самарі́йські міста́ не захо́дьте. Ідіть ра́дше до поги́блих ове́ць до́му Ізра́їля. Ідіть, пропові́дуйте, ка́жучи, що Ца́рство небе́сне – бли́зько. Оздоровля́йте неду́жих, воскреша́йте ме́ртвих, очища́йте прокаже́них, бі́сів виганя́йте. Да́ром ви прийняли́ – да́ром дава́йте.

Євангеліє Апостолам – від Луки, Зач. 51(10,16-21)

Сказа́в Госпо́дь своїм у́чням: – Хто слу́хає вас, Мене́ слу́хає; хто відріка́ється вас, Мене́ відріка́ється; а хто відріка́ється Мене́, відріка́ється Того́, Хто посла́в Мене́. Верну́лись сімдесят два з ра́дістю, ка́жучи: – Го́споди, і бі́си коря́ться нам з-за Твого́ і́мени. Він сказа́в їм: – Я ба́чив сатану́, що, на́че бли́скавка, па́дав з не́ба. Ось Я даю́ вам *вла́ду наступа́ти на змі́їв, скорпіо́нів* і *на всю си́лу воро́жу* – і ніщо́ вам не пошко́дить. Одна́че не раді́йте тому́, що ду́хи вам коря́ться, але́ раді́йте тому́, що імена́ ва́ші запи́сані на не́бі. В той час Ісу́с зраді́в Ду́хом Святи́м і сказа́в: – Прославля́ю Тебе́, О́тче, Го́споди не́ба й землі́, що Ти втаї́в це від му́дрих та розу́мних і відкри́в немовля́там. Так, О́тче, бо так Тобі́ подо́балося.

Причасний. По всій землі залуна́в їх го́лос, на край сві́ту – ї́хні слова́. (Пс 19,5) Алилу́я, *тричі.*

Служба Святителеві

Тропар (гл 4): Пра́вилом ві́ри, взірце́м ла́гідности й учи́телем стри́маности* яви́ла тебе́ твоє́му ста́дові найви́ща Істина.* Тому́ придба́в ти собі́ смире́нням вели́чність,* а вбо́ зтвом бага́тство, о́тче святи́телю *(ім'я).** Моли́ Христа́ Бо́га, щоб спасли́ся ду́ші на́ші.

Кондак (гл 2). Боже́ственний гро́ме, сурмо́ духо́вна,* ві́ри насади́телю, нищи́телю є́ресей,* Тро́йці уго́днику, вели́кий святи́телю *(ім'я).** За́вжди з а́нгелами стоячи́,* моли́ безпереста́нно за всіх нас.

Прокімен (гл.1): Уста́ мої́ ви́словлять прему́дрість, і думки́ се́рця мого́ – розу́мні ре́чі. (Пс 49,4)

Стих. Слу́хайте це, всі наро́ди, уважа́йте, всі ме́шканці сві́ту. (Пс 49,2)

Апостол до Євреїв, Зач. 318 (Євр. 7,26-8,2)

Бра́ття, тако́го нам годи́лось ма́ти первосвяще́ника: свято́го, неви́нного, непоро́чного й відлу́ченого від грі́шників і ви́щого небе́с, Яки́й не ма́є потре́би, як архиєре́ї, щодня́ прино́сити же́ртви пе́рше за свої́ гріхи́, а по́тім за гріхи́ наро́ду, бо Він зроби́в це раз, прині́сши Себе́ само́го в же́ртву. Зако́н бо настановля́є архиєре́ями люде́й, підле́глих не́мочі, а сло́во кля́тви, що було́ пі́сля зако́ну, настановля́є Си́на, що наві́ки доскона́лий. Головне́ ж з то́го, що ми сказа́ли, те, що ма́ємо тако́го архиєре́я, Яки́й возсі́в на не́бі по прави́ці престо́ла Ве́личі, служи́теля святи́ні й спра́вжнього наме́ту, що його́ поста́вив Госпо́дь, а не чолові́к.

Алилуя (гл 2). Уста́ пра́ведника виголо́шують прему́дрість і язи́к його́ гово́рить пра́вду. (Пс 37,30)

Стих. Зако́н Бо́га його́ в ньо́го в се́рці, і не зупиняться сто́пи його́. (Пс 37,31) Алилу́я, *тричі*

Євангеліє від Івана, Зач. 36 (10,9-16)

Сказа́в Госпо́дь юде́ям, які до Нього прийшли: Я [illegible]

рóта. Хто ввíйде чéрез Мéне, спасéться. Він увíйде, ви́йде і знáйде пасóвисько. Злóдій не прихóдить, хібá щоб крáсти, вбивáти, вигýблювати. Я прийшóв, щоб мáли життя і мáли йогó впóвні. Я – дóбрий пáстир. Добрий пáстир життя́ своє дає за овéць. Нáймит, яки́й не пáстир і якóму вівці не налéжать, бáчить вóвка, що надхóдить, і ки́дає вівці та біжить геть; і вовк хапáє їх і розполóхує. Нáймит же втікáє, бо він нáймит і не дбáє про вівці. Я – дóбрий пáстир і знáю Моїх, і Мої Мене́ знáють. Отéць Мій знáє Мене́, і Я знáю Отця́; Я життя́ Моє кладý за Мої вівці. Ще й інші вівці маю, що не з цієї кошáри; і їх мýшу привести́. Вони́ почують Мій голос, і бýде одне́ стáдо й оди́н пáстир.

Причасний Пáм'ять про прáведника бýде вічна, лихої слави він не лякається. (Пс 112,6) Алилýя, *тричі*

Служба Святителям

Тропар (гл 4) Бóже отців нáших,* що зáвжди повóдишся з нáми за Твоєю лáгідністю!* Не застáв нас без Твоєї лáски,* але́ їхніми молитвáми влаштýй у ми́рі життя́ нáше.

Кондак (гл 8) Як чеснóт учителів та ієрáрхів прикрáсу,* Цéрква, оспівуючи, слáвить вас.* Молитвáми вáшими подáйте тим,* що вас з любóв'ю вшанóвують, настáвлення на чеснóти* і визволення від спокýс, бо ви непереможні.

Прокімен (гл 7) Чéсна пéред Гóсподом смерть преподóбних Йогó. (Пс 116,15)

Стих Що віддáм Господéві за все, що Він дав мені? (Пс 116,12)

Апостол, до Євреїв, Зач 335 (Євр. 13,17-21)

Брáття, слýхайтесь вáших настáвників і кортіться, бо вони́ пильнýють вáші дýші, за які мáють здáти звіт; щоб вони́ це роби́ли з рáдістю, а не зідхáючи, бо це для вас некори́сно. Моліться за нас, бо нам здається, що мáємо дóбру сóвість, бажáючи в усьóму дóбре поступáти. Особли́во ж прошý це роби́ти, щоб я чимскоріше повернýвсь до вас. А Бог ми́ру, що підня́в з мéртвих Тогó, Хто кров'ю завіту вічного став вели́ким Пáстирем овéць, Гóспода нá-

шого Ісу́са Христа́, неха́й зро́бить вас здібними виконувати Його́ во́лю до́брими діла́ми, здійснюючи у вас те, що Йому́ лю́бе, че́рез Ісу́са Христа́, Яко́му сла́ва по віки вічні. Амі́нь.

Алилуя (гл 2) Свяще́ники Твої́ зодя́гнуться в пра́ведність, і преподо́бні Твої́ ве́льми радітимуть. (Пс 132,9)

Стих Бо Госпо́дь ви́брав Сіо́н, і зво́лив, щоб він став Його́ осе́лею. (Пс 132,13) Алилу́я, *тричі.*

Євангеліє від Матея, Зач. 11 (5, 14-19)

Сказа́в Госпо́дь своїм у́чням: Ви – світло світу. Не мо́же схова́тись місто, що лежи́ть на верху́ гори́. І не запа́люють світла і не ста́влять його́ під посу́диною, лише́ на свічник, і воно́ світить усі́м у ха́ті. Так неха́й світить пе́ред людьми́ ва́ше світло, щоб вони́, ба́чивши ва́ші до́брі вчи́нки, прославля́ли ва́шого Отця́, що на не́бі. Не ду́майте, що Я прийшо́в усу́нути зако́н чи проро́ків. Я прийшо́в їх не усу́нути, а допо́внити. Істинно бо кажу́ вам: до́ки мине́ не́бо й земля́, ні одна́ йо́та, ні одна́ ри́ска з зако́ну не пере́йде, по́ки все не здійсни́ться. Хто, о́тже, пору́шить одну́ з оци́х наймéнших за́повідей і навчи́ть інших так роби́ти, той бу́де наймéншим у Ца́рстві небе́снім. А хто ви́конає їх і навчи́ть, той бу́де вели́ким у Ца́рстві небе́снім.

Причасний: Па́м'ять про пра́ведника бу́де вічна, лихої сла́ви він не ляка́ється. (Пс 112,6) Алилу́я, *тричі*

Служба Преподобним і Христа ради Юродивим

Тропар Преподобного (гл.8) У тобі, О́тче, вірно збереглóся те, що у первоо́бразі!* Взя́вши бо хрест, пішо́в ти за Христо́м* і ділом навча́в гордува́ти тілом, бо воно минýще,* а дба́ти про ду́шу, єство́ безсме́ртне.* Тому́ й радіє з а́нгелами, преподо́бний *(ім'я),* дух твій.

Кондак Преподобного (гл 2) Чистото́ю душевною побожому озбро́ївшись* і міцно взя́вши в руку, наче спис, безпереста́нні молитви́,* переміг ти де́монські сили, *(ім'я),* о́тче наш,* моли́ся невпи́нно за всіх нас

* * *

Тропар Преподобних (гл.4) Бо́же отці́в на́ших,* що за́вжди пово́дишся з на́ми за Своє́ю ла́гідністю!* Не зоста́в нас без Твоє́ї ла́ски,* але́ і́хніми молитва́ми влашту́й у ми́рі життя́ на́ше.

Кондак Преподобних (гл.2): Че́рез бе́зліч хвиль, як по су́ші пройшо́вши,* ви струмка́ми сліз цілко́м потопи́ли безтіле́сних ворогі́в, богому́дрі і преподо́бні.* Прийня́вши дар чуде́с, молі́ться безупи́нно за всіх нас.

Прокімен (гл.7): Че́сна пе́ред Го́сподом смерть преподо́бних Його́. (Пс 116,15)

Стих: Що відда́м Господе́ві за все, що Він дав мені́? (Пс 116,12)

Апостол до Галатів, Зач. 213 (Гл.5,22 6,2)

Бра́ття, плід Ду́ха: любо́в, ра́дість, ми́р, довготерпі́ння, ла́гідність, доброта́, ві́рність, ти́хість, здержли́вість. На тих то нема́ зако́ну. Ті ж, що є Ісу́с Христо́ві, розп'ялй ті́ло з його́ при́страстями та по́хотями. І коли́ ми живемо́ ду́хом, то ду́хом і ході́мо. Не бу́дьмо марносла́вні, зади́ркуваті між собо́ю, завидю́щі одні́ о́дним. Брати́, коли́ хтось попа́в у яку́сь прови́ну, то ви, духо́вні, тако́го наставля́йте ду́хом ла́гідности, пильну́ючи себе́ само́го, щоб і собі́ не впа́сти в споку́су. Носі́ть тягарі́ оди́н о́дного і так ви́конаєте зако́н Христа́.

Алилуя (гл.6): Щасли́ва люди́на, що Го́спода бої́ться, що в Його́ за́повідях ве́льми ми́лується. (Пс 112,1)

Стих: Си́льним на землі́ бу́де його́ пото́мство. (Пс 112,2) Алилу́я, *тричі.*

Євангеліє від Матея, Зач. 43 (11, 27-29)

Сказа́в Госпо́дь свої́м у́чням: Все пере́дане Мені́ Мої́м Отце́м, і ніхто́ не зна́є Си́на, крім Отця́, і Отця́ ніхто́ не зна́є, крім Си́на, та кому́ Син схо́че відкри́ти. Прийді́ть до Ме́не всі вто́млені й обтя́жені, і Я облегшу́ вас. Візьмі́ть Моє́ ярмо́ на се́бе й навчі́ться від Ме́не, бо Я ла́гідний і сумúрний се́рцем, і на́йдете поле́гшу ду́шам ва́шим. Ярмо́ бо Моє́ лю́бе й тяга́р Мій легки́й.

Причасний. Па́м'ять про пра́ведника бу́де ві́чна, ли́хої сла́ви він не ляка́ється. (Пс 112,6) Алилу́я, *тричі*

Служба Мученикові

Тропар (гл.4). Му́ченик Твій, Го́споди *(ім'я),** у своі́м страждáнні прийня́в нетлі́нний віно́к від Té6e, Бо́га нá-шого;* мáвши бо Твою́ си́лу, він переміг мучи́телів* і по-долáв нікчéмне зухвáльство дéмонів;* його́ молитвáми спаси́ ду́ші нáші.

Кондак (гл. 2). Світлою і неомáнною зорéю яви́вся ти, страстотéрпче *(ім'я),** звіщáючи світові Со́нце-Христá — своі́м промі́нням.* Ти зни́щив усю́ омáну і нам подає́ш світло,* молячи́сь безперестанно за всіх нас.

Прокімен (гл.7). Радіє прáведник у Го́споді, і на Ньо́го уповáє. (Пс 64.11)

Стих. Ви́слухай, Бо́же, го́лос мій, коли́ моли́тимусь до Тéбе. (Пс 64,2)

Апостол: 2 до Тимотея, Зач. 292 (2 Тм.2, 1-10)

Си́ну Тимотéю, змі́цнюйся у благодáті, що в Христі́ Ісу́сі. А що ти чув від мéне при багатьо́х свідках, те пере-дáй ві́рним лю́дям, які́ бу́дуть здібні й і́нших навчи́ти. Ото́ж перено́сь тру́ди, як до́брий во́їн Христá Ісу́са. Ніхто́, бу́вши во́їном, не встрявáє в спрáви життя́ цьо́го, якщо́ хо́че догоди́ти то́му, хто його́ найня́в на слу́жбу. І коли́ хтось бо́реться, то не отри́мує вінкá, якщо́ не бо́реться за-ко́нно. Рільнико́ві, що працю́є, нале́житься пе́ршому спо-живáти плоди́. Збагни́, що я говорю́, а Господь дасть тобі́ розумі́ння у всьо́му. Пам'ятáй про Го́спода нáшого Ісу́са Христá, що воскре́с із ме́ртвих, з ро́ду Дави́да, згі́дно з моі́м Єванге́лієм, за яке́ я страждáю аж до кайдáнів, не-мо́в злочи́нець, але́ сло́ва Бо́жого зв'язáти не можли́во. Тому́ я все терплю́ зáдля ви́браних, щоб і вони́ осягну́ли спасі́ння, що в Христі́ Ісу́сі, з ві́чною слáвою.

Алилуя (гл.4): Прáведник квітнутиме немо́в пáльма; він ви́женеться вгóру, мов кедр ливáнський. (Пс 92,13)

Стих: Посáджені в Господнім до́мі, вони́ на дворах Бо́га нáшого квітнутимуть. (Пс 92,14) Алилуя, *тричі*

Євангеліє від Івана, Зач. 52 (15,17-16,2)

Сказáв Госпо́дь своі́м у́чням: — Це вам заповідаю, щоб ви люби́ли оди́н о́дного. Якщо́ світ вас ненавидить — то

знайте, що він Мене́ ще пе́ред ва́ми зненá́видів. Якби́ ви були від світу, світ своє любив би. А що ви не від світу, бо Я вибрав вас від світу, тому́ світ вас нена́видить. Згадайте слово, що Я був сказа́в вам: Слуга́ не більший від пана свого. Якщо́ переслі́дували Мене́, переслі́дуватимуть і вас, і якщо́ сло́во Моє зберіга́ли, зберіга́тимуть і ва́ше. Та все те робитимуть вам за Моє ім'я, не зна́ють бо Того́, Хто посла́в Мене́. Якби́ Я не прийшо́в був і не говори́в до них, гріха́ не ма́ли б. Але́ тепе́р вони́ ви́правдання за їхній гріх не ма́ють. Хто нена́видить Мене́, і Отця́ Мо́го нена́видить. Якби́ Я не чини́в був се́ред них діл, яки́х ніхто́ інший не чини́в, гріха́ не ма́ли б. Тепе́р же й ба́чили й зненá́виділи – і Мене́ й Отця́ Мого́. Але́ щоб здійсни́лося сло́во, що написане в їхньому зако́ні: Зненá́виділи вони́ Мене́ безпідста́вно. Як при́йде Утіши́тель, яко́го зішлю́ вам від Отця́, Дух істини, яки́й від Отця́ похо́дить, Він свідчитиме про Ме́не. Та й ви свідчитимете, бо ви зі Мно́ю від поча́тку. Сказа́в Я вам те, щоб ви не зневірилися. Вас ви́ключать із синаго́г, і наста́не годи́на, коли́ ко́жен, хто вас убива́тиме, гада́тиме, що слу́жбу прино́сить Бо́гові.

Причасний Па́м'ять про пра́ведника бу́де вічна, лихо́ї сла́ви він не ляка́ється. (Пс 112,6) Алилу́я, *тричі.*

Служба Мученикам

Тропар (гл 1) Терпіннями Святи́х, що за Те́бе постражда́ли,* дай умоли́тися, Го́споди, і зціли́ всі на́ші терпіння,* мо́лимося Тобі́, Чоловіколю́бче.

Кондак (гл 2) Промінними ста́вши світи́льниками,* ви, боже́ственні му́ченики, все створі́ння ося́юєте світлом чуде́с,* зціля́єте неду́ги, за́вжди розвіва́єте глибо́ку те́мряву,* і безупи́нно мо́литеся Христу́ Бо́гові за всіх нас.

Прокімен (гл 4) Святи́м, що на землі Його́, прояви́в Госпо́дь усі бажа́ння Свої в них. (Пс 16,3)

Стих Госпо́дь пе́редо мно́ю за́вжди; тому́ що Він у ме́не по прави́ці, не захита́юся. (Пс 16,8)

Апостол: до Ефесян. Зач 233 (Еф 6,10-17)

Бра́ття, кріпі́ться в Го́споді та в могу́тності Його́ си́ли

Одягніться в пóвну зброю Бóжу, щоб ви моглú дáти відсіч хúтрощам диявольським. Нам бо трéба борóтися не прóти тіла і крóви, алé прóти начал і влáстей, прóти правúтелів цьогó світу тéмряви, проти духів злóби в піднебéсних простóрах. Томý возьміть повну зброю Бóжу, щоб за лихóї годúни ви моглú дáти опір і, перемагáючи все, міцно встóятися. Стійте, óтже, підперезавши бéдра вáші прáвдою, вдягнýвшись у брóню справедливости, і взýвши нóги в готóвість проповідання Євангелії миру. А над усé візьміть щит віри, якúм зможете згасити всі розпáлені стріли лукáвого. Візьміть також шолом спасіння і меч духóвний, тóбто слóво Бóже.

Алилуя (гл. 4) Візвали праведні і Господь вúслухав їх, і від усіх скорбот їхніх урятував їх. (Пс 34,18)

Стих Багáто скорбот у праведних, але з усіх них Госпóдь їх рятує. (Пс 34,20) Алилуя, *тричі*

Євангеліє від Луки, Зач. 106 (21, 12-19)

Сказáв Госпóдь своїм ýчням: – Стережіться людéй, що накладýть на вас рýки й переслідувати бýдуть, і волочúтимуть вас по синагóгах та по тюрмах, водитúмуть пéред царів і правúтелів зáдля імени Могó. І це дáсть вам нагóду свідчúти про Мéне. Візьміть собі до сéрця, що вам не трéба готувáтися наперéд, що мáєте відповідáти. Я бо дам вам слóво й мýдрість, якій ніхтó з вáших протúвників не змóже протистáвитись і перéчити. Вас вúдадуть батькú, братú, рідні й дрýзі, і дéкому з вас смерть заподіють. Вас бýдуть ненáвидіти всі за Моє ім'я́. Але й вóлос з головú у вас не пропáде. Вáшою терпелúвістю спасетé дýші вáші.

Причасний: Рáдуйтеся, прáведні, в Гóсподі; прáвим налéжить похвалá. (Пс 33,1) Алилýя, *тричі*

Служба Священномученикові

Тропар (гл. 4) Апóстольських звичаїв будучи учасником* і їхніх престóлів намісником,* трудившись, знайшов ти, богонатхнéнний шлях до боговидіння.* Тому правильно навчав ти слово істини* і заради віри постраждав аж

до кро́ви, священному́ченику *(ім'я)*,* **молі́ Христа́ Бо́га, щоб спасти́ся душам нашим.**

Кондак (гл. 4) **Як святи́тель, благоче́сно прожи́вши* і му́чеництва шлях пройшо́вши,* ідольські же́ртви погаси́в ти* і був оборо́нцем свого́ ста́да, богому́дрий;* тому́, почита́ючи тебе́, щи́ро кли́чемо:* Визволя́й нас за́вжди від бід твої́ми молитва́ми, о́тче наш** *(ім'я)*.

Прокімен (гл. 7): **Неха́й торжеству́ють пра́ведні у сла́ві, на своі́х ло́жах нехай лику́ють. (Пс 149,5)**

Стих: **Співа́йте Господе́ві нову́ пі́сню, а хвалу́ Йому́ на збо́рі пра́ведників. (Пс 149,1)**

Апостол до Євреїв, Зач. 334 (Євр. 13, 7-16)

Бра́ття, пам'ята́йте про наста́вників ва́ших, які́ звіща́ли вам сло́во Бо́же і, дивлячи́сь на кіне́ць їхнього життя́, наслі́дуйте ї́хню ві́ру. Ісу́с Христо́с учо́ра й сього́дні – Той сами́й і пові́ки. Не піддава́йтеся рі́зним чужи́м нау́кам; воно́ бо до́бре укріпи́ти се́рце ла́скою, а не стра́вами, які́ не принесли́ ніяко́ї ко́ристи тим, що ни́ми займа́лися. У нас є жерто́вник, з яко́го не ма́ють пра́ва ї́сти ті, що слу́жать при наме́ті. Бо м'я́со тих звіря́т, кро́в яки́х архиєре́й зано́сить у святи́ню за гріхи́, пали́ться за та́бором. Тому́ й Ісу́с, щоб освяти́ти наро́д своє́ю кро́в'ю, страждáв по́за мі́стом. Тож вихо́дьмо до Нього́ за та́бір, несучи́ Його́ нару́гу, бо ми не ма́ємо тут постійного мі́ста, але́ майбу́тнього шука́ємо. Тому́, о́тже, че́рез Нього́ прино́сімо за́вжди Бо́гові же́ртву хвали́, то́бто плід уст, які визнаю́ть Його́ ім'я́. Не забува́йте добро́дійства та взає́мної допомо́ги, такі́ бо же́ртви є ми́лі Бо́гові.

Алилуя (гл. 2) **Свяще́ники Твої́ зодя́гнуться в пра́ведність, і преподо́бні Твої́ ве́льми раді́тимуть. (Пс 132,9)**

Стих: **Бо Госпо́дь ви́брав Сіо́н, і зво́лив, щоб він став Його́ осе́лею. (Пс 132,13) Алилу́я,** *тричі*

Євангеліє від Луки, Зач. 67 (12,32-40)

Сказа́в Госпо́дь: – Не бі́йся, мале́ ста́до, бо ва́шому Отце́ві подо́балося да́ти вам Ца́рство. Прода́йте ва́ше майно́ й дава́йте ми́лостиню; зробі́ть собі гамани́, що не старі́ються, невиче́рпний скарб на не́бі, де злоді́й при́ступу не

мáє, ні міль не тóчить. Бо де скарб ваш, там бýде і сéрце вáше. Глядíть, щоб ваш стан був підперéзаний, і свічки засвíчені. І бýдьте як лю́ди, що чекáють пáна свогó, коли він вéрнеться з весíлля, щоб йомý негáйно відчини́ти, як при́йде й застýкає. Щасли́ві ті слýги, яки́х він, прийшóвши, застáне чýйними! Íстинно кажý вам: він підперéжеться,посади́ть їх за стіл і, приступи́вши, почнé їм служи́ти. І як при́йде о другíй абó о трéтій сторóжі й так усé знáйде, щасли́ві ті слýги. Збагнíть це дóбре: колú б госпóдар знав о котрíй годи́ні при́йде злóдій, пильнувáв би й не дав би проламáти стіни́ у своїм дóмі. І ви такóж бýдьте готóві, бо не знáєте, о котрíй годи́ні Син Чоловíчий при́йде.

Причасний Пáм'ять про прáведника бýде вíчна, лихóї слáви він не лякáється. (Пс 112,6) Алилýя, *тричі*

Служба Священномученикам

Тропар (гл.4): Бóже отців нáших,* що зáвжди повóдишся з нáми за Твоєю лáгідністю!* Не зостáв нас без Твоєї лáски,* алé їхніми молитвáми влаштýй у мúрі життя́ нáше.

Кондак (гл.3). Зійшóвшись сьогóдні, піснями похвалимó вас,* як невгáсних світúльників духóвного сóнця.* Ви бо, священномýченики, осяяли тих, що булú в тéмряві нерóзуму,* закликáючи всіх до висóт побóжности.* Томý й клúчемо до вас: Рáдуйтеся всіх пóсників основó.

Прокімен (гл.7): Чéсна пéред Гóсподом смерть преподóбних Йогó. (Пс 116,15)

Стих Що віддáм Господéві за все, що Він дав мені? (Пс 116,12)

Апостол до Євреїв. Зач. 311 (Євр 5, 4-10)

Брáття, чéсти цієї ніхтó не берé сам собі, лише той, хто поклúканий Бóгом, як Арóн. Так і Христос не сам Собі присвоїв слáву стáти архиєрéєм, бо вона від Того, Якúй мóвив: – Ти Мій Син, Я сьогодні породив Тебе. Як і на іншому місці кáже: – Ти священик повіки за чином Мелхиседека. Він за днів Свого тілесного життя приніс був молитви й благання з великим голосінням та сльозами

до То́го, Який міг Його́ спасти́ від сме́рти, і Він був ви́слуханий за благоче́стя; і хоч був Сином, навчи́вся по́слуху з то́го, що ви́терпів і, ста́вши доскона́лим, спричини́вся до вічного спасіння всім, які Йому слухня́ні, і Бог назва́в Його́ архиєре́єм за чи́ном Мелхиседе́ка.

Алилуя (гл.2): Свяще́ники Твої зодя́гнуться в пра́ведність, і преподо́бні Твої ве́льми радітимуть. (Пс 132,9)

Стих: Бо Господь ви́брав Сіо́н, і зво́лив, щоб він став Його́ осе́лею. (Пс 132,13) Алилу́я, *тричі.*

Євангеліє від Луки, Зач. 24 (6, 17-23)

В той час став Ісу́с на рівнім місці й була́ там вели́ка си́ла Його́ у́чнів і люде́й ве́льми бага́то з Юде́ї та з Єруса́лиму, і з побере́жжя Ти́ру та Сидо́ну. Вони́ прийшли́ слу́хати Його́ й оздорови́тись від своїх неду́г; і всі ті, що їх му́чили нечи́сті ду́хи, теж оздоровля́лись. Уве́сь наро́д намага́вся Його́ доторкну́тися, бо си́ла вихо́дила з Нього́ й усіх оздоровля́ла. Тоді Він, звівши на своїх у́чнів о́чі, мо́вив: – Блаже́нні вбо́гі ду́хом, бо ва́ше Ца́рство Бо́же. Блаже́нні голо́дні ни́ні, бо ви наси́титеся. Блаже́нні, що пла́чете ни́ні, бо бу́дете смія́тись. Блаже́нні бу́дете, коли́ вас ненави́дітимуть лю́ди, коли́ вас ви́лучать, коли́ гань-би́тимуть вас та коли́ ви́кинуть, як безче́сне, ва́ше ім'я́ Си́на Чолові́чого ра́ди. Радійте того́ дня й веселі́ться, бо ва́ша нагоро́да вели́ка на не́бі.

Причасний: Ра́дуйтеся пра́ведні в Го́споді, пра́вим нале́жить похвала́. (Пс 33,1) Алилу́я, *тричі.*

Служба Преподобномученикові

Тропар (гл.8). У тобі, О́тче, вірно збереглося те, що у первоо́бразі!* Взя́вши бо хрест, пішо́в ти за Христо́м* і ділом навча́в гордува́ти тілом, бо воно́ мину́ще,* а дба́ти про ду́шу, єство́ безсме́ртне.* Тому́ й радіє з а́нгелами, преподобному́чениче *(ім'я),* дух твій.

Кондак (гл.2): Як благочести́вого і досві́дченого по́сника ,* че́сного і добровільного страждальника та зразкового жителя пусти́ні* в піснях досто́йно просла́вмо *(ім'я)* всехва́льного,* він бо подола́в при́страсті.

Прокімен (гл.7): Нехáй торжествýють прáведні у славі, на своїх лóжах нехáй ликýють. (Пс 149,5)

Стих: Співáйте Господéві новý пíсню, а хвалý Йому на збóрі прáведників. (Пс 149,1)

Апостол. 2 до Тимотея, Зач. 291 (2 Тм 1, 8-18)

Сúну Тимотéю, не сорóмся свідóцтва Гóспода нáшого, ні менé, Йогó в'язня, алé перенóсь трудú зі мнóю для Євангéлії, за допомóгою Бóга, Якúй спас нас і поклúкав святúм пóкликом, не за нáші ділá, а за влáсним рíшенням та благодáттю, що булá нам дáна в Христí Ісýсі пéред вічними часáми; об'явлена ж булá тепéр чéрез появу Спáса нáшого Ісýса Христá, Якúй знúщив смéрть і освітлúв життя і нетлíння Євангéлієм, для якóго я постáвлений проповíдником, апóстолом та вчúтелем. З тієї причúни я терплю це, алé не сорóмлюся, бо знáю, в когó я увíрував, *і я пéвен, що Він спромóжний зберегтú моє перéдання* на той день. За прáвило візьмú здорóві словá, що їх ти чув від мéне у вíрі та любóві, якá в Христí Ісýсі. Бережú дóбре перéдання Дýхом Святúм, Якúй живé в нас. Ти знáєш, що всі ті, що в Áзії, між нúми Фіґéл і Гермоґéн, від мéне відвернýлися. Нехáй Госпóдь дáсть милосéрдя дóмові Онисúфора, бо він чáсто менé підкрíплював і не сорóмився моїх кайдáнів і, бýвши в Рúмі, шукáв менé запопадлúво й знайшóв. Хай Госпóдь дасть йомý знайтú милосéрдя в той день. А скíльки послужúв він мені в Ефéзі, ти знáєш лíпше від мéне.

Алилуя (гл.6): Щаслúва людúна, що Гóспода боїться, що в Йогó зáповідях вéльми мúлується. (Пс 112,1)

Стих: Сúльним на землí бýде йогó потóмство. (Пс 112,2) Алилýя, *тричі.*

Євангеліє від Марка, Зач. 37 (8, 34-9,1)

Сказáв Госпóдь: – Колú хто хóче йти за Мною, хай зречéться самóго себé, візьме на сéбе хрест свій та йде слідóм за Мнóю. Бо хто хóче спастú свою душу, той її погубить; а хто погýбить свою дýшу мене ради та Євангелія, той спасé її. Якá бо кóристь людині здобути світ увесь і занапастúти свою дýшу? Що бо людина може дати взамін

за влáсну душу? Хто, óтже, бýде сорóмитися Мене́ й Моїх слів перед оцим рóдом перелю́бним та грішним, тогó бýде соромитися Син Чоловíчий, колú прúйде у слáві Отця́ Свого зі святúми áнгелами. І сказáв їм: – Íстинно кажý вам: Є деякі з отýт присýтніх, що не зазнáють смéрти, аж поки не увúдять Цáрства Бóжого, що прúйде у могýтності.

Причасний: Рáдуйтеся прáведні в Гóсподі, прáвим належить похвалá. (Пс 33,1) Алилýя, *тричі*

Служба Преподобномученкам

Тропар (гл 4) Бóже отців нáших,* що зáвжди повóдишся з нáми за Твоє́ю лáгідністю!* Не зостáв нас без Твоєї лáски,* алé їхніми молитвáми влаштýй у мúрі життя́ нáше.

Кондак (гл 2) Чéрез бéзліч хвиль, як по сýші пройшóвши,* ви струмкáми сліз цілкóм потопúли безтілéсних ворогів, богомýдрі і преподóбні.* Прийня́вши дар чудéс, моліться безупúнно за всіх нас.

Прокимен, Алилуя і Причасний - див Службу Преподобномученикові.

Апостол до Римлян, Зач 99 (Рм 8,28-39)

Брáття, ми знáємо, що тим, які лю́блять Бóга, поклúканим за Йогó постанóвою, усé співдіє на добрó. Бо якúх Він передбáчив, тих напере́д призначúв, щоб булú подібні до óбразу Сúна Йогó, щоб Він був перворóдний між багатьмá братáми; якúх же напере́д призначив, тих і поклúкав; і якúх поклúкав, тих оправдáв; якúх же оправдáв, тих і прослáвив. Що óтже скáжемо на це? Колú Бог за нас, хто прóти нас? Він влáсного Сúна не пощадúв, а вúдав Йогó за нас усіх; як, óтже, рáзом із Ним не дасть нам усьóго? Хто бýде винувáтити вúбраних Бóжих? Колú Бог опрáвдує, хто засýдить? Христóс Ісýс, Якúй умéр, щобільше – й воскрéс, що по правúці Бóжій, Він заступáється за нас. Хто нас відлýчить від любóви Христá? Гóре, чи страждáння, чи переслідування, чи гóлод, чи наготá, чи небезпéка, чи меч? Бо напúсано: – За Тéбе нас увéсь день убивáють, уважáють нас за овéць, призначених на заріз. Алé в усьóму цьóму мáємо пóвну перемóгу

завдяки́ Тому́, Хто нас полюби́в. Бо я пе́вний, що ні смерть, ні життя́, ні а́нгели, ні вла́сті, ні тепе́рішнє, ні майбу́тнє, ні си́ли, ні висота́, ні глибина́, ні і́нше яке́ сотворі́ння не змо́же нас відлучи́ти від любо́ви Бо́жої, що в Христі́ Ісу́сі, Го́споді на́шім.

Євангеліє від Луки, Зач. 64 (12, 8-12)

Сказа́в Госпо́дь: – Ко́жен, хто ви́знає Мене́ пе́ред людьми́, і Син Чолові́чий визнає його́ пе́ред а́нгелами Бо́жими. Хто ж Мене́ відречеться перед людьми́, того́ і Я відречу́ся пе́ред а́нгелами Божими. І вся́кому, хто ска́же сло́во про́ти Си́на Чолові́чого, проститься йому́; а тому́, хто хули́тиме Свято́го Духа, не проститься. Коли́ вас приведу́ть у синаго́ги, до у́рядів та до влади, не клопочі́ться тим, як або що ма́єте відповідати, або що маєте каза́ти, бо Дух Святи́й навчи́ть вас тієї години, що вам треба говори́ти.

Служба Святим Мученицям

Тропар Мучениці (гл. 4) А́гниця Твоя́, Ісу́се, *(ім'я)*, кли́че си́льним го́лосом:* Тебе́, жениху мі́й, люблю́ і, Тебе́ шука́ючи, му́ки терплю* і ра́зом з Тобо́ю розпина́юся і погреба́юся в Твої́м хрище́нні,* і стражда́ю за́для Те́бе, щоб царюва́ти з Тобо́ю,* і вмира́ю за Те́бе, щоб жи́ти з Тобо́ю.* Тому́ прийми́ мене́, як непоро́чну же́рту,* що з любо́в'ю Тобі́ посвяти́лася.* Її́ молитва́ми, як милосе́рдний, спаси́ ду́ші на́ші.

Кондак Мучениці (гл. 2): Храм Твій всече́сний знайшли́ ми, всі ві́рні, як душе́вну ліка́рню,* і го́лосно кли́чемо до Те́бе:* Ді́во му́ченице, *(ім'я)* вельмисла́вна,* молі́ безпереста́нно Христа́ Бо́га за всіх нас.

* * *

Тропар Преподобномучениці (гл. 4) А́гниця Твоя, Ісусе *(див. Мучениці)*

Кондак Преподобномучениці (гл. 4) Божественна пам'ять твоя́, *(ім'я)*,* зася́яла ни́ні і з'явилася світові,* немо́в со́нце, прославля́ючи життя́ твоє.* Бо ти стриманістю перемогла́ тіле́сні споку́си,* і кров'ю та стражданнями заручи́лася з Христо́м.* Тому визволи від усяких бід тих,

що сла́влять тебе́,* щоб взива́ли ми до те́бе:* Ра́дуйся, Ма́ти преподо́бна!

* * *

Тропар Мученицям (гл.1) Агни́ці духо́вні! Зве́ршивши цілях і зберігши віру,* ви че́рез му́чеництво прийшли́ до А́гнця і Па́стиря, Христа́.* Тому́ ни́ні ра́дісною душе́ю зга́дуємо ва́шу па́м'ять, подивугі́дні,* Христа́ прославля́ючи.

Кондак Мученицям (гл.4): Страстоте́рпиць Христо́вих святкуємо па́м'ять,* з вірою проха́ючи допомо́ги,* щоб усі́ ми ви́зволились від уся́кої скорбо́ти, взива́ючи:* З на́ми Бог наш, що їх просла́вив, як Сам це зво́лив.

Прокімен усім трьом (гл.4): Ди́вний Бог у святи́х Своі́х, Бог Ізраїлів. (Пс 68,36)

Стих: У церква́х благословіть Бо́га Го́спода – ви з джере́л Ізра́їлевих. (Пс 68,27)

Апостол: 2 до Коринтян. Зач. 181 (2 Кр 6, 1-10)

Бра́ття, як співробі́тники, ми блага́ємо вас, не прийма́ти ма́рно благода́ті Бо́жої. Бо ка́же: – Сприя́тливого ча́су Я ви́слухав тебе́ і в день спасі́ння Я помі́г тобі́. Ось тепе́р – час сприя́тливий, ось тепе́р – день спасі́ння. Не даємо́ ніко́му ніякої наго́ди до спотика́ння, щоб не виставля́ти на глум на́ше служі́ння; але в усьо́му пока́зуємо, що ми слу́ги Бо́жі, у вели́кій терпели́вості, у скорбо́тах, у бі́дах, у тісно́тах, під бичува́нням, у темни́цях, у за́колотах, у тру́дах, у недоспа́ннях, у по́стах, у чистоті́, у знанні́, у довготерпели́вості, у ла́гідності, у Свято́му Ду́сі, у щи́рій любо́ві, у сло́ві пра́вди, в си́лі Бо́жій, у збро́ї справедли́вости в прави́ці й ліви́ці, у сла́ві й безче́сті, у на́клепах і в до́брій сла́ві; як обма́нці, одна́к правди́ві; як незна́ні, але́ до́бре зна́ні; як ті, що вмира́ють, але́ все живі́; як ка́рані, та не уби́ті; як сумні́, та за́вжди весе́лі; як бі́дні, але́ багатьо́х збага́чуємо; як ті, що нічо́го не ма́ють, але́ все посіда́ють.

Алилуя (гл.1): Терпели́во очі́кував я Го́спода, і Він почу́в мене́ і ви́слухав моли́тву мою́. (Пс 40,2)

Стих: І ви́вів мене́ з безо́дні при́страстей і з багни́стого боло́та. (Пс 40,3) Алилу́я, *тричі.*

Євангеліє від Матея. Зач 62 (15, 21-28)

Того́ ча́су ввійшо́в Ісу́с у сто́рони ти́рські та сидонські. Аж ось жінка ханане́йка ви́йшла з тих око́лиць і стала крича́ти: – Зми́луйся на́до мною́, Го́споди, си́ну Давида. Біс тя́жко му́чить мою́ дочку́. Він не озва́вся до не́ї і словом. Тут приступи́ли Його́ у́чні й поча́ли Його́ проси́ти: – Відпусти́ її́, бо вона́ кричи́ть за на́ми. Він у відповідь сказав: – Я по́сланий лише́ до поги́блих ове́ць до́му Ізраїля. Вона́ підійшла́ і, вклони́вшись Йому́, ка́же: – Го́споди, поможи́ мені! Він відповів їй: – Не ли́чить бра́ти хліб у діте́й і кида́ти щеня́там. А вона́ ка́же: – Так, Го́споди! Але́ й щеня́та ї́дять кришки́, що па́дають зо сто́лу в панів їхніх. Тоді Ісу́с у відповідь сказа́в їй:– О жінко, вели́ка твоя́ віра! Хай тобі бу́де, як бажа́єш. І ви́дужала її́ дочка́ від тіє́ї годи́ни.

Причасний: Ра́дуйтеся, пра́ведні в Го́споді, пра́вим нале́жить похвала́. (Пс 33,1) Алилу́я, *тричі.*

Служба Преподобним Жінкам

Тропар Преподобній (гл 8) У тобі, ма́ти, вірно збереглóся те, що у первообразі!* Взя́вши бо хрест, пішла́ ти за Христо́м* і ділом навча́ла гордува́ти тілом, бо воно́ мину́ще,* а дба́ти про ду́шу, єство́ безсме́ртне.* Тому́ й радіє з а́нгелами, преподо́бна *(ім'я)*, дух твій.

Кондак (гл.2). З любо́ви до Го́спода, преподо́бна, ти відки́нула бажа́ння споко́ю,* а просвіти́вши дух твій по́стом, ти му́жньо перемогла́ при́страсті,* тому́ молитва́ми зруйну́й дия́вольські го́рдощі супроти́вників.

* * *

Тропар Преподобним жінкам (гл.2) Заручившись із спра́вжнім Нарече́ним, Христосла́вні,* і зрікшись з'єднання з тузе́мним обру́чником,* ви зросли чеснотами в по́двигах* і зайшли́ на верши́ни нетлінности,* прекрасно ду́шні й пребага́ті стовпи́, і пра́вило для черниць.* Тому моліть безпереста́нно за нас,* що з любов'ю святкуємо вашу па́м'ять.

Кондак (гл 2): Ви́снаживши свої тіла постом і невсипу́щими моліннями,* умоляючи за свої прогріхи Творця,*

щоб прийня́ти цілкови́те проще́ння, ви отри́мали від Бо́га відпу́щення і небе́сне ца́рство.* Молі́ть Христа́ Бо́га за всіх нас.

Прокімен спільний усім (гл 4) Ди́вний Бог у святи́х Свої́х, Бог Ізра́їлів. (Пс 68,36)

Стих У церква́х благослові́ть Бо́га Го́спода – ви з джере́л Ізра́їлевих. (Пс 68,27)

Апостол. до Галатів, Зач 208 (Гл 3, 23-29)

Бра́ття, рані́ш ніж прийшла́ ві́ра, ми булі́ за́мкнені під охоро́ною зако́ну, очі́куючи ві́ри, що ма́ла відкри́тися, так що зако́н був на́шим вихо́вником аж до Христа́, щоб ми ві́рою оправда́лися. Як уже́ прийшла́ ві́ра, ми вже більше не під вихо́вником, бо ви всі сині́ Бо́жі че́рез ві́ру в Христа́ Ісу́са. Всі бо ви, що в Христа́ христи́лися, в Христа́ зодягну́лися. Нема́ юде́я ні гре́ка, нема́ неві́льника ні ві́льного, нема́є ні чолові́ка ні жі́нки, бо всі ви одно́ в Христі́ Ісу́сі. А колі́ ви Христо́ві, ви пото́мство Авраа́ма, наслі́дники за обі́тницею.

Алилуя (гл 1). Терпели́во очі́кував я Го́спода, і Він почу́в мене́ і ви́слухав моли́тву мою́. (Пс 40,2)

Стих І ви́вів мене́ з безо́дні при́страстей і з багни́стого боло́та. (Пс 40,3) Алилу́я, *тричі*

Євангеліє від Матея, Зач 104 (25, 1-13)

Сказа́в Господь при́тчу оцю́: – Ца́рство Небе́сне поді́бне до десятьо́х дів, що взялі́ свої́ лямпи́ й ви́йшли назу́стріч молодо́му. П'ять з них булі́ нерозу́мні, а п'ять му́дрі. Нерозу́мні взялі́ з собо́ю сві́тичі, та не взялі́ оли́ви з собо́ю. Му́дрі ж узялі́ в посу́динках оли́ву. А що молоди́й забари́вся, всі задріма́ли й посну́ли. Та опі́вночі залуна́в крик: – Ось молоди́й! Вихо́дьте йому́ назу́стріч! Схопи́лись тоді́ ті ді́ви і приготува́ли свої́ сві́тичі. І нерозу́мні ка́жуть до му́дрих: – Да́йте нам ва́шої оли́ви, бо на́ші сві́тичі га́снуть. Му́дрі ж у ві́дповідь їм ка́жуть: – Щоб ча́сом і нам, і вам не забра́кло – піді́ть кра́ще до продавці́в і купі́ть собі́. І як вони́ пішлі́ купува́ти, прибу́в молоди́й, і ті, що булі́ гото́ві, ввійшлі́ з ним у весі́льну

світли́цю, і замкну́ли две́рі. Наре́шті приходять також інші ді́ви й ка́жуть: – Го́споди, Го́споди, відчини нам! Він у відповідь сказа́в їм: – Істинно кажу́ вам: я вас незна́ю.Чува́йте, о́тже, не зна́єте бо ні дня ні годи́ни, коли Син Чолові́чий при́йде.

Причасний Па́м'ять про пра́ведника бу́де ві́чна, лихо́ї сла́ви він не ляка́ється. (Пс 112,6) Алилу́я, *тричі.*

Служба Ісповідникові

Тропар (гл. 8) Правосла́в'я наста́внику,* учи́телю побо́жности і чистоти́,* світи́льнику вселе́нної,* архиере́їв богонатхне́нна окра́со, *(ім'я)* прему́дрий!* Свої́ми нау́ками ти все просвіти́в, сопілко духо́вна!* Молú Христа́ Бо́га, щоб спасли́ся ду́ші на́ші.

Кондак (гл. 2) Насолоди́вшись, богому́дрий, стри́маністю* і присмири́вши тіле́сні бажа́ння,* ти з'яви́вся як той, що виростає,* і як ра́йське де́рево життя́ розквітнув ти, всеблаже́нний *(ім'я)*, о́тче свяще́нніший.

Прокімен, Алилуя і Причасний – див. Службу Преподобномученикові.

Апостол до Ефесян. Зач. 233 (Еф 6, 10-17)

Бра́ття, кріпі́ться в Го́споді та в могу́тності Його́ си́ли. Одягні́ться в по́вну збро́ю Бо́жу, щоб ви могли дати відсіч хи́трощам дия́вольським. Нам бо тре́ба боротися не про́ти ті́ла і кро́ви, але́ про́ти нача́л і властей, проти прави́телів цього́ сві́ту те́мряви, про́ти ду́хів злоби в піднебе́сних просто́рах. Ось тому́ возмі́ть по́вну зброю Божу, щоб за лихо́ї годи́ни ви могли́ да́ти о́пір і, перемагаючи все, мі́цно всто́ятися. Сті́йте, о́тже, підперезавши бедра ва́ші пра́вдою, вдягну́вшись у броню справедливости, і взу́вши но́ги в гото́вість проповідання Євангелія миру. А над усе́ візьмі́ть щит віри, яким зможете гасити всі розпалені стріли лукавого. Візміть також шолом спасіння і меч духовний, тобто слово Боже.

Євангеліє від Луки. Зач. 64 (12, 8-12)

Сказа́в Господь: – Кожен, хто ви́знає Мене́ пе́ред людьми́, і Син Чолові́чий визнає його́ пе́ред а́нгелами Бо́жими. Хто ж Мене́ відречеться пе́ред людьми́, того́ і Я відречу́ся пе́ред а́нгелами Бо́жими. І вся́кому, хто ска́же сло́во про́ти Си́на Чолові́чого, прости́ться йому́; а тому́, хто хули́тиме Свято́го Ду́ха, не прости́ться. Коли́ вас приведу́ть у синаго́ги, до у́рядів та до вла́ди, не клопочі́ться тим, як або що ма́єте відповіда́ти, або що ма́єте каза́ти, бо Дух Святи́й навчи́ть вас тієї годи́ни, що вам тре́ба говори́ти.

Служба Безсрібникам і Чудотворцям

Тропар (гл.8): Святі́ безсрі́бники і чудотво́рці, *(ім'я)!** Зглянньтесь на на́ші не́мочі;* як дар ви прийняли́, і як дар нам да́йте.

Кондак (гл.2): Пресла́вні лікарі́ чудотво́рці!* Прийня́вши ла́ску зці́лень, даєте́ здоро́в'я тим, хто потребу́є.* Ва́шим піклува́нням подола́йте зухва́льство ворогі́в,* чуде́сно виліко́вуючи люде́й.

Прокімен (гл.4): Святи́м, що на землі́ Його́, прояви́в Госпо́дь усі́ бажа́ння Свої́ в них. (Пс 16,3)

Стих: Госпо́дь пе́редо мно́ю за́вжди; тому́ що Він у ме́не по прави́ці, не захита́юся. (Пс 16,8)

Апостол 1 до Коринтян. Зач. 153 (1 Кр 12,27-13,8)

Бра́ття, ви Христо́ве ті́ло і чле́ни, ко́жний зокре́ма. Де́яких поста́вив Бог у Це́ркві: попе́рше – апо́столів, подру́ге – проро́ків, потре́тє – учи́телів, по́тім дари́ чуде́с, по́тім дари́ оздоровля́ти, помага́ти, управля́ти й говори́ти рі́зними мо́вами. Хіба́ ж усі́ апо́столи? Хіба́ усі́ проро́ки? Хіба́ усі́ учителі́? Хіба́ усі́ чудотво́рці? Хіба́ всі ма́ють дар оздоровля́ти? Хіба́ всі мо́вами гово́рять? Хіба всі тлумачать? Дба́йте пи́льно про лі́пші дари́. Та я пока́жу вам щонайкра́щу путь. Якби́ я говори́в мо́вами лю́дськими й а́нгельськими, але́ не мав любо́ви, я бу́в би немо́в мідь дзвінка́ або кимва́ли звучні́. Якби́ я мав дар проро́цтва і відав усі́ та́йни й усе знання́, і якби́ я мав усю віру, щоб

і гóри перенóсити, алé не мав любóви, я був би ніщó. І якбú я роздáв бідним усé, що мáю, та якби я дав моє тіло на спáлення, алé не мав любóви, то я не мав би ніякої кóристи. Любóв довготерпелúва, любóв лáгідна, вона не зáздрить, любóв не чванúться, не надувáється, не бешкетýє, не шукáє свогó, не рвéться до гніву, не задýмує зла; не тішиться, колú хто чúнить крúвду, радіє прáвдою; все знóсить, все вірить, усьогó надіється, все перетерпúть. Любóв нікóли не минáє.

Алилуя (гл. 2) Глядіть, як дóбре і як лю́бо, колú братú живýть укýпі. (Пс 133,1)

Стих Бо там Госпóдь зсилáє благословéння і життя́ повіки. (Пс 133,3) Алилýя, *тричі.*

Євангеліє від Матея. Зач. 34 (10, 1,5-8)

В той час Ісýс, приклúкавши своїх дванáдцять ýчнів, дав їм влáду над нечúстими дýхами, щоб їх виганя́ли і лікýвали всяку хворóбу й усяку нéміч. Оцúх дванадцятьóх Ісýс вúслав і наказáв їм: – У дорóгу до погáн не пускáйтесь і в самарíйські містá не захóдьте. Ідіть рáдше до погúблих овéць дóму Ізрáїля. Ідіть, проповідуйте, кáжучи, що Цáрство небéсне блúзько. Оздоровля́йте недýжих, воскрешáйте мéртвих, очúщуйте прокажéних, бісів виганя́йте. Дáром ви прийнялú – дáром давáйте.

Причасний: Рáдуйтеся, прáведні, в Гóсподі; прáвим налéжить похвалá. (Пс 33,1) Алилýя, *тричі.*

СЛУЖБИ НА ВСЯКІ ПОТРЕБИ

Служба за Упокій

Тропар (гл 2) Пом'яни́, Го́споди, як благи́й, слуг Твоі́х* і прости́, що в житті нагріши́ли,* бо ніхто́ не є безгрішний, тільки Ти, що мо́жеш і поме́рлим да́ти упокі́й.

Інший тропар (гл 8) Глибино́ю му́дрости* чоловіколю́бно все управля́єш* і кори́сне всім подає́ш,* єди́ний Тво́рче;* упоко́й, Го́споди, душі слуг Твоі́х,* бо на Те́бе упова́ння покла́ли,* Творця́ і будівника́ і Бо́га на́шого.

Слава. Кондак (гл.8) Зо святи́ми упоко́й, Хри́сте,* ду́ші слу́г Твоі́х,* де нема́є бо́лісті, ні печа́лі, ні зітха́ння,* але́ життя́ безконе́чне.

І нині· Богородичний (гл 8). Тебе́ і захоро́ну і приста́новище ма́ємо,* і ласка́ву молі́льницю до Бо́га, Яко́го Ти народи́ла,* Богоро́дице непоро́чна, ві́рних спасі́ння.

Прокімен (гл 6)· Ду́ші їх у блаже́нстві перебува́тимуть. (Пс 25,13)

Стих До Те́бе, Го́споди, підні́с я ду́шу мою́. (Пс 25,1)

У понеділок:

Апостол. до Римлян. Зач. 113 (Рм 14, 6-9)

Бра́ття, хто вважа́є на дні, ра́ди Го́спода на них вважа́є; і хто не вважа́є на дні, ра́ди Го́спода на них не вважа́є. І хто їсть, ра́ди Го́спода їсть, бож дя́кує Бо́гові; і хто не їсть, ра́ди Го́спода не їсть, і дя́кує Бо́гові. Ніхто́ бо з нас не живе́ для се́бе само́го і ніхто́ не вмира́є для себе само́го; бо коли́ живемо́, для Го́спода живемо́ і колі́ вмира́ємо, для Го́спода вмира́ємо. Ото́ж чи ми живемо́, чи

вмира́ємо, ми Господні. На це бо Христо́с умер і воскре́с, щоб і над ме́ртвими, і над живи́ми панува́ти.

Алилуя (гл.6): Блаже́нні, яки́х ви́брав і прийня́в Ти, Го́споди. (Пс 65,5)

Стих: І па́м'ять їх з ро́ду в рід. (Пс 65,5) Алилу́я, *тричі.*

Євангеліє від Івана, Зач 15,16 (5,17-24)

Сказа́в Госпо́дь юде́ям, які до Нього прийшли́: – Оте́ць Мій діє поні́ні, і Я ді́ю. За те юде́ї ще більше намага́лись Його́ уби́ти, та не тільки за те, що субо́ту нару́шував, а й за те, що назива́в Бо́га Свої́м Отце́м, видаючи́ Себе́ за рівного Бо́гові. Ісу́с відповів їм, ка́жучи: – Істинно, істинно кажу́ вам: Не мо́же Син від Се́бе ді́яти нічо́го, як тільки те, що ба́чить, як Оте́ць діє. Бо що Оте́ць діє, те саме́ тако́ж і Син діє. Оте́ць бо лю́бить Си́на й усе́ Йому́ пока́зує, що Сам діє. І більші від цих діла́ Йому́ пока́же, щоб ви дивува́лися. Бо як Оте́ць воскреша́є поме́рлих і оживля́є, так і Син, кого́ хо́че, оживля́є. Оте́ць бо не су́дить ніко́го, але́ дав Си́нові уве́сь суд, щоб усі́ почита́ли Си́на, як почита́ють Отця́. Хто не почита́є Си́на, той не почита́є Отця́, Яки́й посла́в Його́. Істинно, істинно кажу́ вам: Хто слу́хає Моє́ сло́во й вірує в То́го, Хто посла́в Мене́, живе́ життя́м вічним і на суд не прихо́дить, бо від сме́рти перейшо́в у життя́.

Причасний Блаже́нні, яки́х ви́брав і прийня́в Ти, Го́споди; і па́м'ять їх з ро́ду в рід. (Пс 65,5) Алилу́я, *тричі*

У вівторок:

Апостол: 1 до Коринтян, Зач 162 (1 Кр 15, 39-45)

Бра́ття, не ко́жне тіло таке́ саме́ тіло, але́ інакше тіло у люде́й, іна́кше тіло у твари́ни, іна́кше тіло у птиць і інакше в риб. Є тіла́ небе́сні й тіла́ зе́мні, і інакший блиск небесних, іна́кший блиск зе́мних. Інакший блиск сонця, інакший блиск місяця, іна́кший блиск зір, ба навіть зоря від зорі різни́ться бли́ском. Так само й воскресіння мертвих: сіється в тлінні, встає у нетлінні, сіється в безчесті, вста-

у сла́ві; сі́ється в безси́ллі, встає у си́лі; сі́ється ті́ло тва-ри́нне, встає́ ті́ло духо́вне. Якщо́ є ті́ло твари́нне, то є й ті́ло духо́вне. Так і напи́сано: – Пе́рший чолові́к Ада́м став душе́ю живо́ю, оста́нній же Ада́м ду́хом животво́рним.

Євангеліє від Івана, Зач. 16,17(5, 24-30)

Сказа́в Госпо́дь юде́ям, які́ до Ньо́го прийшли́: – І́стинно, і́стинно кажу́ вам: Хто слу́хає Моє́ сло́во й ві́рує в То́го, Хто посла́в Мене́, живе́ життя́м ві́чним і на суд не прихо́дить, бо від сме́рти перейшо́в у життя́. І́стинно, і́стинно кажу́ вам: Надхо́дить час, ба вже й тепе́р він, коли́ поме́рлі почу́ють го́лос Си́на Бо́жого і, почу́вши, оживу́ть. Бо як Оте́ць ма́є життя́ в Собі́, так і Си́нові дав, щоб мав життя́ в Собі́, і дав Йому́ вла́ду суд чини́ти, бо Він – Син Чолові́чий. Не диву́йтеся цьому́, бо надхо́дить час, коли́ всі, що у гроба́х, почу́ють го́лос Його́ і ви́йдуть ті, що чини́ли добро́, на воскресі́ння життя́, а ті, що чини́ли зло, на воскресі́ння су́ду. Не мо́жу Я нічо́го ді́яти від Се́бе само́го. Я су́джу так, як чу́ю, і суд Мій справедли́вий, бо Я шука́ю не Моє́ї во́лі, але́ во́лі Того́, Хто посла́в Мене́.

У середу:

Апостол: 2 до Коринтян, Зач. 178 (2 Кр 5,1-10)

Бра́ття, ми зна́ємо, що коли́ зе́мне на́ше житло́, наме́т, розпаде́ться, ма́ємо буді́влю Бо́жу, буди́нок нерукотво́рний, ві́чний на не́бі. Тому́ в цьо́му й сто́гнемо, бажа́ючи надягну́ти пове́рх ньо́го на́ше небе́сне житло́, якщо́ бу́демо ще вдя́гнені, а не на́гі. До́ки ми в цьо́му наме́ті, сто́гнемо під тягаре́м, бо не хо́чемо роздягну́тися, але вдягну́тися, аби́ те, що в нас сме́ртне, бу́ло прогли́нуте життя́м. Бог же, що сотвори́в нас, вла́сне, для цьо́го, дав нам завда́ток Ду́ха. Уве́сь час, о́тже, ми по́вні відва́ги і зна́ємо, що по́ки живемо́ в ті́лі, відхо́димо від Го́спода, бо ві́рою хо́димо, а не виді́нням – ми сміли́ві й волі́ємо ви́йти з ті́ла, щоб жи́ти з Го́сподом. Тому́ й намага́ємось з усі́х сил Йому́ подо́батися: чи ми в ті́лі, чи по́за ті́лом. Всім бо нам тре́ба яви́тися пе́ред су́дом Христо́вим.

Євангеліє від Івана. Зач. 21 (6, 35-39)

Сказа́в Госпо́дь юде́ям, які́ до Нього прийшли́: – Я хліб життя́. Хто прихо́дить до Ме́не, не голодува́тиме; хто в Ме́не ві́рує, не ма́тиме спрагі́ ніко́ли. Та я сказа́в вам: Ви ба́чили Мене́ і не ві́руєте. Усе́, що Мені́ дає́ Оте́ць, прийде до Ме́не, і того́, хто до Ме́не прихо́дить, Я не відки́ну; бо Я зійшо́в з не́ба не для то́го, щоб Мою́ во́лю чини́ти, а во́лю Того́, хто Мене́ посла́в. Ось така́ во́ля Того́, що Мене́ посла́в: щоб з усьо́го, що Він Мені́ да́в, Я нічо́го не погуби́в, але́ воскреси́в його́ в оста́нній день.

У четвер:

Апостол. 1 до Коринтян. Зач. 160 (1 Кр 15,20-28)

Бра́ття, Христо́с воскре́с із ме́ртвих, пе́рвісток поме́рлих. Тому́ що че́рез чолові́ка – сме́рть, че́рез чолові́ка й воскресі́ння з ме́ртвих. Бо як в Ада́мі всі вмира́ють, так у Христі́ всі оживу́ть. І ко́жний у свої́м поря́дку: пе́рвісток – Христо́с, по́тім – Христо́ві під час Його́ при́ходу. По́тім – кіне́ць, коли́ Він переда́сть ца́рство Бо́гові й Отце́ві, коли́ зни́щить уся́ке нача́льство і вся́ку вла́ду й си́лу. Бо Він ма́є царюва́ти, по́ки не покладе́ всіх ворогі́в Йому́ під но́ги. Як оста́нній во́рог бу́де зни́щена сме́рть; бо Він усе́ підкори́в Йому́ під но́ги. Коли́ ж Він ка́же, що все підко́рене, то я́сно, що, крім то́го, хто Йому́ підкори́в усе́. Якже все Йому́ бу́де підко́рене, тоді́ й Сам Син підко́риться То́му, хто Йому́ підкори́в усе́, щоб Бог був усім в усьо́му.

Євангеліє від Івана. Зач. 22. (6, 40-44)

Сказа́в Госпо́дь юде́ям, які до Нього прийшли́: – Така бо во́ля Мого́ Отця́, щоб ко́жен, хто ба́чить Си́на й вірує в Нього, мав життя́ ві́чне і Я воскрешу́ його́ в останній день. Обу́рились юде́ї на Нього за те, що сказав був: – Я хліб, що зійшо́в з не́ба, і говори́ли: – Хіба то не Ісус, Син Йо́сифа, яко́го ба́тька-ма́тір ми знаємо? Як же Він тепер тверди́ть: Я зійшо́в з не́ба? Озва́вся Ісус і сказав їм: – Не ремству́йте між собо́ю. Ніхто́ не може прийти до Мене, коли́ Оте́ць, який посла́в Мене́, не приведе його, і Я воскрешу́ його́ в оста́нній день.

У п'ятницю:

Апостол 1 до Коринтян, Зач. 163 (1 Кр 15,47-57)

Бра́ття, пе́рший чолові́к із землі́ – зе́мний, дру́гий чолові́к з не́ба. Які́й зе́мний, такі́ й зе́мні, і які́й небе́сний, такі́ й небесні. І так са́мо, як ми носи́ли о́браз зе́много, так носи́тимемо й о́браз небе́сного. Ось що говорю́, брати́: Тіло й кров ца́рства Бо́жого унаслі́дувати не мо́жуть, ані тлінь – унаслі́дувати нетлі́ння. Ось я кажу́ вам та́йну: Не всі помремо́, але́ всі переміни́мося, ра́птом, в одну́ мить, при оста́нній сурмі́; засурми́ть бо, і ме́ртві нетлі́нними воскре́снуть, і ми перемі́нимося. Му́сить бо це тлінне одягну́тися в нетлі́нне, і це сме́ртне одягну́тися в безсме́ртя. І коли́ це тлі́нне одя́гнеться в нетлі́нне, а це сме́ртне одя́гнеться в безсме́ртя, тоді́ збу́деться напи́сане сло́во: Сме́рть поглйнута перемо́гою. Де твоя́, сме́рте, перемо́га? Де твоє́, сме́рте, жало́? Жало́ сме́рти – гріх, си́ла гріха́ – зако́н. Бо́гу дя́ка, що дає́ нам перемо́гу че́рез Го́спода на́шого Ісу́са Христа́.

Євангеліє від Івана, Зач. 23 (6, 48-54)

Сказа́в Госпо́дь юде́ям, які́ до Нього прийшли́: – Я хліб життя́. Батьки́ ва́ші ї́ли ма́нну в пусти́ні й поме́рли. А це хліб, що з не́ба схо́дить, щоб той, хто його́ ї́стиме, не вмер. Я – хліб живи́й, що зійшо́в з не́ба. Коли́ хто ї́стиме цей хліб, жи́тиме повіки. І хліб, що Я дам, то Моє́ тіло за життя́ світу. Тут юде́ї ста́ли сперечá́тися між собо́ю, ка́жучи: – Як отóй мо́же нам да́ти своє́ тіло ї́сти? Ісу́с сказа́в їм: – І́стинно, і́стинно кажу́ вам: Якщо не ї́стимете ті́ла Си́на Чолові́чого й не пи́тимете Його́ кро́ви, не ма́тимете життя́ в собі́. Хто їсть Моє́ тіло і п'є Мою́ кров, той живе́ життя́м вічним, і Я воскрешу́ його́ в оста́нній день.

У суботу:

Апостол 1 до Солунян, Зач. 270 (1 Сл 4,13-17)

Бра́ття, не хо́чемо, щоб ви не зна́ли що́до поме́рлих, щоб ви не сумува́ли, як і́нші, що не ма́ють наді́ї. Бо ми

віруємо, що як Ісу́с уме́р і воскре́с, так і тих, що уснули в Ісу́сі, Бог приведе́ з Ним. Це бо ми вам ка́жемо словом Господ́нім: Ми, що живемо́, що ли́шимося до при́ходу Господа, не ви́передимо тих, що усну́ли. Бо Сам Господь на да́ний знак, на го́лос арха́нгела та при сурмі́ Бо́жій, зійде з не́ба, і найпе́рше воскре́снуть ті, що вме́рли в Христі. По́тім же ми, що ли́шимося при житті́, бу́демо ра́зом з ни́ми взя́ті на хма́рах у повітря, назу́стріч Господе́ві й так за́вжди з Го́сподом бу́демо.

Євангеліє від Івана. Зач 16, 17 (5, 24-30)

(Див Євангеліє померлим у вівторок.)

Служба на Всяке Прошення

Тропар (гл 6) Поми́луй нас, Го́споди, поми́луй нас,* бо ніякого одвіту не зна́ючи,* оцю́ Тобі́ моли́тву, як Влади́ці, ми грішні прино́симо:* Поми́луй нас.

Слава Кондак (гл 6) Го́споди, поми́луй нас, бо на Те́бе ми упова́ли.* Не прогніва́йся ду́же на нас, ані не пам'ята́й беззако́нь на́ших,* але́ зглянься і ни́ні, як милосе́рдний, і ви́рятуй нас від ворогів на́ших,* бо Ти Бог наш, а ми лю́ди Твої́, всі ділá рук Твоі́х,* і ім'я́ Твоє́ призива́ємо.

І нині Богородичний (гл 6) Милосе́рдя две́рі відкри́й нам, благослове́нна Богоро́дице,* щоб, надіючись на Те́бе, ми не поги́бнули,* але́ щоб Тобо́ю ви́бавилися від бід,* Ти бо єси́ спасі́ння ро́ду християнського.

Прокімен (гл 4) Го́споди, ви́слухай моли́тву мою, почу́й молі́ння моє́ в і́стині Твоі́й. (Пс 143,1)

Стих. Хвалі́те Го́спода, бо до́брий Госпо́дь. (Пс 135,3)

Апостол до Филип'ян. Зач 247 (Фл 4, 4-9)

Бра́ття, ра́дуйтеся за́вжди в Го́споді; знову кажу, радуйтеся! Хай ва́ша доброзичли́вість буде відома всім людям, Го́сподь бли́зько. Ні про що не журіться, але в усьому виявля́йте Бо́гові ва́ші проха́ння молитвою й благанням з подякою. І мир Бо́жий, що перевищує всяке поняття, берегти́ме ва́ші серця́ й думки в Христі Ісусі. Наостанку,

брати́, усе́, що правди́ве, що че́сне, що справедли́ве, що чи́сте, що лю́бе, що гідне похвали́, коли́ яка́ чесно́та чи щобу́дь похва́льне – про те ду́майте. Чого́ ви навчи́лися, що прийняли́, що чу́ли й ба́чили в ме́ні, те чиніть, і Бог ми́ру бу́де з ва́ми.

Алилуя (гл 1) Ви́зволь Ізра́їля, Бо́же, від усіх скорбо́т його́. (Пс 25,22)

Стих. За те помо́литься до Те́бе всяк преподо́бний у час сприя́тливий. (Пс 32,6) Алилу́я, *тричі.*

Євангеліє від Матея, Зач. 20 (7, 7-11)

Сказа́в Госпо́дь: – Просіть, і да́сться вам; шука́йте, і зна́йдете; сту́кайте, і відчи́нять вам. Ко́жний бо, хто про́сить, оде́ржує; хто шука́є, знахо́дить; хто сту́кає, то́му відчи́нять. Чи ж є між ва́ми хтось таки́й, що коли́ син попро́сить у ньо́го хліба, да́сть йому́ ка́мінь? Або́ коли́ попро́сить ри́би, дасть йому́ гадю́ку? Тож коли́ ви, злі бу́вши, вмієте дава́ти дітям ва́шим до́брі дари́, оскільки більш Оте́ць ваш, що на не́бі, дасть дари́ тим, які Його́ про́сять.

Причасний: Ви́слухай, Го́сподu, го́лос мій, яки́м я закли́кав, і поми́луй мене́. (Пс 27,7) Алилу́я, *тричі.*

Служба Подяки

Тропар (гл.4)· Дя́куємо Тобі́, Го́споди, ми, недосто́йні слу́ги Твої́,* за вели́кі добродійства Твої́, що їх ми прийняли́.* Прославля́ючи Тебе́, хвалимо́, благословимо́, дя́куємо Тобі́, оспівуємо й велича́ємо Твоє́ милосе́рдя* і, як слу́ги, з любо́в'ю взива́ємо до Те́бе:* Доброчи́нцю, Спа́се наш, сла́ва Тобі́.

Кондик (гл.3). Сподо́бившись Твоїх добродіянь і дарів не по заслу́зі;* як слу́ги негідні, до Те́бе, Влади́ко, ре́вно припада́ємо й подя́ку Тобі́ поси́льно склада́ємо,* і Тебе́, як Доброчи́нця і Творця́ прославля́ючи, взива́ємо:* Сла́ва Тобі́, Бо́же багатомилости́вий.

Прокімен (гл.4): Заспіва́ю Господе́ві, добро́ бо мені вдіяв. (Пс 13,6)

Стих: Неха́й радіє моє́ се́рце Твоїм спасінням. (Пс 13,6)

Апостол: до Єфесян, Зач. 228-9 (Еф 5, 1-2, 9-21)

Бра́ття, бу́дьте наслідувача́ми Бо́га, як лю́бі ді́ти й ході́ть у любо́ві, за при́кладом Христа́, що полюбив вас і ви́дав Себе́ за вас, як прино́с та же́ртву прие́много Богові за́паху. Ви булú колúсь те́мрявою, тепе́р же – сві́тлом у Го́споді; поступа́йте як ді́ти сві́тла. Плід сві́тла є у всьому, що до́бре, що справедли́ве та правди́ве. Шука́йте пи́льно того́, що лю́бе Господе́ві. Не бері́ть у́части в безплі́дних діла́х те́мряви, а ра́дше їх карта́йте, бо що ті лю́ди по́тай ро́блять, со́ромно й каза́ти. Все, що гани́ться, стає я́вним у сві́тлі, а все, що виявля́ється, стає́ сві́тлом. Тому́ гово́рить: – Прокúнься со́нний і встань із ме́ртвих, а Христо́с осві́тить тебе́! Тож уважа́йте пи́льно, як ма́єте поступа́ти: не як нему́дрі, а як му́дрі, використо́вуючи час, бо дні лихі́. Тому́ не бу́дьте необа́чні, але збагні́ть, що є во́ля Божа. І не впива́йтеся вино́м, яке́ дово́дить до розпу́сти, а спо́внюйтеся Ду́хом. Прока́зуйте між собо́ю вго́лос псалми́ й гі́мни та духо́вні пі́сні, співа́йте й прославля́йте в серця́х ва́ших Го́спода, і дя́куйте за все за́вжди Бо́гові й Отце́ві в ім'я́ Го́спода на́шого Ісу́са Христа́. Кorі́ться оди́н о́дному у стра́сі Христо́вому.

Алилуя (гл.4): **Я прославля́тиму ім'я́ Бо́же в пі́сні, і з подя́кою величá́тиму Його́. (Пс 69,31)**

Стих: **Бо Госпо́дь ви́слухає неща́сних, і в'я́знями Свої́ми не погорду́є. (Пс 69,34) Алилу́я,** *тричі.*

Євангеліє від Луки, Зач. 85 (17, 12-19)

В той час, колú Ісу́с вхо́див в одне́ село́, вийшло Йому́ назу́стріч де́сять прокаже́них, що стоя́ли оподаль. Вони́ зняли́ го́лос і каза́ли: – Ісу́се, наста́внику, змилуйся над на́ми! Поба́чивши їх, Він промо́вив: – Ідіть, покажі́ться свяще́никам. І ста́лось, як вони́ йшли, очистилися. Оди́н з них, поба́чивши, що ви́дужав, вернувся, славлячи вели́ким го́лосом Бо́га. І, припа́вши лицем до ніг Ісуса, став Йому́ дя́кувати. Він був самарянин. Озвавсь Ісус і ка́же: – Хіба́ не де́сять очи́стилось? Де ж дев'ять? І не бу́ло між ни́ми ніко́го, хто б, вернувшись, воздав хвалу Бо́гові, крім чужи́нця цього? І сказав до нього: – Встань, іди́: ві́ра твоя́ спасла́ тебе

Причасний Благословенний Бог, що не відкинув молитви моєї, ні ласки Своєї від мене. (Пс 66,20) Алилуя, *тричі.*

Служба про Поміч Святого Духа

Тропар (гл 2) Боже, Творче й Початку всього,* направ і поблагослови діло рук наших, яке ми розпочинаємо на славу Твою;* і вибави нас від усякого лиха,* бо Ти єдиний Всесильний і Чоловіколюбець.

Кондак (гл 6) Негайний Заступнику і могутній Допоміжнику,* прийди нині і, силою Своєї благодаті, поблагослови слуг Твоїх.* Скріпи їх і доведи до щасливого кінця їхнє добромисне діло,* бо Ти, як могутній Бог, все, що лиш захочеш, можеш звершити.

Богородичний (гл 6): Заступнице християн бездоганна,* Посереднице до Творця незамінна,* не погорди молінням грішних, але випереди, як Блага, з поміччю нам,* що вірно Тобі співаємо.* Поспішись на молитву і скоро прийди на моління,* заступаючи повсякчас, Богородице, тих, що Тебе почитають.

Прокімен (гл 4) І ласка Господа Бога нашого хай буде над нами, і стверди діло рук наших. (Пс 90,17)

Стих Хай з'явиться Твоїм слугам Твоє діло, і слава Твоя їхнім дітям. (Пс 90,16)

Апостол до Филип'ян, Зач. 241 (Фл 2,12-16)

Браття, працюйте над спасінням вашим у страсі та трепеті, не тільки коли я присутній, але ще більше тепер, коли я відсутній, бо то Бог діє у вас і хотіння і діяння за Своїм уподобанням. Усе робіть без нарікання і мудрування, щоб ви були бездоганні й щирі, непорочні діти Божі серед лукавого й розбещеного роду, серед якого ви сяєте, немов світила у світі, зберігаючи слово життя, мені на похвалу в день Христа.

Алилуя (гл.4) Нехай Господь пошле тобі допомогу з святині, нехай підтримає тебе з Сіону. (Пс 20,3)

Стих Нехай тобі вчинить, що бажає твоє серце. (Пс 20,5) Алилуя, *тричі.*

Євангеліє від Івана, Зач. 48 (14, 10-20)

Сказа́в Госпо́дь свої́м у́чням: – Слова́, які́ говорю́ до вас, не від Се́бе говорю́. Оте́ць у Ме́ні пробува́є, Він тво́рить ділá. Ві́рте Мені́, що Я в Отці́, а Оте́ць у Мені́; коли ж ні, то з-за сами́х діл ві́рте. Істинно, істинно кажу́ вам: Хто в Ме́не ві́рує, той такі́ самі́ ділá роби́тиме, які́ Я роблю́. І бі́льші від них роби́тиме, бо Я вже йду до Отця́ Мого́. І все, що попро́сите Отця́ в Моє́ ім'я́, Я зроблю́, щоб Оте́ць прослáвився у Си́ні. Зроблю́ все, чого́ ви не проси́ли б в Моє́ ім'я́. Якщо́ ви Мене́ лю́бите, то Мої́ зáповіді зберігáтимете. І Я проси́тиму Отця́, і Він дасть вам і́ншого Утіши́теля, щоб з вáми був пові́ки, Ду́ха і́стини, Яко́го світ не мо́же прийня́ти, бо Його́ не бáчить і не знáє. Ви ж Його́ знáєте, бо Він перебувáє з вáми і в вас бу́де. Не лишу́ вас си́ротами, Я до вас прийду́. Ще тро́хи, і світ вже бі́льше не побáчить Мене́. Ви ж Мене́ побáчите, бо Я живу́ і ви бу́дете жи́ти. І взнáєте того́ дня, що Я в Моє́му Отці́, і що ви в Ме́ні, і Я у вас.

Причасний: **Втішáйся в Го́споді, і Він спо́внить бажáння се́рця твого́. (Пс 37, 4) Алилу́я,** *тричі.*

Служба за Недужих

Тропар (гл 4): **Ско́рий у засту́пництві єди́но Ти, Хри́сте!* Негáйно з висо́т наві́дайся ласкáво до неду́жого слуги́ Твого́** (недужої слугині Твоєї, недужих слуг Твоїх),* **і ізбáви від неду́г і з гірки́х бо́лістей піднеси́ його́ (її, їх),* щоб оспі́вував (оспі́вувала, оспі́вували) Тебе́, безнастáнно слáвлячи,* молитвáми Богоро́диці, єди́ний Чоловіколю́бче.**

Кондак (гл 5): **До́брий Го́споди, як коли́сь Ти підняв Петро́ву те́щу і паралі́тика з но́шів,* так і нині, прийди і зціли́ слугу́ Твого́ (слуги́ню Твою́, слуг Твоїх),* що лежить (лежáть) у лі́жку смерте́льно хво́рий (хвора, хворі, або ране́ний, ране́на, ране́ні).* Милосердний Господи, що перено́сив бо́лі й страждáння нашого роду,* Ти все мо́жеш, що лиш захо́чеш.**

Прокимен (гл 7): **Поми́луй мене, Господи, бо я охляв; ви́лікуй мене, бо трясуться кості в мене. (Пс 6,3)**

Стих: Бо по смерті хто Тебé згадáє, в шéолі хто Тебé возхвáлить? (Пс 6,6)

Апостол Соборне Послання Якова, Зач. 57 (Як 5, 10-16)

Браття, візьміть за прúклад страждáння й довготерпіння пророків, які говорúли іменем Госпóднім. Глядіть, ми називаємо блаженними тих, що терплять. Ви чýли про страждання Йова, і знáєте, як Госпóдь це закінчúв; Господь бо повний співчуттá й милосéрдя. Та перш за все, братú мої, не кляніться ні нéбом, ні землéю, ні якóю іншою клятвою. Нехáй же бýде в вас: так – так; і ні – ні, щоб ви не впáли під суд. Страждáє хтось між вáми, хай мóлиться. Радіє хтось, хай співáє псалмú. Нездýжає хтось між вáми? Хай приклúче пресвітерів церкóвних і хай вонú помóляться над ним, помáзавши йогó олією в ім'я Госпóднє. І молúтва віри спасé недýжого, й Госпóдь підіймé йогó; і як він вчинив гріхú, вонú йомý простяться. Сповідáйте, óтже, одúн óдному гріхú вáші й молíться одúн за óдного, щоб вам вúдужати. Рéвна бо молúтва прáведника мáє велúку сúлу.

Алилуя (гл.7): Гóсподи, не докоря́й мені в Твоєму гніві, і не карáй менé в Твоїм обýренні. (Пс 6,2)

Стих: Спасú менé зáдля Твоєї лáски, Гóсподи. (Пс 6,5) Алилýя, *тричі*.

Євангеліє від Матея, Зач. 26 (8, 14-23)

В той час прийшóв Ісýс до Петрá в хáту і побáчив йогó тéщу, що лежáла в гаря́чці. Він доторкнýвся до її рукú і гаря́чка її покúнула, і вонá встáла, і услугóвувала Йомý. І як настáв вéчір, принеслú до Ньóго багáто біснувáтих, і Він слóвом вúгнав дýхів і зцілúв усіх недýжих, щоб збýлося скáзане прорóком Ісáєю: – Він узя́в нáші недýги й поніс нáші хворóби. Побáчивши сúлу нарóду навкóло сéбе, Ісýс велів ýчням відплúсти на дрýгий бік. І приступúв одúн книжник та сказáв до Ньóго: – Учúтелю, кудú б Ти не пішóв, я підý за Тобóю. Ісýс кáже до ньóго: – Лисúці мáють нóри і птúці небéсні гнізда, а Син Чоловічий не мáє де головú прихилúти. Дрýгий з ýчнів сказáв до Ньóго: – Гóсподи, дозвóль мені піти спéршу поховáти мого бáтька. Ісýс сказáв до ньóго: – Ідú за Мнóю і зостáв

мéртвим ховáти своíх мéртвих. Як Він увійшóв до човна, слідóм за Ним увійшлú Йогó ýчні.

Причасний: Помúлуй менé, Гóсподи, бо я охляв, вилікуй менé, бо трясýться кóсті в мéне. (Пс 6,3) Алилуя, *тричі*

Служба за Подорожніх

Тропар (гл 2) Ти, Христé, що є дорóгою й прáвдою,* пошлú нúні Ангела Свогó слузí Твоéму (слугúні Твоїй, слýгам Твоíм),* щоб супровóдив йогó (її, їх) у дорóзі, як *колúсь Товíю,* даючú всяке благополýччя і захороняючи* від усякого нещáстя,* молитвáми Богорóдиці, едúний Чоловіколюбче.

Кондак (гл 2) Гóсподи, Ти, що товáришив у дорóзі до Емаýсу Луці і Клеóпі,* супровóдь і нúні слугý Твогó (слугúню Твою, слýг Твоíх), що вибирáється (вибирáються) в дорóгу,* вибавляючи йогó (її, їх) від усякóго лихóго припáдку;* бо Ти, як Чоловіколюбець, усе мóжеш, що лиш захóчеш.

Прокімен (гл.4) Гóсподи, вкажú мені дорóгу, якóю слід мені ходúти, бо до Тéбе я піднóшу дýшу мою. (Пс 143,8)

Стих: Спасú менé, Гóсподи, від ворогів моíх, бо до Тéбе прибігáю. (Пс 143,9)

Апостол. Діянь Ап., Зач. 20 (Ді 8, 26-39)

Тими днями Áнгел Госпóдній промóвив до Филúпа, кáжучи: – Встань і підú на південь, на дорóгу, що иде з Єрусалúму в Ґáзу, вонá безлюдна. І він встав і пішóв. Аж ось етіóпський муж, скопéць, вельмóжа Кандаки, етіопської царúці, що був над усім її скáрбом і що прийшов був в Єрусалúм на прóщу. Він повертáвся, сидячи на своїй колісниці й читáючи прорóка Ісáю. Сказáв Дух до Филúпа: – Підійдú і пристáнь до цієї колісниці. Підбіг Филип і почýв, що той читáв прорóка Ісáю, і сказав до нього: – Чи розумієш, що читáєш? А той відповів: – Та як можу, коли ніхтó менé не повчúть? І просúв Филипа злізти й сісти біля нього. Місце ж Писáння, що той читав, було таке: – Йогó велú на заріз, мов овечку, немов те ягня перед тим, хто стрижé йогó, безголосне, так він не відкриває рота

свого́. В його́ прини́женні відмо́вили йому́ су́ду. Про рід його́ хто мо́же оповісти? Життя́ бо його́ взя́то від землі́. Озва́вся скопе́ць і мо́вить до Фили́па: – Скажи́, будь ла́ска, про ко́го це проро́к гово́рить? Про се́бе само́го чи про ко́го і́ншого? Тоді́ Фили́п відкри́в свої́ уста́ і, поча́вши від цьо́го Писа́ння, благовісти́в йому́ Ісу́са. А коли́ вони́ ї́хали шля́хом, прибу́ли до якої́сь води́, і скопе́ць ка́же: – Он вода́. Що зобороня́є мені́, щоб я охристи́вся? Сказав же Фили́п: – Коли́ ві́риш з усьо́го се́рця, мо́жна. Відповіда́ючи, він сказа́в: – Ві́рую, що Він – Син Бо́жий! І велі́в, щоб колісни́ця ста́ла, і вони́ оби́два, Фили́п і скопе́ць, зійшли́ у во́ду, і він охристи́в його́. Коли́ ж вони́ ви́йшли з води́, Дух Господній схопи́в Фили́па, і скопе́ць не ба́чив його́ бі́льше.

Алилуя (гл.1): Госпо́дь змі́цнює кро́ки чолові́ка, і його́ доро́ги Йому́ до вподо́би. (Пс 37,23)

Стих: На Го́спода здай твою́ доро́гу; упова́й на Ньо́го, і Він учи́нить бажа́ння се́рця твого́. (Пс 37,4-5) Алилу́я, *тричі.*

Євангеліє від Матея, Зач. 34-35 (10, 7-15)

Сказа́в Госпо́дь свої́м у́чням: – Іді́ть, пропові́дуйте, ка́жучи, що Ца́рство небе́сне бли́зько. Оздоровля́йте неду́жих, воскреша́йте ме́ртвих, очи́щуйте прокаже́них, бісів виганя́йте. Да́ром ви прийняли́, да́ром дава́йте. Не бері́ть ні зо́лота, ні срі́бла, ні дрібни́х гро́шей у че́реси ва́ші; ні то́рби на доро́гу, ні двох оде́жин, ні взуття́, ні па́лиці, бо робітни́к ва́ртий утри́мання свого́. Як за́йдете в яке́сь мі́сто чи село́, то розпита́йте, хто в ньо́му досто́йний і там перебува́йте, аж по́ки не ви́йдете. Входячи́ ж у дім, віта́йте його́, ка́жучи: – Мир до́му цьому́! І як той дім досто́йний, неха́й ваш мир зі́йде на ньо́го; а як недосто́йний, то неха́й ваш мир до вас пове́рнеться. І як хтось вас не при́йме й не послу́хає ва́ших слів, то, вихо́дячи з до́му чи з мі́ста того́, обтрусі́ть по́рох із ніг ва́ших. І́стинно кажу́ вам, що ле́гше бу́де су́дного дня землі́ содо́мській, ніж мі́сту тому́.

Причасний: Го́споди, навчи́ мене́ путі́ Твоє́ї, щоб я ходи́в у Твої́й пра́вді. (Пс 86,11) Алилу́я, *тричі.*

ДОДАТОК

У Великодньому часі співаємо:

Ієрей Христо́с воскре́с із ме́ртвих, сме́ртю смерть подола́в, і тим, що в гроба́х, життя́ дарува́в.

Хор Христо́с воскре́с із ме́ртвих, сме́ртю смерть подола́в, і тим, що в гроба́х, життя́ дарува́в.

Ієрей. Христо́с воскре́с із ме́ртвих, сме́ртю смерть подола́в,

Хор: і тим, що в гроба́х, життя́ дарува́в.

В Неділю П'ятидесятниці співаємо:

Ца́рю небе́сний, утіши́телю, Ду́ше істини, що всю́ди єси́ і все наповня́єш, ска́рбе дібр і життя́ пода́телю, прийди́ і вели́ся в нас, і очи́сти нас від уся́кої скве́рни, і спаси́, благи́й, ду́ші на́ші.

ПЕРШИЙ АНТИФОН

Зображальний:

Благослови́, душе́ моя́, Го́спода, і все нутро моє, ім'я святе́ Його́.

Благослови́, душе́ моя́, Го́спода, і не забувай усіх дарува́нь Його́.

Він очища́є всі беззако́ння твої́, і зціляє всі недуги твої́.

Він визволя́є від тління життя твоє, вінчає тебе милістю і щедро́тами.

Ще́дрий і милости́вий Господь, довготерпеливий і многомилости́вий.

Сла́ва Отцю́, і Си́ну, і Свято́му Ду́хові, і ни́ні, і повсякча́с, і на віки ві́чні. Амі́нь.

Благослови́, душе́ моя́, Го́спода, і все нутро́ моє́, ім'я́ святе́ Його́. Благослове́нний Ти, Го́споди.

Повсякденний:

До́бре воно́ прославля́ти Го́спода, і співа́ти імені Твоє́му, Всеви́шній.

Молитва́ми Богоро́диці, Спа́се, спаси́ нас.

Звіща́ти вра́нці ми́лість Твою́, і но́чами Твою́ вірність.

Молитва́ми Богоро́диці:

Бо пра́вий Господь Бог наш, і нема́є непра́вди в Нім.

Молитва́ми Богоро́диці:

Сла́ва Отцю́, і Си́ну, і Свято́му Ду́хові, і ни́ні, і повсякча́с, і на віки ві́чні. Амі́нь.

Молитва́ми Богоро́диці:

Воскресний:

Воскли́кніте Господе́ві, вся зе́мле! Співа́йте ж імені Його́, відда́йте сла́ву хвалі́ Його́.

Молитва́ми Богоро́диці, Спа́се, спаси́ нас.

Скажі́те Бо́гові: - Які́ страшні́ ділá Твої́! За́для вели́кої си́ли Твоє́ї підле́щуються Тобі́ ворогú Твої́.

Молитва́ми Богоро́диці:

Вся земля́ неха́й покло́ниться Тобі́ і співа́є Тобі́, неха́й же співа́є імені Твоє́му, Всеви́шній.

Молитва́ми Богоро́диці:

Сла́ва Отцю́, і Си́ну, і Свято́му Ду́хові, і ни́ні, і повсякча́с, і на віки ві́чні. Амі́нь.

Молитва́ми Богоро́диці:

ДРУГИЙ АНТИФОН

Зображальний:

Хвали́, душе́ моя́, Го́спода. Буду хвали́ти Го́спода в житті́ мої́м, співа́тиму Бо́гові моє́му, по́ки життя́ мого.

Не надійтеся на князів, на синів людських, бо в них немá спасíння.

Повíк царювáтиме Господь, Бог твій, Сióне, з роду в рід.

Слáва Отцю́, і Си́ну, і Святóму Дýхові, і ни́ні, і повсякчас, і на віки вíчні. Амíнь.

Єдинорóдний Си́ну і Слóве Бóжий, безсмéртний Ти, і звóлив Ти спасíння нáшого рáди воплоти́тися від святóї Богорóдиці і приснодíви Марíї, незмíнно стáвши чоловíком. І розп'я́тий був Ти, Хри́сте Бóже, смéртю смерть подолáв. Ти оди́н з Святóї Трóйці, рівнослáвимий з Отцéм і Святи́м Дýхом, спаси́ нас.

Повсякденний:

Госпóдь царю́є, у вéлич Він зодягнýвся; одягнýвся Госпóдь у си́лу й опоя́сався.

Молитвáми святи́х Твоḯх, Спáсе, спаси́ нас.

Бо Він утверди́в вселéнну і вонá не захитáється.

Молитвáми святи́х Твоḯх:

Твоḯ свідóцтва вéльми вíрні; дóмові Твоéму, Гóсподи, налéжить свя́тість на дóвгі лíта.

Молитвáми святи́х Твоḯх:

Слáва, і ни́ні:

Єдинорóдний Си́ну...

Воскресний:

Бóже, зми́луйся над нáми і благослови́ нас; світлом лиця́ Твогó ося́й нас і поми́луй нас.

Спаси́ нас, Си́ну Бóжий, що воскрéс із мертвих, співáємо Тобí: Алилýя.

Щоб ми пізнáли на землí дорóгу Твою, і між усіма народами спасíння Твоé.

Спаси́ нас, Си́ну Бóжий:

Нехáй прославля́ють Тебé народи, Боже, нехай прославля́ють Тебе всі лю́ди.

Спаси́ нас, Си́ну Бóжий:

Сла́ва, і нині:
Єдинoрóдний Си́ну...

Блаженні:

У ца́рстві Твоі́м пом'яни́ нас, Гóсподи.
Блаженні вбóгі дýхом, бо і́хнє ца́рство небéсне.
Блажéнні ті, що пла́чуть, бо вони́ втішаться.
Блажéнні ла́гідні, бо вони́ успадкýють зéмлю.
Блажéнні голóдні та спра́глі справедли́вости, бо вони́ наси́тяться.
Блажéнні милосéрдні, бо вони́ поми́лувані бýдуть.
Блажéнні чи́сті сéрцем, бо вони́ Бóга побáчать.
Блажéнні миротвóрці, бо вони́ сина́ми Бóжими назвýться.
Блажéнні переслі́дувані за пра́вду, бо і́хнє Ца́рство небéсне.
Блажéнні ви, коли́ вас бýдуть зневажа́ти, гони́ти та виговóрювати вся́ке ли́хо на вас, обмовля́ючи, Мене́ ра́ди.
Раді́йте і веселі́ться, бо нагорóда ва́ша вели́ка на небеса́х.

ТРЕТІЙ АНТИФОН

Прийді́те, ра́дісно заспіва́ймо Господéві, воскли́кнім Бóгу, Спаси́телеві на́шому.
В будень: Спаси́ нас, Си́ну Бóжий, у святи́х ди́вний Ти, співа́ємо Тобі́: Алилýя.
В неділю: Спаси́ нас, Си́ну Бóжий, що воскрéс із мéртвих, співа́ємо Тобі́: Алилýя.
Прийді́м з похвала́ми пéред обли́ччя Йогó, і псалма́ми воскли́кнім Йомý.
Спаси́ нас, Си́ну Бóжий:
Бо Бог вели́кий Госпóдь і цар вели́кий по всій землі́.
Спаси́ нас, Си́ну Бóжий:

ТРИСВЯТЕ:

Святи́й Бóже, святи́й крі́пкий, святи́й безсмéртний, поми́луй нас. *Тричі.*

Сла́ва Отцю́, і Си́ну, і Свято́му Ду́хові, і ни́ні, і повсякча́с, і на віки вічні. Амі́нь.

Святи́й безсме́ртний, поми́луй нас.

Святи́й Бо́же, святи́й кріпкий, святи́й безсме́ртний, поми́луй нас.

ЗАМІСТЬ ТРИСВЯТОГО:

На Різдво Христове, Богоявління, в Лазареву суботу, у Велику суботу, в Неділю Пасхи і ввесь Світлий тиждень, як і на Зіслання Святого Духа співаємо:

Всі ви, що в Христа́ христи́лися, у Христа́ зодягну́лися. Алилу́я. *Тричі.*

Сла́ва Отцю́, і Си́ну, і Свято́му Ду́хові, і ни́ні, і повсякча́с, і на віки вічні. Амі́нь.

У Христа́ зодягну́лися. Алилу́я.

Всі ви, що в Христа́ христи́лися, у Христа́ зодягну́лися. Алилу́я.

На Воздвиження Чесного Хреста і в Хрестопоклонну неділю:

Хресту́ Твоє́му поклоня́ємось, Влади́ко, і святе́є воскресі́ння Твоє́ сла́вим. *Тричі.*

Сла́ва Отцю́, і Си́ну, і Свято́му Ду́хові, і ни́ні, і повсякча́с, і на віки вічні. Амі́нь.

І святе́є воскресі́ння Твоє́ сла́вим.

Хресту́ Твоє́му поклоня́ємось, Влади́ко, і святе́є воскресі́ння Твоє́ сла́вим.

ЗАМІСТЬ „ДОСТОЙНО Є“:

У Великодньому часі співаємо

А́нгел звісти́в Благода́тній: „Чи́ста Діво, радуйся! І зно́ву кажу́, ра́дуйся! Твій Син воскре́с на третій день із гро́бу, і ме́ртвих воскреси́в“. Лю́ди, веселі́ться!

Світи́ся, світи́ся, нови́й Єрусали́ме, слава бо Господня на То́бі зася́яла! Радій ни́ні і веселися, Сіоне, а Ти, чиста Богоро́дице, втіша́йся воскресінням Сина Твого.

ПАНАХИДА

Диякон: Благослові́, влади́ко.

Ієрей: Благослове́нний Бог наш за́вжди, ни́ні і повсякча́с, і на віки вічні.

Хор: Амі́нь.

Святи́й Бо́же, святи́й кріпкий, святи́й безсме́ртний, поми́луй нас. *Тричі.*

Сла́ва Отцю́, і Си́ну, і Свято́му Ду́хові, і ни́ні, і повсякча́с, і на віки ві́чні. Амі́нь.

Пресвята́ Тро́йце, поми́луй нас; Го́споди, очи́сти гріхи́ на́ші; Влади́ко, прости́ беззако́ння на́ші; Святи́й, завіта́й і зціли́ не́мочі на́ші і́мени Твого́ ра́ди.

Го́споди, поми́луй. *Тричі.*

Сла́ва, і ни́ні:

О́тче наш, що єси́ на небеса́х, неха́й святи́ться ім'я́ Твоє́, неха́й при́йде ца́рство Твоє́, неха́й бу́де во́ля Твоя́, як на не́бі, так і на землі́. Хліб наш насу́щний дай нам сього́дні, і прости́ нам прови́ни на́ші, як і ми проща́ємо винува́тцям на́шим, і не введи́ нас у споку́су, але́ ви́зволи нас від лука́вого.

Ієрей: Бо Твоє́ є ца́рство, і си́ла, і сла́ва, Отця́, і Си́на, і Свято́го Ду́ха, ни́ні і повсякча́с, і на віки вічні.

Хор: Амі́нь.

З ду́хами спочи́лих пра́ведних ду́ші слуг Твоі́х, Спа́се, упоко́й, зберіга́ючи їх у блаже́ннім Твоі́м житті́, Чоловіколю́бче.

В осе́лях Твоі́х, Го́споди, де всі святі́ Твоі́ спочива́ють, упоко́й і ду́ші слуг Твоі́х, бо Ти єди́ний Чоловіколю́бець.

Сла́ва Отцю́, і Си́ну, і Свято́му Ду́хові.

Ти єси́ Бог, що до а́ду зійшо́в і з кайда́нів в'я́знів звільни́в, Сам і ду́ші слуг Твоі́х упоко́й.

І ни́ні, і повсякча́с, і на віки вічні. Амінь.

Єди́на чи́ста і непоро́чна Діво, що Бо́га безсіме́нно породи́ла, Того́ ж моли́ за спасі́ння душ їх.

Диякон: Поми́луй нас, Бо́же, з вели́кої ми́лости Твоє́ї, мо́лимось Тобі́, ви́слухай і поми́луй.

Хор: Го́споди, поми́луй. *Тричі.*

Ще мо́лимось за упокі́й душ поме́рлих слуг Бо́жих (*або:* душі́ поме́рлого слуги́ Бо́жого, *або* душі́ поме́рлої слуги́ні Бо́жої) *ім'я,* і щоб прости́тися їм (йому́ *або* їй) вся́кому прогрі́шенню добровільному і недобровільному.

Хор: Го́споди, поми́луй. *Тричі.*

Щоб Госпо́дь Бог осели́в ду́ші їх (ду́шу його́ *або* її), де пра́ведні спочива́ють.

Хор: Го́споди, поми́луй. *Тричі.*

Ми́лости Бо́жої, ца́рства небе́сного і відпу́щення гріхів їх (його́ *або* її) у Христа́, безсме́ртного царя́ і Бо́га на́шого, просі́м.

Хор: Пода́й, Го́споди.

Диякон: Господе́ві помолі́мся.

Хор: Го́споди, поми́луй.

Ієрей: Бо́же ду́хів і вся́кої пло́ті, Ти смерть подола́в і дия́вола зни́щив, і життя́ світові Твоє́му дарува́в. Сам, Го́споди, упоко́й ду́ші поме́рлих слуг Твої́х (*або:* ду́шу поме́рлого слуги́ Твого́, *або:* ду́шу поме́рлої слуги́ні Твоє́ї) *ім'я,* на місці світлому, на місці квіту́чому, на місці спокійному, звідки відійшо́в біль, печа́ль і зітха́ння; і вся́ке прогрі́шення, вчи́нене ни́ми (ним *або* не́ю) сло́вом, чи ділом, чи ду́мкою, як благи́й і чоловіколю́бець Бог, прости́, бо нема́є люди́ни, що жила́ і не згріши́ла б. Ти бо єди́ний без гріха́, пра́вда Твоя́ – пра́вда на віки, і сло́во Твоє́ – істина.

Виголошення:

Бо Ти є воскресі́ння, і життя́, і упокі́й поме́рлих слуг Твої́х (поме́рлого слуги́ Твого́, *або:* поме́рлої слуги́ні Твоє́ї) *ім'я,* Хри́сте Бо́же наш, і Тобі́ сла́ву віддаємо́, з безнача́льним Твої́м Отце́м, і пресвяти́м і благи́м і животво́рним Твої́м Ду́хом, ни́ні і повсякча́с, і на віки вічні.

Хор: Амі́нь.

Диякон: Прему́дрість.

Хор: Чесні́шу від херуви́мів і незрівня́нно славні́шу від серафи́мів, що без зотлі́ння Бо́га Сло́во породи́ла, су́щу Богоро́дицю, Тебе́ велича́ємо.

Ієрей: Сла́ва Тобі́, Хри́сте Бо́же, надіє на́ша, сла́ва Тобі́.

Хор: Сла́ва Отцю́, і Си́ну, і Свято́му Ду́хові, і ни́ні, і повсякча́с, і на віки ві́чні. Амі́нь. Го́споди, поми́луй. *Тричі.* Благослови́.

Ієрей: Христо́с, і́стинний Бог наш, що живи́ми і ме́ртвими володіє, молитва́ми пречи́стої Своє́ї Ма́тері, святи́х, сла́вних і всехва́льних апо́столів, преподо́бних і богоно́сних отців на́ших, і всіх святи́х, ду́ші слуг Свої́х, що переста́вилися від нас (*або:* ду́шу слуги́ Сво́го, що переста́вився від нас, *або:* ду́шу слугі́ні Своє́ї, що переста́вилася від нас) *ім'я,* в осе́лях пра́ведних осели́ть, на ло́ні Авраа́ма упокої́ть, і до пра́ведних залі́чить, і нас поми́лує, як благи́й і чоловіколю́бець.

Хор: Амі́нь.

Ієрей: У блаже́нному успі́нні ві́чний упокі́й пода́й, Го́споди, повсякча́с поми́наним слу́гам Твої́м (*або:* поми́наному слузі́ Твоє́му, *або:* поми́наній слугі́ні Твоі́й) *ім'я,* і вчини́ їм (йому́ *або* їй) ві́чну па́м'ять.

Хор: Ві́чная па́м'ять. *Тричі.*

ЗМІСТ